

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

4 april 2019

WETSVOORSTEL

**tot wijziging van de wet van
15 december 1980 betreffende de toegang
tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging
en de verwijdering van vreemdelingen wat
bepaalde categorieën van werknemers betreft**

(ingediend door de dames Katja Gabriëls
en Sandrine De Crom)

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

4 avril 2019

PROPOSITION DE LOI

**modifiant la loi du 15 décembre 1980
sur l'accès au territoire, le séjour,
l'établissement et l'éloignement des étrangers
en ce qui concerne certaines
catégories de travailleurs**

(déposée par Mmes Katja Gabriëls
et Sandrine De Crom)

N-VA	:	Nieuw-Vlaamse Alliantie
PS	:	Parti Socialiste
MR	:	Mouvement Réformateur
CD&V	:	Christen-Democratisch en Vlaams
Open Vld	:	Open Vlaamse liberalen en democraten
sp.a	:	socialistische partij anders
Ecolo-Groen	:	Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales – Groen
cdH	:	centre démocrate Humaniste
VB	:	Vlaams Belang
PTB-GO!	:	Parti du Travail de Belgique – Gauche d'Ouverture
DéFI	:	Démocrate Fédéraliste Indépendant
PP	:	Parti Populaire
Vuye&Wouters	:	Vuye&Wouters

<i>Afkortingen bij de nummering van de publicaties:</i>		<i>Abréviations dans la numérotation des publications:</i>	
DOC 54 0000/000:	Parlementair document van de 54 ^e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer	DOC 54 0000/000:	Document parlementaire de la 54 ^e législature, suivi du n ^o de base et du n ^o consécutif
QRVA:	Schriftelijke Vragen en Antwoorden	QRVA:	Questions et Réponses écrites
CRIV:	Voorlopige versie van het Integraal Verslag	CRIV:	Version Provisoire du Compte Rendu intégral
CRABV:	Beknopt Verslag	CRABV:	Compte Rendu Analytique
CRIV:	Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaald beknopt verslag van de toespraken (met de bijlagen)	CRIV:	Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (avec les annexes)
PLEN:	Plenum	PLEN:	Séance plénière
COM:	Commissievergadering	COM:	Réunion de commission
MOT:	Moties tot besluit van interpellaties (beigekleurig papier)	MOT:	Motions déposées en conclusion d'interpellations (papier beige)

<i>Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers</i>		<i>Publications officielles éditées par la Chambre des représentants</i>	
Bestellingen: Natieplein 2 1008 Brussel Tel. : 02/ 549 81 60 Fax : 02/549 82 74 www.dekamer.be e-mail : publicaties@dekamer.be		Commandes: Place de la Nation 2 1008 Bruxelles Tél. : 02/ 549 81 60 Fax : 02/549 82 74 www.lachambre.be courriel : publications@lachambre.be	
De publicaties worden uitsluitend gedrukt op FSC gecertificeerd papier		Les publications sont imprimées exclusivement sur du papier certifié FSC	

SAMENVATTING

De wijzigingen in dit wetsvoorstel hebben betrekking op de onderdanen van derde landen die in de hoedanigheid van hooggekwalificeerde werknemer of seizoenarbeider in België wensen te verblijven of er gemachtigd zijn om te verblijven.

Deze wijzigingen liggen in het verlengde van de wet van 22 juli 2018 die de wet van 15 december 1980 gewijzigd heeft om een één enkele aanvraagprocedure in te voeren voor de onderdanen van derde landen die, met het oog op werk, meer dan negentig dagen in België wensen te verblijven.

Sinds de inwerkingtreding van deze wet moeten deze onderdanen van derde landen de machtigingen die met het oog op werk en verblijf vereist zijn aanvragen door bij de bevoegde gewestelijke overheid een aanvraag voor een arbeidsvergunning in te dienen, die eveneens als een aanvraag voor een verblijfsvergunning geldt.

Deze gecombineerde aanvraag wordt, enerzijds, door de bevoegde gewestelijke overheid, voor het luik werk, en, anderzijds, door de Dienst Vreemdelingenzaken, voor het luik verblijf, behandeld, en dit in het kader van een één enkele aanvraagprocedure.

De procedureregels die van toepassing zijn op de hooggekwalificeerde werknemers en die de richtlijn 2009/50/EG omzetten, worden aangepast om ze aan deze procedure te onderwerpen.

Het wetsvoorstel heeft ook tot doel een bijzonder regime in te voeren voor de onderdanen van derde landen die, overeenkomstig de richtlijn 2014/36/EU, als seizoenarbeider in België wensen te verblijven.

België maakt het voorwerp uit van een inbreukprocedure bij het Hof van Justitie omdat deze richtlijn niet omgezet is. Het wetsvoorstel heeft tot doel te verzekeren dat deze richtlijn omgezet wordt en zo een veroordeling door het Hof van Justitie te vermijden.

De bijzondere wet van 6 januari 2014 met betrekking tot de zesde staatshervorming heeft een nieuwe verdeling van de bevoegdheden met betrekking tot het verblijf en de tewerkstelling van buitenlandse werknemers tussen de Federale Staat en de gefedereerde entiteiten voorzien.

RÉSUMÉ

Les modifications contenues dans la présente proposition de loi concernent les ressortissants de pays tiers qui souhaitent séjourner ou sont autorisés à y séjourner en Belgique comme travailleurs hautement qualifiés ou comme travailleurs saisonniers.

Ces modifications se situent dans le prolongement de la loi du 22 juillet 2018 qui a modifié la loi du 15 décembre 1980 afin d'instaurer une procédure de demande unique en faveur des ressortissants de pays tiers qui souhaitent séjourner en Belgique pendant une durée de plus de nonante jours à des fins d'emploi.

Depuis l'entrée en vigueur de cette loi, ces ressortissants de pays tiers doivent demander les autorisations requises aux fins de travail et de séjour en introduisant une demande d'autorisation de travail auprès de l'autorité régionale compétente valant également demande d'autorisation de séjour.

Cette demande unique est traitée, d'une part, par l'autorité régionale compétente, pour le volet travail, et d'autre part, par l'Office des étrangers, pour le volet séjour, dans le cadre d'une procédure de demande unique.

Les règles de procédure applicables aux travailleurs hautement qualifiés et qui transposent la directive 2009/50/CE sont adaptées afin de les soumettre à cette procédure.

La proposition de loi vise aussi à mettre en place un régime particulier pour les ressortissants de pays tiers qui souhaitent séjourner en Belgique comme travailleurs saisonniers, conformément à la directive 2014/36/UE.

La Belgique fait l'objet d'un recours en manquement auprès de la Cour de Justice pour non-transposition de cette directive. La proposition de la loi vise à assurer la transposition de cette directive et à éviter ainsi une condamnation par la Cour de Justice.

La loi spéciale du 6 janvier 2014 relative à la sixième réforme de l'État a prévu une nouvelle répartition de compétences entre l'État fédéral et les entités fédérées en matière de séjour et d'occupation des travailleurs étrangers.

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

De richtlijn 2011/98/EU voorziet de verplichting voor de lidstaten om één enkele aanvraagprocedure in te voeren die leidt tot de afgifte, in het kader van een gecombineerde administratieve akte, van een gecombineerde titel die tegelijkertijd het verblijf en het werk toestaat.

Net zoals de richtlijn 2011/98/EU maken de richtlijnen 2009/50/EG en 2014/36/EU deel uit van de maatregelen die door de Europese Unie genomen worden en die tot doel hebben de immigratie van de onderdanen van derde landen op het grondgebied van de Unie, met economische doeleinden, te vergemakkelijken.

Deze richtlijnen stellen de voorwaarden vast voor toegang en verblijf van onderdanen van derde landen met het oog op een bijzondere tewerkstelling gedurende meer dan negentig dagen. De ene richtlijn betreft de hooggekwalificeerde werknemers, de andere de seizoenarbeiders.

Deze voorzien voor de lidstaten verplichtingen met betrekking tot de werknemers die onderdanen van derde landen zijn en die onder de respectieve bevoegdheden van de Federale Staat en de Gewesten vallen.

Het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018 tussen de Federale Staat, het Waals Gewest, het Vlaams Gewest, het Brussels-Hoofdstedelijk Gewest en de Duitstalige Gemeenschap met betrekking tot de coördinatie tussen het beleid inzake de toelatingen tot arbeid en het beleid inzake de verblijfsvergunningen en inzake de normen betreffende de tewerkstelling en het verblijf van buitenlandse arbeidskrachten (hierna "samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018"), bekrachtigt de gecombineerde aanvraagprocedure, zoals voorzien in de richtlijn 2011/98/EU, met respect voor de verdeling van de bevoegdheden tussen de Federale Staat en de gefedereerde entiteiten.

Dit akkoord voert overigens een gecombineerde aanvraagprocedure in voor alle verblijfsaanvragen voor een periode van meer dan negentig dagen, met het oog op werk. Het is op 3 januari 2019 van kracht geworden.

Aangezien de richtlijn 2014/36/EU een gecombineerde aanvraagprocedure voorziet en de richtlijn 2009/50/EG op het Belgisch niveau de invoering van een dergelijke procedure noodzakelijk maakt, hebben de bevoegde overheden op 6 december 2018 een uitvoerend samenwerkingsakkoord gesloten, om de bijzondere modaliteiten voor de toepassing van het

DÉVELOPPEMENTS

MESSIEURS, MESDAMES,

La directive 2011/98/UE prévoit l'obligation pour les États membres de mettre en place une procédure de demande unique débouchant sur la délivrance, dans le cadre d'un acte administratif unique, d'un titre combiné autorisant à la fois le séjour et le travail.

Au même titre que la directive 2011/98/UE, les directives 2009/50/CE et 2014/36/UE font partie des mesures prises par l'Union européenne qui visent à faciliter l'immigration des ressortissants de pays tiers à des fins économiques sur son territoire.

Ces directives établissent les conditions d'entrée et de séjour des ressortissants de pays tiers aux fins d'occuper un emploi particulier pendant plus de nonante jours. L'une concerne les travailleurs hautement qualifié, l'autre concerne les travailleurs saisonniers.

Elles prévoient des obligations à charge des États membres qui relèvent des compétences respectives de l'État fédéral et des Régions en ce qui concerne les travailleurs ressortissants de pays tiers.

L'accord de coopération du 2 février 2018 entre l'État fédéral, la Région wallonne, la Région flamande, la Région de Bruxelles-capitale et la Communauté germanophone portant sur la coordination des politiques d'octroi d'autorisations de travail et d'octroi du permis de séjour, ainsi que les normes relatives à l'emploi et au séjour des travailleurs étrangers (ci-après "accord de coopération du 2 février 2018"), consacre la procédure de demande unique, telle que prévue par la directive 2011/98/UE, dans le respect de la répartition des compétences entre l'État fédéral et les entités fédérées.

Par ailleurs, cet accord établit une procédure de demande unique, pour toutes les demandes de séjour pour une période de plus de nonante jours à des fins de travail. Il est entré en vigueur le 3 janvier 2019.

Dans la mesure où la directive 2014/36/UE prévoit une procédure de demande unique et que la directive 2009/50/CE nécessite au niveau belge, la mise en place d'une telle procédure, un accord de coopération d'exécution a été pris le 6 décembre 2018 par les autorités compétentes afin de définir les modalités particulières de la mise en œuvre de l'accord de coopération du

samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018, overeenkomstig artikel 1, § 2, van dit akkoord, te bepalen.

Het samenwerkingsakkoord van 6 december 2018 tussen de Federale Staat, het Waals Gewest, het Vlaams Gewest, het Brussels-Hoofdstedelijk Gewest en de Duitstalige Gemeenschap houdende uitvoering van het akkoord van 2 februari 2018 zet deze drie richtlijnen dus gedeeltelijk om en legt de bijzondere procedures die eigen zijn aan deze richtlijnen vast.

Bijgevolg wijzigt dit wetsvoorstel de bepalingen met betrekking tot de verblijfsaanvragen ingediend door onderdanen van derde landen die in België wensen te werken als hoogopgeleide werknemer.

Met betrekking tot de richtlijn 2014/36/EU heeft de Europese Commissie op 30 oktober 2018 een verzoek ingediend bij het Hof van Justitie van de Europese Unie, om vast te laten stellen dat België de noodzakelijke wetgevende, reglementaire en administratieve bepalingen om zich integraal aan deze richtlijn te conformeren niet ten laatste voor 30 september 2016 heeft getroffen en om te bekomen dat het Koninkrijk België veroordeeld wordt tot het betalen van een dwangsom van 49 906, 50 euro per dag, vanaf de uitspraak van het arrest.

Bijgevolg heeft dit wetsvoorstel tot doel de wetgevende bepalingen die noodzakelijk zijn voor de omzetting van de richtlijn 2014/36/EU zo snel mogelijk te treffen om een veroordeling van België tot het betalen van een dergelijke dwangsom te vermijden.

Het doel is ook de seizoenarbeiders in staat te stellen effectief de waarborgen en rechten te genieten die richtlijn 2014/36/EU voor hen bestemt in het kader van de procedures van binnenkomst en verblijf.

In het kader van dit wetsvoorstel wordt er dus rekening gehouden met het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018 en 6 december 2018.

A. Richtlijn 2009/50/EG van de Raad van 25 mei 2009 betreffende de voorwaarden voor toegang en verblijf van onderdanen van derde landen met het oog op een hoogkwalificeerde baan

Richtlijn 2009/50/EG moet ertoe bijdragen dat de doelstellingen van de Lissabonstrategie worden verwezenlijkt en de tekorten aan arbeidskrachten opgevangen worden. Zij bevordert de toegang en de mobiliteit met het oog op een hooggekwalificeerde baan van onderdanen van derde landen voor een verblijf van meer dan negentig dagen, om de Europese Unie wereldwijd

2 février 2018, conformément à l'article 1er, § 2, de l'accord de coopération du 2 février 2018.

L'accord de coopération du 6 décembre 2018 entre l'État fédéral, la Région wallonne, la Région flamande, la Région de Bruxelles-Capitale et la Communauté germanophone portant exécution de l'accord du 2 février 2018 transpose par conséquent partiellement ces deux directives et fixent les procédures particulières qui leur sont propres.

La présente proposition de loi modifie par conséquent les dispositions relatives aux demandes d'autorisation de séjour introduites par les ressortissants de pays tiers qui souhaitent occuper un travail hautement qualifié en Belgique.

En ce qui concerne la directive 2014/36/UE, le 30 octobre 2018, la Commission européenne a introduit une requête auprès de la Cour de Justice de l'Union européenne afin de faire constater que la Belgique n'avait pas pris les dispositions législatives, réglementaires et administratives nécessaires pour se conformer intégralement à cette directive avant le 30 septembre 2016 et afin d'obtenir la condamnation du Royaume de Belgique au paiement d'une astreinte de 49 906, 50 euros par jour à compter du prononcé de l'arrêt.

La présente proposition vise par conséquent à prendre les dispositions législatives nécessaires à la transposition de la directive 2014/36/UE, et ce dans les plus brefs délais, afin d'éviter une condamnation de la Belgique au paiement d'une telle astreinte.

Le but est aussi de permettre aux travailleurs saisonniers de bénéficier effectivement des garanties et des droits que la directive 2014/36/UE consacre en leur faveur dans le cadre des procédures d'entrée et de séjour.

La présente proposition de loi s'inscrit dans le respect de l'accord de coopération du 2 février 2018 et du 6 décembre 2018.

A. Directive 2009/50/CE du Conseil du 25 mai 2009 établissant les conditions d'entrée et de séjour des ressortissants de pays tiers aux fins d'un emploi hautement qualifié

La directive 2009/50/CE doit contribuer à atteindre les objectifs de la stratégie de Lisbonne et à remédier aux pénuries de main-d'œuvre. Elle favorise l'accès et la mobilité de ressortissants de pays tiers aux fins d'un emploi hautement qualifié pour un séjour de plus de nonante jours, dans le but de renforcer, au niveau mondial, l'attractivité de l'Union européenne pour les

aantrekkelijk te maken voor hooggekwalificeerde werknemers en de economische groei te consolideren. De toegang voor hooggekwalificeerde werknemers (en hun gezinsleden) moet daardoor worden versoepeld. Op bepaalde gebieden moeten ze dezelfde sociale en economische rechten krijgen als de nationale onderdanen van de lidstaten.

Deze richtlijn heeft dus twee doelstellingen:

— een bijzondere procedure invoeren voor de binnentocht en het verblijf van de onderdanen van derde landen die op het grondgebied van de Europese Unie wensen te verblijven om er een hooggekwalificeerde baan uit te oefenen gedurende een periode van meer dan negentig dagen;

— de voorwaarden bepalen waaronder de onderdanen van derde landen die in een lidstaat een Europese blauwe kaart verkregen hebben samen met hun gezin in andere lidstaten mogen verblijven.

De omzetting van deze richtlijn moet worden herzien, want de Belgische overheid moet rekening houden met:

— de bijzondere wet van 6 januari 2014 met betrekking tot de Zesde Saathervorming, die een nieuwe bevoegdheidsverdeling tussen de Federale Staat en de deelstaten inzake het verblijf en de tewerkstelling van buitenlandse werknemers voorschrijft;

— richtlijn 2011/98/EU die de lidstaten de verplichting oplegt één enkele aanvraagprocedure in te voeren die leidt tot de afgifte, in het kader van één enkele administratieve handeling, van een gecombineerde titel die zowel het verblijf als het werk toestaat.

B. Richtlijn 2014/36/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 februari 2014 betreffende de voorwaarden voor toegang en verblijf van onderdanen van derde landen met het oog op tewerkstelling als seizoenarbeider

1. Doelstellingen van de richtlijn 2014/36/EU

Op 26 februari 2014 heeft het Europees Parlement de richtlijn 2014/36/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 februari 2014 betreffende de voorwaarden voor toegang en verblijf van onderdanen van derde landen met het oog op tewerkstelling als seizoenarbeider goedgekeurd. De richtlijn ligt in het verlengde van het Programma van Stockholm *“Een open en veilig Europa ter dienste en ter bescherming*

travailleurs hautement qualifiés et de consolider la croissance économique. L'accès des travailleurs hautement qualifiés (et de leurs familles) doit ainsi être assoupli et ceux-ci doivent, dans certains domaines, bénéficier des mêmes droits sociaux et économiques que les ressortissants nationaux des États membres.

Cette directive poursuit donc deux objectifs:

— instaurer une procédure particulière pour l'entrée et le séjour des ressortissants de pays tiers qui souhaitent séjourner sur le territoire de l'Union européenne afin d'y occuper un emploi hautement qualifié pendant une période de plus de nonante jours;

— définir les conditions auxquelles les ressortissants de pays tiers ayant obtenu une carte bleue européenne dans un État membre peuvent séjourner avec leur famille dans d'autres États membres.

La transposition de cette directive doit être revue car les autorités belges doivent tenir compte de:

— la loi spéciale du 6 janvier 2014 relative à la sixième réforme de l'État qui prévoit une nouvelle répartition de compétences entre l'État fédéral et les entités fédérées en matière de séjour et d'occupation des travailleurs étrangers;

— la directive 2011/98/UE qui prévoit l'obligation pour les États membres de mettre en place une procédure de demande unique débouchant sur la délivrance, dans le cadre d'un acte administratif unique, d'un titre combiné autorisant à la fois, le séjour et le travail.

B. Directive 2014/36/UE du Parlement européen et du Conseil du 26 février 2014 établissant les conditions d'entrée et de séjour des ressortissants de pays tiers aux fins d'un emploi en tant que travailleur saisonnier

1. Objectifs de la directive 2014/36/UE.

Le 26 février 2014, le Parlement européen a adopté la directive 2014/36/UE établissant les conditions d'entrée et de séjour des ressortissants de pays tiers aux fins d'un emploi en tant que travailleur saisonnier. Elle s'inscrit dans la continuité du Programme de Stockholm *“Une Europe ouverte et sûre qui sert et protège les citoyens”*, adopté par le Conseil européen du 11 décembre 2009 (J.O., C. 115, 4 mai 2010), et contribue à l'optimisation

van de burger". Dit programma werd door de Europese Raad van 11 december 2009 goedgekeurd (PB, C. 115, 4 mei 2010) en draagt bij tot de optimalisering van de band tussen migratie en ontwikkeling (overwegingen 3 en 6, van de richtlijn).

Deze richtlijn heeft betrekking op de seizoenarbeiders die hun hoofdverblijfplaats buiten de Unie hebben, maar die tijdelijk en legaal op het grondgebied van een lidstaat wensen te verblijven, om er seizoenarbeid uit te oefenen (artikel 3, b), van de richtlijn). De richtlijn heeft tot doel met name te vermijden dat ze het voorwerp uitmaken van economische en sociale uitbuiting en om te garanderen dat ze op dezelfde manier behandeld worden als de staatsburgers (overweging 43, van de richtlijn).

Eenzijds legt de richtlijn de voorwaarden voor hun toelating vast (hoofdstuk 2, van de richtlijn), evenals de procedure die moet worden gevolgd (hoofdstuk 3, van de richtlijn). Het doel is dat de regels met betrekking tot de binnenkomst en het verblijf van de seizoenarbeiders die geen burgers van de Unie zijn billijk en transparant zijn (overweging 37, van de richtlijn).

Anderzijds legt de richtlijn een gemeenschappelijke sokkel van de rechten waarvan de werknemers in de loop van hun verblijf in de Unie kunnen genieten vast (hoofdstuk 4, van de richtlijn).

De richtlijn 2014/36/EU voorziet trouwens aansporingen en garanties die het mogelijk maken om te vermijden dat een tijdelijk verblijf een permanent verblijf wordt (overweging 46).

De richtlijn heeft eveneens tot doel de circulaire migratie te bevorderen, door de binnenkomst van onderdanen van derde landen die elk jaar terugkeren te bevorderen (overweging 34 en art.16, van de richtlijn).

De nadruk moet worden gelegd op het feit dat de richtlijn 2014/36/EU geen recht op intra-Europese mobiliteit invoert voor de seizoenarbeiders die op basis van de toepassing van de richtlijn tot het verblijf gemachtigd zijn.

1. Grote lijnen van de omzetting in het Belgisch recht

a) Seizoenarbeider – Seizoenafhankelijke activiteit

Artikel 3, a), van de richtlijn 2014/36/EU, definieert de seizoenarbeider als de "onderdaan van een derde land die zijn of haar hoofdverblijfplaats in een derde land heeft, maar legaal tijdelijk op het grondgebied van een lidstaat verblijft om een seizoenafhankelijke activiteit uit te oefenen, op basis van één of meer arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd die rechtstreeks tussen

du lien entre migration et développement (considérants 3 et 6, de la directive).

Cette directive vise les travailleurs saisonniers qui ont leur résidence principale en dehors de l'Union mais qui souhaitent séjourner temporairement et légalement sur le territoire d'un État membre afin d'y exercer un emploi saisonnier (article 3, b), de la directive). Elle vise notamment à éviter qu'ils ne fassent l'objet d'une exploitation tant économique que sociale et de garantir l'égalité de traitement avec les nationaux (considérant 43, de la directive).

D'une part, elle fixe les conditions de leur admission (chapitre 2, de la directive) de même que la procédure à suivre (chapitre 3, de la directive). Le but est que les règles en matière d'entrée et de séjour des travailleurs saisonniers qui ne sont pas citoyens de l'Union soient équitables et transparentes (considérant 37, de la directive).

D'autre part, elle établit un socle commun des droits dont les travailleurs saisonniers peuvent bénéficier au cours de leur séjour dans l'Union (chapitre 4, de la directive).

Par ailleurs, la directive 2014/36/UE fournit des incitants et des garanties permettant d'éviter qu'un séjour temporaire ne se transforme en séjour permanent (considérant 46).

Elle a également pour ambition de promouvoir la migration circulaire en favorisant l'entrée de ressortissants de pays tiers qui reviennent chaque année (considérant 34 et art.16, de la directive).

Il importe de souligner que la directive 2014/36/UE n'instaure pas de droit à la mobilité intra-européenne pour les travailleurs saisonniers autorisés au séjour sur la base de son application.

1. Grandes lignes de la transposition en droit belge

a) Travailleur saisonnier – Activité soumise au rythme des saisons

L'article 3, a), de la directive 2014/36/UE, définit le travailleur saisonnier comme étant le "ressortissant de pays tiers qui conserve son lieu de résidence principal dans un pays tiers et séjourne légalement et temporairement sur le territoire d'un État membre pour exercer une activité soumise au rythme des saisons, sur la base d'un ou de plusieurs contrats de travail à durée déterminée,

die onderdaan van een derde land en de in die lidstaat gevestigde werkgever zijn gesloten”.

De seizoenafhankelijke activiteit wordt gedefinieerd als de activiteit “die vanwege een zich herhalende gebeurtenis of een zich herhalend patroon van gebeurtenissen, die samenhangen met seizoenomstandigheden, gebonden is aan een bepaalde tijd van het jaar waarin het aantal benodigde arbeidskrachten significant uitstijgt boven het aantal dat nodig is voor de gewoonlijk te verrichten werkzaamheden” (art. 3, c), van de richtlijn).

Overeenkomstig artikel 14 van het samenwerkingsakkoord van 6 december 2018 zullen de gefedereerde entiteiten die bevoegd zijn voor de tewerkstelling van de buitenlandse werknemers, ieder voor zich, een lijst opstellen van de sectoren die dergelijke activiteiten omvatten. Bijgevolg zal de mogelijkheid voor een onderdaan van een derde land om als seizoenarbeider in België te verblijven tot bepaalde activiteiten beperkt worden. Deze mogelijkheid zal in ons land van de ene tot de andere plaats kunnen verschillen.

De richtlijn 2014/36/EU sluit bepaalde onderdanen van derde landen van zijn toepassingsgebied uit (art. 2, § 3, van de richtlijn).

b) Toelatingsprocedure en toelatingsvoorwaarden

De richtlijn 2014/36/EU onderwerpt de seizoenarbeiders aan procedureregels die in functie van de beoogde duur van hun verblijf verschillen. Het kan om een verblijf van korte duur (maximum negentig dagen) of lange duur (meer dan negentig dagen) gaan.

De nadruk moet worden gelegd op het feit dat de lidstaten het aantal seizoenarbeiders die op hun grondgebied mogen verblijven, mogen bepalen (art. 7, van de richtlijn).

Voor de seizoenarbeiders wier verblijf niet langer dan negentig dagen duurt, bepaalt de richtlijn 2014/36/EU enkel de voorwaarden voor de toegang tot het werk. Deze voorwaarden hebben met name betrekking op de arbeidsovereenkomst of de aanbieding van vast werk die door de onderdaan van een derde land moet worden voorgelegd, de ziektekostenverzekering en de huisvesting waarvan hij tijdens zijn verblijf gebruik zal maken.

Wat hun binnenkomst en hun verblijf betreft, blijven de seizoenarbeiders onderworpen aan de regels van het Schengenacquis, in het bijzonder de Schengengrenscodes, de Schengenovereenkomst en de Visumcode. Aangezien bepaalde voorwaarden voor toegang tot werk samenvallen met de voorwaarden voor de binnenkomst en het kort verblijf die door deze Europese

conclu(s) directement entre ce ressortissant de pays tiers et l'employeur établi dans ledit État membre”.

L'activité soumise au rythme des saisons est définie comme étant l'activité “en lien avec une certaine époque de l'année présentant une situation récurrente ou une suite d'événements récurrents liés aux conditions saisonnières pendant lesquels les besoins de main-d'œuvre sont nettement supérieurs à ceux qui sont nécessaires dans le cadre des activités courantes” (art. 3, c), de la directive).

Conformément à l'article 14, de l'accord de coopération du 6 décembre 2018, les entités fédérées compétentes en matière d'occupation des travailleurs étrangers de fixeront une liste des secteurs qui comprennent de telles activités, chacune en ce qui les concerne. Par conséquent, la possibilité pour un ressortissant de pays tiers de séjourner en Belgique comme travailleur saisonnier sera limitée à certaines activités et pourra varier d'un endroit à l'autre de notre pays.

La directive 2014/36/UE exclut de son champ d'application certains ressortissants de pays tiers (art. 2, § 3, de la directive).

b) Procédure et conditions d'admission

La directive 2014/36/UE soumet les travailleurs saisonniers à des règles de procédure distinctes selon la durée envisagée de leur séjour, lequel peut être soit de courte durée (nonante jours maximum) ou de longue durée (plus de nonante jours).

Il importe de souligner que les États membres restent libres de fixer le nombre de travailleurs saisonniers autorisés à séjourner sur leur territoire (art. 7, de la directive).

Pour les travailleurs saisonniers dont le séjour n'excède pas une période de nonante jours, la directive 2014/36/UE détermine uniquement les conditions d'accès à l'emploi. Ces conditions ont trait, notamment, au contrat de travail ou à l'offre d'emploi ferme que le ressortissant de pays tiers doit produire, à l'assurance-maladie et au logement qu'il occupera durant son séjour.

Les travailleurs saisonniers restent soumis aux règles de l'acquis de Schengen en ce qui concerne leur entrée et leur séjour, en particulier le Code frontières Schengen, la Convention de Schengen et le Code des visas. Dans la mesure où certaines conditions d'accès à l'emploi coïncident avec les conditions d'entrée et de court séjour prévues par ces actes européens, le

akten voorzien worden, zal het niet respecteren van deze voorwaarden eveneens kunnen worden bestraft in het kader van de procedure voor de visumafgifte, tijdens de overschrijding van de grenzen, in geval van controle op het grondgebied of in het kader van de procedure voor de verlenging van het verblijf.

Zo zullen de overheden die belast zijn met de toepassing van de regels van het Schengenacquis met betrekking tot de binnenkomst en het kort verblijf zich ervan kunnen vergewissen dat de betrokken personen wel degelijk over een ziektekostenverzekering, voldoende huisvesting of een arbeidsovereenkomst beschikken. Ze zullen dit door middel van controles die ze in het kader van hun opdrachten moeten uitvoeren doen, in het bijzonder wanneer ze de verblijfsvoorwaarden en het doel van het verblijf, of het risico op illegale immigratie of het veiligheidsrisico controleren (overwegingen 19 en 20, van de richtlijn).

De seizoenarbeiders die in het kader van een lang verblijf komen, zullen onderworpen worden aan de gezamenlijke procedure "verblijf-werk", zoals die voorzien wordt door de richtlijn "gecombineerde vergunning" en die geconcretiseerd werd door het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018. Dit geldt ook voor de seizoenarbeiders die in het kader van een kort verblijf gekomen zijn en die hun verblijf na de toegestane periode van kort verblijf willen verlengen.

De richtlijn 2014/36/EU voorziet procedurele garanties en bijzondere arbeids- en verblijfsvoorwaarden voor hen. Het samenwerkingsakkoord van 6 december 2018 werd gesloten om er in het kader van de gezamenlijke procedure "verblijf-werk" rekening mee te houden.

Sommige zijn identiek aan die die in het kader van een kort verblijf worden toegepast. Aangezien al deze voorwaarden in het kader van een gecombineerde procedure onderzocht worden wordt de controle verdeeld tussen de overheden die bevoegd zijn voor tewerkstelling en de Dienst Vreemdelingenzaken. De Dienst zal met name de voorwaarde met betrekking tot de ziektekostenverzekering, de voldoende huisvesting en de financiële capaciteit onderzoeken.

Er moet trouwens worden opgemerkt dat de onderdaan van een derde land, tijdens de indiening van zijn aanvraag, niet op het grondgebied van een de lidstaten mag verblijven, tenzij het om een aanvraag om verlenging of vernieuwing van het verblijf in de hoedanigheid van seizoenarbeider gaat.

Aan de onderdanen van derde landen die tegelijkertijd gemachtigd zijn om als seizoenarbeider te werken en op het grondgebied te verblijven zal, op hun verzoek,

non-respect de ces conditions pourra également être sanctionné dans le cadre de la procédure de la délivrance des visas, lors du franchissement des frontières, en cas de contrôle sur le territoire ou dans le cadre de la procédure de prolongation du séjour.

Ainsi, les autorités chargées de l'application des règles de l'acquis de Schengen relatives à l'entrée et au court séjour pourront s'assurer que les personnes concernées disposent bien d'une assurance-maladie, d'un logement suffisant ou encore d'un contrat de travail. Elles le feront au titre des vérifications qu'elles doivent effectuer dans le cadre de leurs missions, en particulier lorsqu'elles vérifient les conditions de séjour et l'objet du séjour ou le risque d'immigration illégale ou sécuritaire (considérants 19 et 20, de la directive).

Les travailleurs saisonniers qui viennent dans le cadre d'un long séjour seront quant à eux soumis à la procédure conjointe "séjour-travail", telle que prévue par la directive 2011/98/UE et qui a été notamment concrétisée par l'accord de coopération du 2 février 2018. Il en ira de même des travailleurs saisonniers qui sont venus dans le cadre d'un court séjour et qui souhaitent prolonger leur séjour au-delà de la période autorisée de court séjour.

En ce qui les concerne, la directive 2014/36/UE prévoit des garanties procédurales et des conditions de travail et de séjour particulières. L'accord de coopération du 6 décembre 2018 a été conclu afin d'en tenir compte dans le cadre de la procédure conjointe "séjour-travail".

Certaines sont identiques à celles qui sont applicables dans le cadre d'un court séjour. Vu que l'ensemble de ces conditions seront examinées dans le cadre d'une procédure unique, leur vérification est partagée entre les autorités compétentes en matière d'emploi et l'Office des étrangers. Celui-ci examinera notamment la condition relative à l'assurance-maladie, au logement suffisant et à la capacité financière.

Il convient de relever, par ailleurs, que, lors de l'introduction de sa demande, le ressortissant d'un pays tiers ne peut pas résider sur le territoire de l'un des États membres, sauf s'il s'agit d'une demande de prolongation ou de renouvellement de séjour en tant que travailleur saisonnier.

Les ressortissants de pays tiers autorisés à la fois à travailler et à séjourner en tant que travailleur saisonnier se verront délivrer, à leur demande, en vue de leur

een visum lang verblijf (van het type “D”) met een vermelding betreffende seizoenarbeid afgegeven worden, zodat ze het grondgebied kunnen binnenkomen. Zodra ze het grondgebied binnengekomen zijn zal aan hen, op hun verzoek, een seizoenarbeidersvergunning “[...] die zowel verblijf als arbeid omvat” (overweging 26 en art. 3, d), van de richtlijn) afgegeven worden.

De seizoenarbeidersvergunning neemt de vorm aan van de uniforme Europese verblijfstitel die vastgelegd is door de Verordening (EG) nr. 1030/2002 van de Raad van 13 juni 2002 betreffende de invoering van een uniform model voor verblijfstitels voor onderdanen van derde landen.

Er wordt echter een uitzondering voorzien voor de onderdanen van derde landen die in het kader van een kort verblijf gekomen zijn en die na de toegestane duur van hun kort verblijf verder willen werken als seizoenarbeider. De machtiging tot verlenging zal volgens de gezamenlijke procedure “verblijf-werk” toegekend worden. Indien de bevoegde overheid en de Dienst Vreemdelingenzaken een positieve beslissing nemen zal een visum lang verblijf met een vermelding betreffende seizoenarbeid, in plaats van een seizoenarbeidersvergunning, afgegeven worden. Het doel is dat ze het document dat hun verblijf moet dekken snel bekomen.

De seizoenarbeiders die in het kader van een kort verblijf komen en die over een visum moeten beschikken om het grondgebied binnen te komen zullen een visum kort verblijf (van het type “C”) ontvangen. Dit visum zal eveneens een vermelding met betrekking tot seizoenarbeid bevatten. Diegenen die niet onderworpen zijn aan de visumplicht zullen de vereiste arbeidsvergunning vóór hun binnenkomst bekomen moeten hebben en zullen in staat moeten zijn om deze vergunning tijdens de controle aan de buitengrenzen te tonen.

Dit visum en deze verblijfstitel, met een specifieke vermelding betreffende seizoenarbeid, zullen het mogelijk maken om hen van de andere categorieën van buitenlandse werknemers te onderscheiden en zullen de controles gemakkelijker maken.

Er moet gewezen worden op het tijdelijk karakter van het verblijf in de hoedanigheid van seizoenarbeider. De richtlijn 2014/36/EU eist van de lidstaten dat ze de duur van het verblijf beperken tot een duur die van vijf tot negen maanden per periode van twaalf maanden kan uiteenlopen. Het samenwerkingsakkoord van 6 december 2018 heeft deze maximale duur op vijf

entrée sur le territoire, un visa de long séjour (de type “D”) comportant une mention relative au travail saisonnier. Une fois entrés sur le territoire, il leur sera délivré à leur demande un permis pour travailleur saisonnier “[...] constituant à la fois le permis de séjour et le permis de travail” (considérant 26 et art.3, d), de la directive).

Le permis pour travailleur saisonnier revêt la forme du titre de séjour uniforme européen établi par le règlement (CE) n° 1030/2002 du Conseil du 13 juin 2002 établissant un modèle uniforme de titre de séjour pour les ressortissants de pays tiers, et matérialise, d’une part, l’autorisation de séjour, et, d’autre part, l’autorisation de travail.

Une exception est toutefois prévue pour les ressortissants de pays tiers qui sont venus dans le cadre d’un court séjour et qui souhaitent continuer à travailler comme saisonnier au-delà de la durée autorisée de leur court séjour. L’autorisation de prolongation sera accordée selon la procédure conjointe “séjour-travail”. En cas de décision positive de l’autorité compétente et de l’Office des étrangers, un visa de long séjour comportant une mention relative au travail saisonnier sera délivré en lieu et place d’un permis pour travailleur saisonnier. Le but est qu’ils obtiennent rapidement le document qui est destiné à couvrir leur séjour.

Les travailleurs saisonniers qui viennent dans le cadre d’un court séjour et qui doivent être munis d’un visa pour entrer sur le territoire recevront un visa de court séjour (de type “C”) qui comportera également une mention relative au travail saisonnier. Ceux qui ne sont pas soumis à l’obligation de visa devront quant à eux avoir obtenu l’autorisation de travail requise préalablement à leur entrée et devront être en mesure de la présenter lors du contrôle aux frontières extérieures.

Ce visa et ce titre de séjour qui comporteront une mention spécifique relative au travail saisonnier permettront de les distinguer des autres catégories de travailleurs étrangers et faciliteront les contrôles.

Il y a lieu de souligner le caractère temporaire du séjour en qualité de travailleur saisonnier. La directive 2014/36/UE exige des États membres de limiter la durée du séjour à une durée pouvant aller de cinq à neuf mois par période de douze mois. L’accord de coopération du 6 décembre 2018 a fixé ce plafond maximum à cinq mois. Par conséquent, les ressortissants de pays tiers

maanden vastgelegd. Bijgevolg zullen de onderdanen van derde landen niet gemachtigd zijn om in de hoedanigheid van seizoenarbeider in België te verblijven wanneer deze duur verstreken is.

De richtlijn 2014/36/EU voorziet ook procedurele garanties die tot doel hebben de komst van onderdanen van derde landen die, met het oog op hun vroeger(e) verblijf (verblijven) in de hoedanigheid van seizoenarbeider, bewezen hebben dat ze bonafide zijn gemakkelijker te maken. Diegenen die in de loop van de vijf jaar voor hun nieuwe binnenkomst in de hoedanigheid van seizoenarbeider wettelijk op het grondgebied verbleven hebben, zullen onderworpen worden aan een gezamenlijke procedure “verblijf-werk” die sneller is. De Koning zal ook te dien einde aan de regels die in principe op hen van toepassing zijn kunnen afwijken, met respect voor de richtlijn 2014/36/EU.

ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING

HOOFDSTUK 1

Algemene bepalingen

Artikel 1

Deze bepaling is van louter juridisch-technische aard. Ze vloeit voort uit artikel 83 van de Grondwet, luidens welk elk voorstel of ontwerp van wet vermeldt of het een aangelegenheid als bedoeld in de artikel 74, 77 of 78, van de Grondwet regelt.

Artikel 2

Overeenkomstig de Europese richtlijnen die door het wetsvoorstel worden omgezet moeten de wetgevende, reglementaire en administratieve bepalingen die te dien einde door de lidstaten worden goedgekeurd een verwijzing naar deze richtlijnen bevatten of moeten ze tijdens hun officiële publicatie gepaard gaan met een dergelijke verwijzing.

HOOFDSTUK 2

Bepalingen tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

Artikel 3

In artikel 1 van de wet wordt het begrip Europese blauwe kaart, die de verblijfstitel is die afgegeven wordt

ne seront pas autorisés à séjourner en Belgique en qualité de travailleur saisonniers au-delà de cette durée.

La directive 2014/36/UE prévoit également des garanties procédurales visant à faciliter la venue des ressortissants de pays tiers qui ont démontré leur bonne foi compte tenu de leur(s) séjour(s) antérieur(s) en qualité de travailleurs saisonniers. Ainsi, ceux qui, au cours des cinq années précédant leur nouvelle entrée, ont séjourné légalement sur le territoire en qualité de travailleurs saisonniers seront soumis à une procédure conjointe “séjour-travail” plus rapide. Le Roi pourra également déroger à cette fin aux règles qui leur sont en principe applicables, dans le respect de la directive 2014/36/UE.

COMMENTAIRE DES ARTICLES

CHAPITRE 1ER

Dispositions générales

Article 1er

Cette disposition est de nature purement juridico-technique. Elle découle de l'article 83 de la Constitution, en vertu duquel toute proposition ou tout projet de loi précise s'il s'agit d'une matière visée à l'article 74, 77 ou 78, de la Constitution.

Artikel 2

Conformément aux directives européennes qui sont transposées par la proposition de loi, les dispositions législatives, réglementaires et administratives adoptées à cette fin par les États membres doivent contenir une référence à ces directives ou doivent être accompagnées d'une telle référence lors de leur publication officielle.

CHAPITRE 2

Dispositions modifiant la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers

Article 3

Dans l'article 1er, de la loi, la notion de carte bleue européenne, qui constitue le titre de séjour délivré aux

aan de onderdanen van derde landen die gemachtigd zijn om in de hoedanigheid van hooggekwalificeerde werknemer meer dan negentig dagen op het grondgebied te verblijven, opgeheven.

Met het oog op de interne coherentie van de wet wordt de definitie van dit begrip hernomen in hoofdstuk VIII, van titel II, dat de bijzondere regels die op hen van toepassing zijn bevat.

Artikel 1 wordt eveneens aangevuld met definities die tot doel hebben de rechtszekerheid en de transparantie op het gebied van de overschrijding van de grenzen, het kort verblijf en de visumafgifte beter te garanderen.

De normen die deze materies regelen zijn al in grote mate vastgelegd door het recht van de Unie, in het bijzonder door de akten van het Schengenacquis die betrekking hebben op de visumafgifte en de overschrijding van de grenzen.

In verband hiermee voorziet de richtlijn 2014/36/EU specifieke bepalingen voor de seizoenarbeiders. Ze bepalen met name het type visum dat aan hen moet worden afgegeven, de voorwaarden van hun afgifte en de vermelding die erop moet voorkomen. Deze specifieke regels vullen de regels van het Schengenacquis aan, zonder er vanaf te wijken.

Momenteel bevat de wet van 15 december 1980 echter geen enkele specifieke bepaling met betrekking tot de visumtypes die afgegeven worden en de nadere regels van hun afgifte. De wet bevat geen enkele verwijzing naar de relevante akten van het Schengenacquis.

Met het oog op de door de richtlijn 2014/36/EU opgelegde vereisten met betrekking tot de visumafgifte leek het noodzakelijk te zijn om de rechtszekerheid en de transparantie beter te garanderen, door in de wet van 15 december 1980 bepalingen met betrekking tot deze materie in te voegen.

De verschillende visumtypes die momenteel afgegeven worden, worden dus met betrekking tot de relevante akten van het Schengenacquis gedefinieerd.

Het wetsvoorstel voegt in hoofdstuk II, van Titel I, met betrekking tot de toegang tot het grondgebied en het kort verblijf, ook nieuwe bepalingen in die verwijzen naar de relevante akten van het Schengenacquis die betrekking hebben op de grensoverschrijding en het kort verblijf, met inbegrip van de visumafgifte. Deze akten worden met het oog op duidelijkheid gedefinieerd. Het gaat meer in het bijzonder om de Schengengrenscodex, de Visumcode en de Schengenuitvoeringsovereenkomst.

ressortissants de pays tiers autorisés à séjourner plus de nonante jours sur le territoire en qualité de travailleurs hautement qualifiés, est abrogée.

Dans un souci de cohérence interne de la loi, sa définition est reprise dans le chapitre VIII, du titre II, qui comprend les règles particulières qui leur sont applicables.

L'article 1er est également complété par des définitions destinées à garantir davantage la sécurité juridique et la transparence en matière de franchissement des frontières, de court séjour et de délivrance de visas.

Les normes régissant ces matières sont déjà en grande partie fixées par le droit de l'Union, en particulier par les actes de l'acquis de Schengen portant sur la délivrance des visas et le franchissement des frontières.

A cet égard, la directive 2014/36/UE prévoit des dispositions particulières pour les travailleurs saisonniers. Elles déterminent notamment le type de visa qui doit leur être délivré, les conditions de leur délivrance et la mention qui doit figurer dessus. Ces règles particulières complètent les règles de l'acquis de Schengen, sans pour autant y déroger.

Or, la loi du 15 décembre 1980 ne contient actuellement aucune disposition spécifique concernant les types de visa qui sont délivrés et les modalités de leur délivrance. Elle ne contient aucun renvoi aux actes pertinents de l'acquis de Schengen.

Au vu des exigences imposées par la directive 2014/36/UE concernant la délivrance des visas, il semblait nécessaire d'assurer davantage la sécurité juridique et la transparence en insérant dans la loi du 15 décembre 1980 des dispositions portant sur cette matière.

Les différents types de visa qui sont actuellement délivrés sont donc définis par référence aux actes pertinents de l'acquis de Schengen.

La proposition de loi insère aussi de nouvelles dispositions dans le chapitre II, du Titre Ier, relatif à l'accès au territoire et au court séjour, qui font référence aux actes pertinents de l'acquis Schengen relatifs aux franchissements des frontières et au court séjour, en ce compris à la délivrance des visas. Ces actes sont définis dans un souci de clarté. Il s'agit plus particulièrement du Code frontières Schengen, du Code des visas et la convention d'application de l'accord de Schengen.

Voor de rest wordt verwezen naar de commentaren van de artikelen 6 en 7 van het wetsvoorstel die in Titel 1, hoofdstuk II, van de wet respectievelijk een artikel 2/1 en een artikel 8ter invoegen.

Artikel 4

Artikel 1/1, paragraaf 2, van de wet wordt gewijzigd, zodat de onderdanen van derde landen die een aanvraag voor een machtiging tot verblijf van meer dan negentig dagen in de hoedanigheid van seizoenarbeider indienen een retributie moeten betalen.

Deze verplichting geldt ook voor de vreemdelingen die in het kader van een kort verblijf als seizoenarbeider op het grondgebied verblijven en die hun verblijf na de maximale toegestane duur van het kort verblijf in deze hoedanigheid willen verlengen.

Artikel 19 van de richtlijn 2014/36/EU staat de lidstaten toe om te eisen dat voor de behandeling van dergelijke aanvragen een vergoeding wordt betaald.

Overeenkomstig artikel 1/1, § 2, tweede lid, van de wet worden het bedrag van de retributie en de nadere regels van de inning van de retributie door middel van een koninklijk besluit, vastgesteld na overleg in de Ministerraad, vastgesteld. Bij de bepaling van het bedrag zal er rekening worden gehouden met de grenzen die voorzien worden door de voornoemde Europese bepalingen.

De onderdanen van derde landen die in België wensen te verblijven om er als hooggekwalificeerde werknemer te werken zijn, in uitvoering van artikel 26/7, al aan deze verplichting onderworpen. De wijziging die op hen betrekking heeft, vloeit voort uit de nieuwe compositie van hoofdstuk VIII, van titel II, en is dus puur technisch.

Artikel 5

Volgens artikel 1/2 van de wet moet de vreemdeling die meer dan negentig dagen op het grondgebied wenst te verblijven in principe een verklaring van integratie voorleggen om zijn aanvraag te ondersteunen. Met deze verklaring geeft hij te kennen dat hij de fundamentele waarden en normen van de samenleving begrijpt en er naar zal handelen.

Paragraaf 1, tweede lid, van dit artikel, voorziet een afwijking van deze verplichting, ten gunste van bepaalde categorieën van vreemdelingen.

Il est renvoyé pour le surplus aux commentaires des articles 6 et 7, de la proposition de loi, qui insèrent respectivement un article 2/1 et un article 8ter, dans le Titre I, chapitre II, de la loi.

Article 4

L'article 1er/1, paragraphe 2, de la loi, est modifié pour que les ressortissants de pays tiers qui introduisent une demande d'autorisation de séjour de plus de nonante jours en qualité de travailleurs saisonniers soient tenus au paiement d'une redevance.

Les étrangers qui séjournent en qualité de travailleurs saisonniers dans le cadre d'un court séjour et qui demandent à prolonger leur séjour en cette qualité au-delà de la durée maximale autorisée de court séjour sont également soumis à cette obligation.

L'article 19, de la directive 2014/36/UE, autorise les États membres à exiger le paiement de droits aux fins du traitement de telles demandes.

Conformément à l'article 1er/1, § 1er, alinéa 2, de la loi, le montant de la redevance et les modalités de sa perception, seront déterminés par un arrêté royal, délibéré en Conseil des ministres. Le montant sera fixé dans le respect des limites prévues par les dispositions européennes précitées.

Les ressortissants de pays tiers qui souhaitent séjourner en Belgique pour y travailler comme travailleurs hautement qualifiés sont déjà soumis à cette obligation, en exécution de l'article 61/27. La modification qui les concerne résulte du nouvel ordonnancement du chapitre VIII, du titre II, et est donc purement technique.

Article 5

Selon l'article 1er/2, de la loi, l'étranger qui souhaite séjourner plus de nonante jours sur le territoire doit en principe fournir à l'appui de sa demande une déclaration d'intégration par laquelle il déclare comprendre les valeurs et les normes fondamentales de la société et qu'il agira en conformité avec celles-ci.

Le paragraphe 1er, alinéa 2, de cet article, prévoit une dérogation à cette obligation en faveur de certaines catégories d'étrangers.

Deze list wordt aangevuld, zodat deze verplichting niet van toepassing is op de volgende vreemdelingen:

a) de vreemdeling die een verblijfsaanvraag in de hoedanigheid van hooggekwalificeerde werknemer indient, ook wanneer hij zijn recht op mobiliteit in de hoedanigheid van houder van een Europese blauwe kaart die door een andere lidstaat werd afgegeven uitoefent;

b) de vreemdeling die een verzoek tot gezinshereniging in de hoedanigheid van familielid van een hooggekwalificeerde werknemer indient, ook wanneer hij zijn recht op mobiliteit in de hoedanigheid van houder van een Europese blauwe kaart die door een andere lidstaat werd afgegeven uitoefent;

c) de vreemdeling die een verblijfsaanvraag in de hoedanigheid van seizoenarbeider indient.

Wat de hooggekwalificeerde werknemers en hun familieleden betreft, vloeit de afwijking die ten gunste van hen voorzien wordt rechtstreeks voort uit de toepasselijke richtlijnen. Indien men een dergelijke verplichting zou opleggen wanneer ze hun aanvraag indienen, zou dit in strijd zijn met het recht van de Unie.

Met betrekking tot de seizoenarbeiders voorziet de richtlijn 2014/36/EU een dergelijke voorwaarde niet in het kader van de toelatingsvoorwaarden die ze op uniforme wijze bepaalt. Indien men het verblijf van een dergelijke voorwaarde afhankelijk zou maken zou dit in strijd zijn met de nagestreefde harmoniseringsdoelstelling.

Het feit dat de seizoenarbeiders niet onderworpen worden aan een dergelijke verplichting kan met het oog op het strikt tijdelijk karakter van hun verblijf gemakkelijk begrepen worden. Hun verblijfsstatus heeft niet tot doel hen in staat te stellen om op duurzame of permanente wijze op het grondgebied te verblijven.

In de bewoordingen van artikel 14 van de richtlijn 2014/36/EU, gelezen in samenhang met overweging 31 van de richtlijn, kan een onderdaan van een derde land daarentegen gedurende een zeer beperkte duur, die van vijf tot negen maanden kan uiteenlopen, van deze verblijfsstatus genieten. Na het verstrijken van deze duur moet de seizoenarbeider het grondgebied verlaten, tenzij hij gemachtigd werd om in een andere hoedanigheid op het grondgebied te verblijven.

Alle lidstaten moeten deze maximale duur in functie van hun eigen situatie (economische, geografische, meteorologische, enz.) en hun eigen behoeften bepalen.

Cette liste est complétée afin que cette obligation ne s'applique pas aux étrangers suivants:

a) l'étranger qui introduit une demande de séjour en tant que travailleur hautement qualifié, y compris lorsque celui-ci exerce son droit à la mobilité en tant que titulaire d'une carte bleue européenne délivrée par un autre État membre;

b) l'étranger qui introduit une demande de regroupement familial en tant que membre de la famille d'un travailleur hautement qualifié, y compris lorsque celui exerce son droit à la mobilité en tant que titulaire d'une carte bleue européenne délivrée par un autre État membre;

c) l'étranger qui introduit une demande de séjour en qualité de travailleur saisonnier.

En ce qui concerne les travailleurs hautement qualifiés et les membres de leur famille, la dérogation établie en leur faveur résulte directement des directives applicables. Leur imposer une telle obligation lors de l'introduction de leur demande ne serait pas conforme au droit de l'Union.

En ce qui concerne les travailleurs saisonniers, la directive 2014/36/UE ne prévoit pas une telle condition parmi les conditions d'admission qu'elle détermine de manière uniforme. Subordonner l'octroi du séjour à une telle condition irait donc à l'encontre de l'objectif d'harmonisation poursuivi.

Par ailleurs, le fait que les travailleurs saisonniers ne soient pas soumis à une telle obligation peut se comprendre facilement au regard du caractère strictement temporaire de leur séjour. Leur statut de séjour n'a en effet pas vocation à leur permettre de séjourner de manière durable ou permanente sur le territoire.

Au contraire, aux termes de l'article 14, de la directive 2014/36/UE, lu en combinaison avec son considérant 31, un ressortissant de pays tiers peut bénéficier de ce statut de séjour pendant une durée très limitée, pouvant aller de cinq à neuf mois. À l'expiration de cette durée, le travailleur saisonnier est tenu de quitter le territoire, à moins d'avoir été autorisé à y séjourner à un autre titre.

Il revient à chaque État membre, en fonction de leur propre situation – économique, géographique, météorologique, etc. – et de leurs propres besoins, de déterminer cette durée maximale.

Door middel van het samenwerkingsakkoord van 6 december 2018 hebben de Federale Staat en de gefedereerde entiteiten deze duur op vijf maanden, voor elke periode van twaalf maanden, vastgelegd.

Indien men de seizoenarbeider bij de indiening van zijn aanvraag ertoe verplicht om tijdens zijn verblijf inspanningen te leveren, kan dit moeilijk verzoend worden met het tijdelijk karakter van zijn verblijf. Een integratieproces vindt tijdens een veel langere periode plaats en wordt noodzakelijkerwijs over een veel langere periode geëvalueerd vanuit het perspectief dat het verblijf van de betrokken persoon duurzaam wordt.

Artikel 6

Een nieuw artikel 2/1 wordt ingevoegd in de wet, om de transparantie, en dus de rechtszekerheid, met betrekking tot de visumtypes die afgegeven worden en de regels volgens dewelke ze worden afgegeven beter te verzekeren.

Het artikel houdt rekening met de relevante akten van het Schengenacquis, in het bijzonder de Visumcode, de Schengengrenscore en de Schengenovereenkomst.

Verschillende visumtypes worden afgegeven, met name in functie van het doel van de reis en de beoogde duur van het verblijf.

Met het oog op een doorreis via de internationale transitzone van de in België gesitueerde luchthavens worden luchthaventransitvisa van het type "A" afgegeven. De lijst van de derde landen waarvan de onderdanen over een dergelijk visum moeten beschikken om via de internationale transitzone van een Belgische luchthaven te kunnen passeren, is als bijlage toegevoegd aan de Visumcode.

Met het oog op een doorreis of een verblijf in België met een maximale duur van negentig dagen (gedurende elke periode van honderdtachtig dagen) worden visa kort verblijf van het type "C" afgegeven. De lijst van de landen waarvan de onderdanen in principe over een dergelijk visum moeten beschikken om België te dien einde binnen te kunnen komen is als bijlage toegevoegd aan de verordening (EU) 2018/1806 van het Europees Parlement en de Raad van 14 november 2018 tot vaststelling van de lijst van derde landen waarvan de onderdanen bij overschrijding van de buitengrenzen in het bezit moeten zijn van een visum en de lijst van derde landen waarvan de onderdanen van die plicht zijn vrijgesteld.

Par l'accord de coopération du 6 décembre 2018, l'État fédéral et les Entités fédérées ont fixé cette durée à cinq mois sur toute période de douze mois.

Obliger le travailleur saisonnier à s'engager, lors de l'introduction de sa demande, à fournir des efforts lors de son séjour est difficilement conciliable avec le caractère temporaire de son séjour. Un processus d'intégration se déroule et est évalué nécessairement sur une période bien plus longue dans la perspective que la personne concernée est susceptible de rester durablement.

Article 6

Un nouvel article 2/1 est inséré dans loi afin d'assurer davantage la transparence, et donc la sécurité juridique, en ce qui concerne les types de visa qui sont délivrés et les règles suivant lesquelles ils sont délivrés.

Il tient compte des actes pertinents de l'acquis de Schengen, en particulier le Code des visas, le Code frontières Schengen et la Convention de Schengen.

Différents types de visa sont délivrés, en fonction notamment de l'objet du voyage et de la durée du séjour envisagée.

En vue d'un passage par la zone internationale de transit des aéroports situés en Belgique, il est délivré des visas de transit aéroportuaire, de type "A". La liste des pays tiers dont les ressortissants doivent être munis d'un tel visa pour pouvoir passer par la zone internationale de transit d'un aéroport belge est annexée au Code des visas.

En vue d'un transit ou d'un séjour en Belgique d'une durée maximale de nonante jours (sur toute période de cent-quatre-vingt jours), il est délivré des visas de court séjour, de type "C". La liste des pays dont les ressortissants doivent en principe être munis d'un tel visa pour pouvoir entrer en Belgique à cette fin est annexée au règlement (UE) 2018/1806 du Parlement européen et du Conseil du 14 novembre 2018 fixant la liste des pays tiers dont les ressortissants sont soumis à l'obligation de visa pour franchir les frontières extérieures des États membres et la liste de ceux dont les ressortissants sont exemptés de cette obligation.

De Visumcode bepaalt de voorwaarden en de nadere regels voor de afgifte, de nietigverklaring en de opheffing van de visa van het type “A” en het type “C”.

Overeenkomstig artikel 18 van de Schengenuitvoeringsovereenkomst worden visa lang verblijf van het type “D” met het oog op een verblijf van meer dan negentig dagen in België afgegeven. Ze materialiseren de toekenning van de machtiging of toelating tot verblijf die te dien einde wordt geëist, krachtens de toepasselijke wettelijke en reglementaire bepalingen.

De Koning is bevoegd om de regels met betrekking tot de afgifte, de nietigverklaring en de opheffing van de visa te preciseren. Ze zullen moeten worden gevalideerd door de Ministerraad. Deze regels zullen natuurlijk moeten passen in het juridisch kader dat door het recht van de Unie is vastgelegd, en in het bijzonder de relevante akten van het Schengenacquis en de Europese richtlijnen die de legale migratie regelen.

Artikel 7

Met het oog op transparantie, en dus rechtszekerheid, wordt een nieuw artikel 8ter ingevoegd in hoofdstuk II, van titel I, van de wet, met betrekking tot de binnenkomst en het kort verblijf.

Dit artikel voorziet uitdrukkelijk dat de regels in dit hoofdstuk onverminderd van toepassing zijn op de akten van het Schengenacquis die op dezelfde materie betrekking hebben. Hierbij gaat het met name om de Schengengrenscodes, de Visumcode en de Schengenovereenkomst.

De bepalingen in dit hoofdstuk zijn van toepassing op elke vreemdeling die het grondgebied probeert binnen te komen of die het grondgebied binnengekomen is of die zich in een internationale luchthaventransitzone bevindt.

Bijgevolg zijn de bijzondere categorieën van reizigers die bedoeld worden door dit wetsvoorstel eveneens onderworpen aan deze algemene bepalingen, voor zover hun toepassing niet onverenigbaar is met de bijzondere bepalingen die hun verblijfsstatus organiseren of voor zover deze bepalingen er niet uitdrukkelijk van afwijken.

De bijzondere bepalingen die op hen van toepassing zijn, zijn in wezen aanvullend.

Artikel 8

Deze wijziging heeft tot doel artikel 10bis aan te vullen met een paragraaf die betrekking heeft op de

Le Code des visas détermine les conditions et les modalités relatives à la délivrance, l’annulation et l’abrogation des visas de type “A” et de type “C”.

Conformément à l’article 18, de la convention d’application de l’accord de Schengen, des visas de long séjour, de type “D”, sont délivrés en vue d’un séjour en Belgique de plus de nonante jours. Ils matérialisent l’octroi de l’autorisation ou de l’admission au séjour qui est exigée à cette fin, en vertu des dispositions légales et réglementaires applicables.

Le Roi est habilité à préciser les règles relatives à la délivrance, l’annulation et l’abrogation des visas. Elles devront être validées par le Conseil des ministres. Ces règles devront bien entendu s’inscrire dans le cadre juridique fixé par le droit de l’Union, et en particulier les actes pertinents de l’acquis de Schengen et les directives européennes régissant la migration légale.

Article 7

Dans un souci de transparence et donc de sécurité juridique, un nouvel article 8ter est inséré dans le chapitre II, du titre I, de la loi, relatif à l’entrée et au court séjour.

Il prévoit expressément que les règles contenues dans ce chapitre s’appliquent sans préjudice des actes de l’acquis de Schengen portant sur la même matière. Parmi ces actes figurent notamment le Code frontières Schengen, le Code des visas et la Convention de Schengen.

Les dispositions contenues dans ce chapitre ont vocation à s’appliquer à tout étranger qui tente d’entrer ou qui est entré sur le territoire ou qui se trouve dans une zone internationale de transit aéroportuaire.

Par conséquent, les catégories particulières de travailleurs visées par la proposition de loi sont soumises également à ces dispositions générales dans la mesure où leur application n’est pas incompatible avec les dispositions particulières organisant leur statut de séjour ou que celles-ci n’y dérogent pas expressément.

Les dispositions particulières qui leur sont applicables ont un caractère essentiellement complémentaire.

Article 8

Cette modification vise à compléter l’article 10bis par un paragraphe relatif au regroupement

gezinshereniging van de familieleden van de hooggekwalficeerde werknemer.

De wijziging is verbonden met de wijziging van de compositie van de specifieke regels die op hen van toepassing zijn en die in hoofdstuk VIII, Titel II, van de wet gegroepeerd zijn.

Artikel 9

Artikel 61/25-1, eerste lid, van de wet wordt, rekening houdend met de specifieke regels die van toepassing zijn op de hooggekwalficeerde werknemers en de seizoenarbeiders, om puur technische redenen gewijzigd.

De onderdanen van derde landen die in deze hoedanigheid meer dan negentig dagen in België wensen te verblijven of die daartoe gemachtigd zijn, zullen onderworpen worden aan de gezamenlijke procedure "werk-verblijf", zoals die voorzien wordt door de samenwerkingsakkoorden van 2 februari 2018 en 6 december 2018.

Indien de vereiste arbeidsvergunningen en machtigingen tot verblijf aan hen worden toegekend, zullen deze twee beslissingen door middel van een gecombineerde akte betekend worden en zal een visum en/of een verblijfstitel met een vermelding betreffende de finaliteit van het verblijf aan hen afgegeven worden.

Met het oog op rechtszekerheid worden de bijzondere bepalingen die op hen van toepassing zijn in een afzonderlijke afdeling ondergebracht.

De voorwaarden en de procedureregels die van toepassing zijn op de hooggekwalficeerde werknemers en de seizoenarbeiders bevinden zich dus in titel II, in verschillende hoofdstukken, hoofdstuk VIII en hoofdstuk VIII*bis*.

Artikel 10

Artikel 61/25-5 wordt gewijzigd, om de rechtszekerheid beter te garanderen.

Momenteel somt artikel 61/25-2, paragraaf 1, tweede lid, van de wet de documenten op die moeten worden voorgelegd om de aanvraag voor een gecombineerde vergunning te ondersteunen. Deze documenten worden gebruikt om te controleren of de werknemer aan de aan zijn verblijf of de vernieuwing van zijn verblijf gestelde

familial des membres de la famille du travailleur hautement qualifié.

Elle est liée à la modification de l'ordonnancement des règles particulières qui leur sont applicables et qui sont regroupées sous le chapitre VIII, du Titre II, de la loi.

Article 9

L'article 61/25-1, alinéa 1er, de la loi, est modifié pour des raisons purement techniques, compte tenu des règles particulières applicables aux travailleurs hautement qualifiés et saisonniers.

Les ressortissants de pays tiers qui souhaitent séjourner plus de nonante jours en Belgique en cette qualité ou qui y sont autorisés seront soumis à la procédure conjointe "séjour-travail", telle que prévue par les accords de coopération du 2 février 2018 et du 6 décembre 2018.

Si les autorisations de travail et de séjour requises leur sont accordées, ces deux décisions leur seront notifiées au moyen d'un acte unique et un visa et/ou un titre de séjour portant une mention relative à la finalité du séjour leur sera délivré.

Dans un souci de sécurité juridique, les dispositions particulières qui leur sont applicables sont regroupées sous une division bien distincte.

Les conditions et les règles de procédure applicables aux travailleurs hautement qualifiés et aux travailleurs saisonniers sont donc contenues dans le titre II, dans des chapitres différents, le chapitre VIII et le chapitre VIII*bis*.

Article 10

L'article 61/25-5, § 1er, est modifié afin de garantir davantage la sécurité juridique.

Actuellement, l'article 61/25-2, paragraphe 1er, alinéa 2, de la loi, énumère les documents qui doivent être produits à l'appui de la demande de permis unique. Ces documents sont destinés à vérifier si le travailleur remplit les conditions mises à son séjour ou à son renouvellement. Si l'intéressé ne prouve pas qu'il remplit ces

voorwaarden voldoet. Indien de betrokkene niet bewijst dat hij deze voorwaarden vervult zal de machtiging tot verblijf niet worden toegekend of zal die niet worden vernieuwd.

Dit blijkt echter niet duidelijk uit 61/25-5, paragraaf 1.

Dit artikel wordt dus aangevuld, zodat de transparantie met betrekking tot de gevolgen van het niet respecteren van de voorwaarden voorzien in artikel 61/25-2, paragraaf 1, tweede lid, beter gegarandeerd wordt.

Artikelen 11, 14 en 17

Het hoofdstuk met betrekking tot de Europese blauwe kaart is nu in drie afdelingen onderverdeeld:

— de eerste definieert het toepassingsgebied en de relevante begrippen;

— de tweede bevat de regels met betrekking tot de gezamenlijke procedure met de overheid die gevoegd is voor de tewerkstelling van de buitenlandse werknemers;

— de derde bevat de regels met betrekking tot de toekenning, de vernieuwing en het einde van de machtiging tot verblijf van meer dan negentig dagen als hooggekwalificeerde werknemer.

Artikel 12

Het nieuwe artikel 61/26 bepaalt het toepassingsgebied van de bepalingen van hoofdstuk VIII, van titel II. Ze passen in het juridisch kader dat vastgelegd werd door de samenwerkingsakkoorden van 2 februari 2018 en 6 december 2018, die vermeld worden.

Artikel 13

Artikel 61/27 definieert de relevante begrippen voor de toepassing van de bepalingen in hoofdstuk VIII.

De “bevoegde overheid” die in 1° gedefinieerd wordt, is de bestuursoverheid die wordt aangeduid door de wetgevingen van het Waals Gewest, het Brussels-Hoofdstedelijk Gewest, het Vlaams Gewest en de Duitstalige Gemeenschap en die bevoegd is voor de tewerkstelling van buitenlandse werknemers.

De in de bepalingen onder 2° en 3°, gedefinieerde samenwerkingsakkoorden hebben tot doel de richtlijnen 2011/98/EU en 2009/50/EG gedeeltelijk om te zetten.

conditions, l'autorisation de séjour ne sera pas accordée ou ne sera pas renouvelée.

Or, cela ne ressort pas clairement de l'article 61/25-5, paragraphe 1er.

Celui-ci est donc complété de manière à garantir davantage la transparence quant aux conséquences liées au non-respect des conditions prévues à l'article 61/25-2, paragraphe 1er, alinéa 2.

Articles 11, 14 et 17

Le chapitre relatif à la carte bleue européenne est à présent subdivisé en trois sections :

— la première définit le champ d'application et les notions pertinentes;

— la deuxième section contient les règles relatives à la procédure conjointe avec l'autorité compétente en matière d'occupation des travailleurs étrangers;

— la troisième section contient les règles relatives à l'octroi, au renouvellement et à la fin de l'autorisation de séjour de plus de nonante jours en tant que travailleur hautement qualifié.

Article 12

Le nouvel article 61/26 détermine le champ d'application des dispositions du chapitre VIII, du titre II. Elles s'inscrivent dans le cadre juridique établi par les accords de coopération du 2 février 2018 et du 6 décembre 2018 qui sont mentionnés.

Article 13

L'article 61/27 définit les notions pertinentes pour l'application des dispositions contenues dans le chapitre VIII.

L'“autorité compétente” définie au 1° vise l'autorité administrative désignée par les législations de la Région Wallonne, la Région de Bruxelles-Capitale, la Région flamande et la Communauté germanophone, compétente pour l'occupation des travailleurs étrangers.

Les accords de coopération définis aux 2° et 3°, visent à transposer partiellement les directives 2011/98/UE et 2009/50/CE. Ils sont mentionnés dans la mesure où la

Ze worden vermeld aangezien dit wetsvoorstel, dat ook tot doel heeft deze richtlijnen om te zetten, regels bevat die in overeenstemming moeten zijn met deze overeenkomsten.

Artikelen 15 en 16

De procedure voor een verblijfsaanvraag in de hoedanigheid van hooggekwalificeerde werknemer werd aangepast aan de nieuwe gecombineerde aanvraagprocedure die voorzien wordt door de richtlijn 2011/98/EU en bekrachtigd wordt door het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018. De bijzondere bepalingen van de toepassing van deze procedure worden door het uitvoeringsakkoord van 6 december 2018 voorzien.

Bijgevolg zal de aanvraag voor een machtiging tot verblijf in de hoedanigheid van hooggekwalificeerde werknemer of voor de vernieuwing van deze machtiging volgens de gezamenlijke procedure “verblijf-werk”, die voorzien wordt door de artikelen 61/27-1 en 61/27-2, ingediend en onderzocht worden. Deze artikelen zijn in overeenstemming met deze samenwerkingsakkoorden.

De documenten die noodzakelijk zijn voor de analyse van deze aanvraag en die moeten worden voorgelegd om de aanvraag te ondersteunen zijn de documenten die ook in het kader van de oude regeling voorzien werden.

Paragraaf 3 van artikel 61/27-1 zet artikel 18 van de richtlijn 2009/50/EG, die de voorwaarden voor de uitoefening van de mobiliteit van de hooggekwalificeerde werknemers in de Europese Unie voorziet, gedeeltelijk om.

Artikel 18

Artikel 61/27-3 bepaalt het toepassingsgebied van de derde afdeling. Deze afdeling is van toepassing op alle onderdanen van derde landen die in het Rijk wensen te verblijven om er hooggekwalificeerd werk uit te oefenen en die te dien einde een aanvraag voor een machtiging tot verblijf hebben ingediend bij de bevoegde overheid.

Artikel 19

Artikel 61/27-4 heeft betrekking op het nemen van een beslissing met betrekking tot het verblijfsluit van een aanvraag voor een arbeidsvergunning met het oog op hooggekwalificeerd werk. Het artikel bepaalt de verblijfsvoorwaarden en de procedurele garanties in het kader van het nemen van de beslissing.

présente proposition de loi, qui vise aussi à transposer ces directives, contient des règles qui doivent être conformes à ces accords.

Articles 15 et 16

La procédure de demande de séjour comme travailleur hautement qualifié a été adaptée à la nouvelle procédure de demande unique prévue par la directive 2011/98/UE et consacrée par l'accord de coopération du 2 février 2018. Les dispositions particulières de l'application de cette procédure sont prévues par l'accord d'exécution du 6 décembre 2018.

Par conséquent, la demande d'autorisation de séjour en qualité de travailleur hautement qualifié ou de renouvellement de cette autorisation sera introduite et examinée selon la procédure conjointe “séjour-travail”, prévue par les articles 61/27-1 et 61/27-2. Ces articles sont conformes à ces accords de coopération.

Les documents nécessaires à l'analyse de cette demande et qui doivent être produits à son appui sont les mêmes que ceux prévus dans l'ancien régime.

Le paragraphe 3 de l'article 61/27-1 transpose partiellement l'article 18 de la directive 2009/50/CE qui prévoit les conditions d'exercice de la mobilité des travailleurs hautement qualifiés à l'intérieur de l'Union européenne.

Article 18

L'article 61/27-3 détermine le champ d'application de la troisième section. Celle-ci s'applique à tous les ressortissants de pays tiers qui souhaitent séjourner dans le Royaume afin d'occuper un travail hautement qualifié et qui ont introduit à cette fin une demande d'autorisation de travail auprès de l'autorité compétente.

Article 19

L'article 61/27-4 concerne la prise de décision relative au volet séjour d'une demande d'autorisation de travail à des fins d'un emploi hautement qualifié. Il détermine les conditions de séjour et les garanties procédurales entourant la prise de décision.

Paragraaf 1 voorziet de voorwaarden voor de toekenning en de vernieuwing van de machtiging tot verblijf.

De onderdaan van een derde land zal moeten voldoen aan de voorwaarden die voorzien worden in artikel 61/27-1, § 1 tot 3, voor zover ze op hem van toepassing zijn.

Indien de betrokkene zich op het grondgebied bevindt wanneer hij de aanvraag indient zal de machtiging tot verblijf geweigerd worden indien de betrokkene nog niet toegelaten of gemachtigd is tot een verblijf op het grondgebied, en dit ongeacht het feit of het om een kort verblijf of een lang verblijf gaat. Deze voorwaarde wordt in wezen uit artikel 25/2, § 1, eerste lid, 2°, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 overgenomen.

De onderdaan van een derde land die zijn recht op mobiliteit, in de hoedanigheid van hooggekwalificeerde werknemer, uitoefent zal moeten bewijzen dat hij op zijn minst 18 maanden in een andere lidstaat verbleven heeft, in de hoedanigheid van hooggekwalificeerde werknemer, en dat de Europese blauwe kaart die hij in deze andere lidstaat bekomen heeft nog steeds geldig is.

Paragrafen 2 en 3 bepalen de termijn binnen welke de minister, of zijn gemachtigde, moet beslissen over de verblijfsaanvraag en de gevolgen die de overschrijding van de termijn heeft.

Deze termijn begint te lopen vanaf de datum waarop de bevoegde gewestelijke overheid de aanvraag volledig/ontvankelijk heeft verklaard.

Indien aan de onderdaan van een derde land aanvullende documenten of inlichtingen worden gevraagd beschikt hij over een termijn van vijftien dagen om ze voor te leggen. Indien hij ze niet binnen die termijn voorlegt, wordt het verblijf geweigerd. De termijn van vijftien dagen zal noodzakelijk deel moeten uitmaken van de maximale termijn van negentig dagen die voorzien wordt voor het nemen van de beslissing.

Artikel 20

Volgens paragraaf 1, van artikel 61/27-5, wordt aan de betrokkene, terwijl hij in het buitenland verblijft of woont, op zijn verzoek, een visum lang verblijf afgegeven, als hij tegelijkertijd gemachtigd is om in de hoedanigheid van hooggekwalificeerde werknemer op het grondgebied te verblijven en te werken, zodat hij het grondgebied kan binnenkomen.

Le paragraphe 1er prévoit les conditions d'octroi et de renouvellement de l'autorisation de séjour.

Le ressortissant de pays tiers devra satisfaire aux conditions prévues à l'article 61/27-1, § 1er à 3, dans la mesure où elles lui sont applicables.

Si l'intéressé se trouve sur le territoire lors de l'introduction de la demande, l'autorisation de séjour sera refusée si l'intéressé n'est pas déjà admis ou autorisé à séjourner sur le territoire, que ce soit dans le cadre d'un court séjour ou d'un long séjour. Cette condition est reprise en substance de l'article 25/2, § 1er, alinéa 1er, 2°, de l'arrêté royal du 8 octobre 1981.

Le ressortissant de pays tiers qui exerce son droit à la mobilité en tant que travailleur hautement qualifié devra justifier d'un séjour d'au moins 18 mois dans un autre État membre en tant que travailleur hautement qualifié et que la carte bleue européenne qu'il a obtenu dans cet autre État membre est toujours valable.

Les paragraphes 2 et 3 déterminent le délai dans lequel le ministre, ou son délégué, doit statuer sur la demande de séjour, ainsi que les conséquences en cas de dépassement du délai.

Ce délai commence à courir à partir de la date à laquelle l'autorité régionale compétente a déclaré la demande complète/recevable.

Si des documents ou des informations complémentaires sont demandés au ressortissant de pays tiers, il dispose d'un délai de quinze jours pour les produire. S'il ne les fournit pas dans ce délai, le séjour est refusé. Le délai de quinze jours devra nécessairement s'inscrire dans le délai maximum de nonante jours prévu pour la prise de décision.

Article 20

Selon le paragraphe 1er, de l'article 61/27-5, si l'intéressé est autorisé à la fois à séjourner et à travailler en qualité de travailleur hautement qualifié alors qu'il séjourne ou réside à l'étranger, un visa de long séjour lui est délivré, à sa demande, en vue de son entrée sur le territoire.

Paragraaf 2 preciseert dat hij in het vreemdelingenregister wordt ingeschreven en dat, op zijn verzoek, een Europese blauwe kaart aan hem wordt afgegeven, overeenkomstig artikel 12, eerste lid, 4 en 5, van de wet.

Paragraaf 3 voorziet het gevolg van de afwezigheid van een beslissing wanneer de termijn van negentig dagen, die door de richtlijn voorzien wordt om een beslissing te nemen over de aanvraag, overeenkomstig artikel 11, paragraaf 1, tweede lid van de richtlijn 2009/50/EG, verstrijkt.

Artikel 21

Artikel 61/27-6 bepaalt de redenen voor het einde van het verblijf en de niet-vernieuwing van het verblijf. In voorkomend geval zal de onderdaan van een derde land die het voorwerp uitmaakt van een dergelijke beslissing overeenkomstig de relevante bepalingen van de wet, in het bijzonder artikel 7 en de bepalingen van Titel IIIquater, verwijderd worden.

Artikelen 22, 23, 26 en 31

Een hoofdstuk VIII*bis* wordt ingevoegd in Titel II.

Het bevat de specifieke regels die van toepassing zijn op de onderdanen van derde landen die in de hoedanigheid van seizoenarbeider in België wensen te verblijven of die daartoe gemachtigd werden, en dit ongeacht de duur van hun verblijf (kort verblijf en lang verblijf).

Deze regels hebben tot doel de richtlijn 2014/36/EU gedeeltelijk om te zetten.

Hoofdstuk VIII*bis* wordt in drie afdelingen onderverdeeld:

— afdeling 1 bepaalt het toepassingsgebied van de regels in dit nieuwe hoofdstuk en definieert de begrippen die relevant zijn voor hun toepassing;

— afdeling 2 bevat specifieke regels met betrekking tot de binnenkomst van de onderdanen van derde landen die in België wensen te verblijven om er seizoenarbeid uit te oefenen, in het kader van een kort verblijf of een lang verblijf (maximale duur van negentig dagen gedurende elke periode van 180 dagen of meer dan deze duur); deze afdeling bevat ook specifieke regels met betrekking tot de onderdanen van derde landen die in het kader van een kort verblijf (maximale duur van negentig dagen gedurende elke periode van 180 dagen) tot een verblijf in de hoedanigheid van seizoenarbeider gemachtigd worden;

Le paragraphe 2 précise qu'il est inscrit dans le registre des étrangers et qu'une carte bleue européenne lui est délivrée, à sa demande, conformément à l'article 12, alinéas 1er, 4 et 5, de la loi.

Le paragraphe 3 prévoit la conséquence de l'absence de décision à l'expiration du délai de nonante jours prévu par la directive pour statuer sur la demande, conformément à l'article 11, paragraphe 1er, alinéa 2 de la directive 2009/50/CE.

Article 21

L'article 61/27-6 détermine les motifs de fin de séjour et de non-renouvellement du séjour. Le cas échéant, le ressortissant de pays tiers faisant l'objet d'une telle décision sera éloigné conformément aux dispositions pertinentes de la loi, en particulier l'article 7 et les dispositions du Titre IIIquater.

Articles 22, 23, 26 et 31

Un chapitre VIII*bis* est inséré dans le Titre II.

Il contient les règles particulières applicables aux ressortissants de pays tiers qui souhaitent séjourner en Belgique en tant que travailleurs saisonniers ou qui y ont été autorisés, quel que soit la durée de leur séjour (court séjour et long séjour).

Ces règles visent à transposer partiellement la directive 2014/36/UE.

Le chapitre VIII*bis* est subdivisé en trois sections:

— la section 1 détermine le champ d'application des règles contenues sous ce nouveau chapitre et définit les notions pertinentes pour leur application;

— la section 2 contient des règles particulières relatives à l'entrée des ressortissants de pays tiers qui souhaitent séjourner en Belgique pour occuper un travail saisonnier, dans le cadre d'un court séjour ou d'un long séjour (durée maximale de nonante jours sur toute période de 180 jours ou supérieure à cette durée); elle contient aussi des règles particulières concernant les ressortissants de pays tiers autorisés à séjourner en qualité de travailleurs saisonniers dans le cadre d'un court séjour (durée maximale de nonante jours sur toute période de 180 jours);

— Afdeling 3 bevat de specifieke regels die van toepassing zijn op de onderdanen van derde landen die in het kader van een lang verblijf in België wensen te verblijven, in de hoedanigheid van seizoenarbeider, of die daartoe gemachtigd worden (duur van meer dan negentig dagen).

Artikel 24

Artikel 61/28 definieert het toepassingsgebied van de bepalingen van hoofdstuk VIII*bis*.

In paragraaf 1 hebben ze betrekking op de onderdanen van derde landen:

— die in een land dat geen lidstaat van de Europese Unie verblijven of wonen en die naar België wensen te komen om er in de hoedanigheid van seizoenarbeider te verblijven en te werken;

— die gemachtigd zijn om in de hoedanigheid van seizoenarbeider in België te verblijven en te werken.

Ze passen in het juridisch kader van de samenwerkingsakkoorden van 2 februari 2018 en 6 december 2018.

Artikel 25

Artikel 61/28-1 definieert de begrippen die relevant zijn voor de toepassing van de bepalingen van hoofdstuk VIII*bis*.

De samenwerkingsakkoorden die hierin gedefinieerd worden, voeren de richtlijn “gecombineerde vergunning” en de richtlijn 2014/36/EU gedeeltelijk uit.

Ze worden vermeld, aangezien de regels van hoofdstuk VIII*bis* die ze aanvullen in het kader dat ze bepalen moeten passen en hun inhoud moeten respecteren.

Wat de seizoenarbeiders betreft werden door het uitvoerend samenwerkingsakkoord van 6 december 2018 specifieke regels bepaald om de richtlijn 2014/36/EU om te zetten. Hiermee moet dus rekening worden gehouden.

Met het oog op transparantie worden de begrippen “seizoenarbeider” en “seizoenarbeidersvergunning” dus met verwijzing naar dit akkoord gedefinieerd.

Overeenkomstig de overwegingen 19 en 20 van de richtlijn 2014/36/EU betekent dit concreet dat de onderdanen van derde landen die in het kader van een kort

— la section 3 contient les règles particulières applicables aux ressortissants de pays tiers qui souhaitent séjourner en Belgique en qualité de travailleurs saisonniers dans le cadre d’un long séjour ou qui y sont autorisés (durée supérieure à nonante jours).

Article 24

L’article 61/28 définit le champ d’application des dispositions du chapitre VIII*bis*.

Aux termes du paragraphe 1er, elles visent les ressortissants de pays tiers:

— qui séjournent ou résident dans un pays qui n’est pas un État membre de l’Union européenne et qui souhaitent venir en Belgique pour y séjourner et y travailler en qualité de travailleur saisonnier;

— qui sont autorisés à séjourner et à travailler en Belgique en qualité de travailleurs saisonniers.

Elle s’inscrivent dans le cadre juridique des accords de coopération du 2 février 2018 et du 6 décembre 2018.

Article 25

L’article 61/28-1 définit les notions pertinentes pour l’application des dispositions du chapitre VIII*bis*.

Les accords de coopération définis ici exécutent partiellement la directive “permis unique” et la directive 2014/36/UE.

Ils sont mentionnés dans la mesure où les règles du chapitre VIII*bis* qui les complètent doivent s’inscrire dans le cadre qu’ils déterminent et respecter leur contenu.

En ce qui concerne les travailleurs saisonniers, des règles particulières ont été déterminées par l’accord de coopération d’exécution du 6 décembre 2018 pour transposer la directive 2014/36/UE. Il y a donc lieu aussi d’en tenir compte.

Dans un souci de transparence, les notions de “travailleur saisonnier” et de “permis pour travailleur saisonnier” sont donc définies par référence à cet accord.

Concrètement, conformément aux considérants 19 et 20, de la directive 2014/36/UE, les ressortissants de pays tiers qui souhaitent séjourner ou qui séjournent en

verblijf, in de hoedanigheid van seizoenarbeider, in België wensen te verblijven of in België verblijven zich moeten houden aan de akten van het Schengenacquis die betrekking hebben op de overschrijding van de grenzen en het kort verblijf, met inbegrip van de visumafgifte. Ze blijven dus onderworpen aan de Schengengrenscodex, de Schengenuitvoeringsovereenkomst en, in voorkomend geval, de Visumcode, en aan de algemene bepalingen van hoofdstuk II, Titel I, van de wet, met betrekking tot de toegang tot het grondgebied en het kort verblijf.

De onderdanen van derde landen die naar België wensen te komen om er, in de hoedanigheid van seizoenarbeider, meer dan negentig dagen te blijven en diegenen die de te dien einde vereiste machtigingen tot verblijf en arbeidsvergunningen bekomen hebben, worden onderworpen aan de gezamenlijke procedure “verblijf-werk”, zoals die voorzien wordt door het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018, in uitvoering van de richtlijn “gecombineerde vergunning”. Ze blijven ook onderworpen aan de algemene bepalingen van hoofdstuk II, van titel I, van de wet, wat hun binnenkomst en hun verwijdering betreft.

De bepalingen in afdeling 2 van hoofdstuk VIII*bis*, die betrekking hebben op de binnenkomst en het kort verblijf van seizoenarbeiders, passen dus in het juridisch kader van het Schengenacquis, zonder van dit kader af te wijken. Ze vullen de regels van het Schengenacquis en de algemene bepalingen van Titel I, hoofdstuk II, van de wet aan.

In dit opzicht verzekert het wetsvoorstel de rechtszekerheid, door een artikel 8*ter* in te voegen.

Artikel 27

Voortaan voorziet artikel 61/29 de specifieke regels die van toepassing zijn op onderdanen van derde landen, die in het kader van een kort verblijf, in de hoedanigheid van seizoenarbeider, naar België wensen te komen om er te verblijven of die daartoe gemachtigd zijn. Ze zijn onverminderd de algemene bepalingen van hoofdstuk II, Titel II, van de wet van toepassing.

Paragraaf 1 bepaalt de vereiste documenten voor de binnenkomst.

Het gaat om de documenten waarover de onderdaan van een derde land, overeenkomstig artikel 2, eerste lid, 1°, van de wet moet beschikken.

Hij zal ze dus voor zijn binnenkomst op het grondgebied bekomen moeten hebben en hij zal in staat moeten zijn om ze tijdens de controle aan de buitengrenzen of

Belgique dans le cadre d'un court séjour en tant que travailleurs saisonniers doivent se conformer aux actes de l'acquis de Schengen portant sur le franchissement des frontières et le court séjour, en ce compris la délivrance des visas. Ils restent donc soumis au Code frontières Schengen, à la convention d'application de l'accord de Schengen et, le cas échéant, au Code des visas, et aux dispositions générales du chapitre II, du Titre Ier, de la loi, relatif à l'accès au territoire et au court séjour.

Les ressortissants de pays tiers qui souhaitent venir en Belgique pour y séjourner en qualité de travailleurs saisonniers pendant plus de nonante jours et ceux qui ont obtenus les autorisations de séjour et de travail requises à cette fin sont quant à eux soumis à la procédure conjointe “séjour-travail” telle que prévue par l'accord de coopération du 2 février 2018 en exécution de la directive “permis unique”. Ils restent également soumis aux dispositions générales du chapitre II, du titre Ier, en ce qui concerne leur entrée et leur éloignement.

Les dispositions contenues dans la section 2 du chapitre VIII*bis*, qui concernent l'entrée et le court séjour des travailleurs saisonniers, s'intègrent donc dans le cadre juridique de l'acquis de Schengen sans pour autant y déroger. Elles sont complémentaires aux règles de l'acquis de Schengen et aux dispositions générales du Titre Ier, chapitre II, de la loi.

A cet égard, la proposition de loi assure la sécurité juridique en insérant un article 8*ter*.

Article 27

L'article 61/29 prévoit dorénavant les règles particulières applicables aux ressortissants de pays tiers qui souhaitent venir en Belgique pour y séjourner en qualité de travailleurs saisonniers dans le cadre d'un court séjour ou qui y sont autorisés. Elles s'appliquent sans préjudice des dispositions générales du chapitre II, du Titre II, de la loi.

Le paragraphe 1er détermine les documents requis pour l'entrée.

Il s'agit des documents dont le ressortissant de pays tiers doit disposer conformément à l'article 2, alinéa 1er, 1°, de la loi.

Il devra donc les avoir obtenus préalablement à son entrée sur le territoire et être en mesure de les produire lors du contrôle aux frontières extérieures ou en cas

in geval van controle op het grondgebied voor te leggen. Indien hij dit niet doet zal de binnenkomst hem, met toepassing van artikel 3 van de wet kunnen worden geweigerd, en zal een bevel om het grondgebied te verlaten, met toepassing van artikel 7 van de wet, aan hem kunnen worden afgegeven.

Paragraaf 2 somt specifieke binnenkomstvoorwaarden en verblijfsvoorwaarden op. Het onderzoek van deze voorwaarden zal de bevoegde overheden in staat stellen om zich te verzekeren van het feit dat de betrokkene in fatsoenlijke omstandigheden zal verblijven en dat hij over de nodige garanties beschikt om de met zijn verblijf verbonden kosten te dekken.

Zowel de Schengengrenscodex als de Visumcode en de Schengenovereenkomst verplichten hen al om een controle uit te voeren van het doel van het verblijf, de omstandigheden waarin de betrokkene zal verblijven en zijn vermogen om de met zijn verblijf verbonden kosten te dragen, met inbegrip van ziekte of ongeval, en/of de financiële middelen die hem in staat zullen stellen om dit te doen wettelijk te verwerven. De voorwaarden die hier voorzien worden zullen dus in het kader van deze verplichting onderzocht worden.

De onderdaan van een derde land zal dus in staat moeten zijn om te bewijzen dat hij in het kader van de procedure voor de afgifte, de vernieuwing en de verlenging van het visum aan deze voorwaarden voldoet, en a fortiori tijdens de controle aan de buitengrenzen of in geval van controle op het grondgebied.

In het tegenovergestelde geval zal het visum hem kunnen worden geweigerd, zal de toegang hem kunnen worden geweigerd en zal een bevel om het grondgebied te verlaten aan hem kunnen worden afgegeven.

De afgifte, de vernieuwing en de verlenging van het vereiste visum worden afhankelijk gemaakt van het respect voor deze voorwaarden, maar ook van de voorlegging van de vereiste geldige arbeidsvergunning. Paragraaf 3 voorziet dit uitdrukkelijk.

Paragraaf 4 van artikel 61/29 vult artikelen 3 en 7, van de wet, aangezien dit artikel geen toereikende wettelijke basis vormden. Artikel 7 is verder volledig van toepassing, net zoals artikel 3, van de wet.

De paragrafen 1 tot 4 van artikel 61/29, in het wetsvoorstel, zetten artikel 12, § 1, van de richtlijn 2014/36/EU, afzonderlijk gelezen of in samenhang met zijn artikel 5, § 1, b) en c) en 3, en zijn artikel 8, om.

de contrôle sur le territoire. A défaut, l'entrée pourra lui être refusée en application de l'article 3, de la loi, et un ordre de quitter le territoire pourra lui être délivré en application de l'article 7, de la loi.

Le paragraphe 2 énonce des conditions d'entrée et de séjour particulières. L'examen de ces conditions permettront aux autorités compétentes de s'assurer que l'intéressé séjournera dans des conditions décentes et dispose des garanties nécessaires pour couvrir les frais liés à son séjour.

Tant le code frontières Schengen que le Code des visas et la Convention de Schengen leur imposent déjà de vérifier la finalité du séjour, les conditions dans lesquelles l'intéressé séjournera et sa capacité à supporter les frais liés à son séjour, y compris en cas de maladie ou d'accident, et/ou d'acquérir légalement les moyens financiers qui lui permettra de le faire. Les conditions prévues ici seront donc examinées au titre de cette obligation.

Le ressortissant de pays tiers devra donc être en mesure de prouver qu'il remplit ces conditions dans le cadre de la procédure de délivrance, de renouvellement et de prorogation du visa et a fortiori lors du contrôle aux frontières extérieures ou en cas de contrôle sur le territoire.

Dans le cas contraire, le visa pourra lui être refusé, l'entrée pourra lui être refusée et un ordre de quitter le territoire pourra lui être délivré.

La délivrance, le renouvellement et la prorogation du visa requis sont subordonnés au respect de ces conditions mais aussi à la production du permis de travail requis en cours de validité. Le paragraphe 3 le prévoit expressément.

Le paragraphe 4, de l'article 61/29, complète les articles 3 et 7, de la loi, dans la mesure où cet article ne constituaient pas une base légale suffisante. Il L'article 7 continue de s'appliquer dans son entièreté, tout comme l'article 3, de la loi.

Les paragraphes 1er à 4, de l'article 61/29, de la proposition de loi, transpose l'article 12, § 1er, de la directive 2014/36/UE, lu isolément ou en combinaison avec son article 5, § 1er, b) et c) et 3, et son article 8.

Artikel 5 van de richtlijn bepaalt de voorwaarden voor de machtiging tot een kort verblijf in de hoedanigheid van seizoenarbeider, terwijl artikel 8 de redenen van weigering vastlegt.

Artikel 12, § 1, van de richtlijn verplicht de lidstaten om te bepalen welke machtigingen, van de machtigingen die door dit artikel voorzien worden, vereist zijn om in het kader van een kort verblijf, in de hoedanigheid van seizoenarbeider, op hun grondgebied te mogen verblijven. Het gaat dus om het visum kort verblijf, indien het krachtens het Schengenacquis vereist is, en de arbeidsvergunning die vereist is om seizoenarbeid te verrichten. Hun afgifte wordt afhankelijk gemaakt van het respect voor artikel 5 en de niet-toepassing van artikel 8 van de richtlijn.

Paragraaf 5 zet artikel 15 van de richtlijn 2014/36/EU, dat de voorwaarden voor de vernieuwing en de verlenging van het verblijf in de hoedanigheid van seizoenarbeider bepaalt, om. Hij is conform aan artikel 21, § 2, van het uitvoerend samenwerkingsakkoord van 6 december 2018.

De onderdaan van een derde land die in de hoedanigheid van seizoenarbeider naar België is gekomen, voor een duur van minder dan negentig dagen of gelijk aan negentig dagen, zal zijn verblijf dus na het verstrijken van de maximale duur van het kort verblijf kunnen verlengen, om verder te kunnen werken als seizoenarbeider.

Te dien einde zal hij een aanvraag voor een machtiging tot verblijf voor een duur van meer dan negentig dagen, op basis van artikel 61/29-4, moeten indienen. Deze aanvraag zal dus de vorm van een eerste aanvraag aannemen en zal volgens de gezamenlijke procedure "verblijf-werk", die in afdeling 3 voorzien wordt, behandeld worden.

Overeenkomstig artikel 20 van het uitvoerend samenwerkingsakkoord van 6 december 2018 zal de onderdaan van een derde land zijn verblijf kunnen verlengen om voor dezelfde werkgever of een andere werkgever te werken, en dit meermaals.

De mogelijkheid om in de hoedanigheid van werknemer te verblijven is natuurlijk beperkt tot de maximale duur van het verblijf in de hoedanigheid van seizoenarbeider die voorzien wordt door artikel 19 van het uitvoerend samenwerkingsakkoord van 6 december 2018. Overeenkomstig artikel 14, § 1, werd deze duur op vijf maanden gedurende een periode van twaalf maanden vastgelegd. Indien deze duur bereikt wordt zullen het

L'article 5, de la directive, détermine les conditions d'admission pour un court séjour en qualité de travailleur saisonnier tandis que son article 8 fixe les motifs de refus.

L'article 12, § 1er, de la directive, impose aux États membres de déterminer quelles autorisations parmi celles prévues par cet article sont requises pour pouvoir séjourner sur leur territoire en qualité de travailleur saisonnier dans le cadre d'un court séjour. Il s'agit donc du visa de court séjour, s'il est requis en vertu de l'acquis de Schengen, et du permis de travail requis pour exercer un travail saisonnier. Leur délivrance est conditionnée au respect de l'article 5 et à la non-application de l'article 8, de la directive.

Le paragraphe 5 transpose quant à lui l'article 15, de la directive, 2014/36/UE, qui détermine les conditions de renouvellement et de prolongation du séjour en qualité de travailleur saisonnier. Il est conforme à l'article 21, § 2, de l'accord de coopération d'exécution du 6 décembre 2018.

Le ressortissant de pays tiers qui est venu en Belgique en qualité de travailleur saisonnier pour une durée inférieure ou égale à nonante jours pourra donc prolonger son séjour au-delà de la durée maximale de court séjour pour continuer à travailler comme saisonnier.

A cette fin, il devra introduire une demande d'autorisation de séjour pour une durée de plus de nonante jours sur base de l'article 61/29-4. Cette demande prendra donc la forme d'une première demande et sera traitée selon la procédure conjointe "séjour-travail" prévue à la section 3.

Conformément à l'article 20, de l'accord de coopération d'exécution du 6 décembre 2018, le ressortissant de pays tiers pourra prolonger son séjour pour travailler pour le même employeur ou un employeur différent, et ce à plusieurs reprises.

Bien entendu, la possibilité de séjourner en qualité de travailleur est limitée à la durée maximale de séjour en qualité de travailleur saisonnier prévue par l'article 19 de l'accord de coopération d'exécution du 6 décembre 2018. Conformément à l'article 14, § 1er, elle a été fixée à cinq mois période de douze mois. Si cette durée est atteinte, le visa et l'entrée seront refusées et un ordre de quitter le territoire pourra être délivré pour

visum en de binnenkomst geweigerd worden en zal een bevel om het grondgebied te verlaten om deze reden afgegeven worden. Voor de rest wordt verwezen naar de commentaren van artikel 61/29-2, in het wetsvoorstel.

De Koning kan de bewijsregels vastleggen voor de voorwaarden voor een kort verblijf in de hoedanigheid van seizoenarbeider. Hij kan met name preciseren op welke manier de betrokkene kan aantonen dat hij over een voldoende huisvesting beschikt tijdens zijn verblijf, overeenkomstig de overwegingen 7 en 41, en de artikelen 5, § 1, c), et 20, van de richtlijn 2014/36/EU

Artikel 28

Artikel 61/29-1, in het wetsvoorstel, heeft betrekking op de onderdaan van een derde land die, in de hoedanigheid van seizoenarbeider, gedurende meer dan negentig dagen in België wenst te verblijven.

Het artikel bepaalt de in artikel 2 van de wet bedoelde documenten waarover hij moet beschikken om het grondgebied te dien einde binnen te kunnen komen.

Dit artikel zet artikel 12, § 2, gelezen in samenhang met de artikelen 6 en 8 van de richtlijn 2014/36/EU, overeenkomstig artikel 18, tweede lid, van het uitvoerend samenwerkingsakkoord van 6 december 2018, om.

Artikel 6 van de richtlijn bepaalt de voorwaarden voor de machtiging tot een lang verblijf in de hoedanigheid van seizoenarbeider. Artikel 8 voorziet de redenen van weigering.

Artikel 12, § 2, van de richtlijn legt aan de lidstaten de verplichting op om de documenten die vereist zijn voor de binnenkomst te bepalen.

Artikel 18, tweede lid, van het uitvoerend samenwerkingsakkoord voorziet dat een visum moet worden afgegeven aan een onderdaan van een derde land die gemachtigd wordt om gedurende meer dan negentig dagen, in de hoedanigheid van seizoenarbeider, op het grondgebied te werken en te verblijven, volgens de gezamenlijke procedure "verblijf-werk".

De voorwaarden voor de geldigheid van het reisdocument die voorzien worden door artikel 6, § 1, a), van de Schengengrenscodex komen overeen met de voorwaarden die voorzien worden door artikel 6, § 7, eerste lid, en 2, a) en b), van de richtlijn 2014/36/EU.

Er wordt verwezen naar deze akte omdat de akte in de praktijk het juridische basisinstrument voor de overschrijding van de buitengrenzen vormt. De akte wordt dus vaak gebruikt.

ce motif. Il est renvoyé pour le surplus aux commentaires de l'article 61/29-2, de la proposition de loi.

Le Roi pourra établir les règles de preuve des conditions de court séjour en qualité de travailleur saisonnier. Il pourra notamment préciser la manière dont l'intéressé peut établir qu'il disposera d'un logement suffisant durant son séjour, conformément aux considérants 7 et 41 et aux articles 5, § 1er, c), et 20, de la directive 2014/36/UE.

Article 28

L'article 61/29-1, de la proposition de loi, vise le ressortissant de pays tiers qui souhaite séjourner en Belgique pendant plus de nonante jours en qualité de travailleurs saisonniers.

Il détermine les documents visés à l'article 2, de la loi, dont il doit disposer pour pouvoir entrer sur le territoire à cette fin.

Cet article transpose l'article 12, § 2, lu en combinaison avec les articles 6 et 8, de la directive 2014/36/UE, conformément à l'article 18, alinéa 2, de l'accord de coopération d'exécution du 6 décembre 2018.

L'article 6, de la directive, détermine les conditions d'admission pour un long séjour en qualité de travailleur saisonnier. Son article 8 prévoit les motifs de refus.

L'article 12, § 2, de la directive, impose aux États membres de déterminer les documents requis pour l'entrée.

L'article 18, alinéa 2, de l'accord de coopération d'exécution, prévoit qu'un visa doit être délivré au ressortissant de pays tiers qui est autorisé à travailler et à séjourner sur le territoire pendant plus de nonante jours en qualité de travailleur saisonnier, selon la procédure conjointe "séjour-travail".

Les conditions de validité du document de voyage prévues par l'article 6, § 1er, a), du Code frontières Schengen, correspondent à celles qui sont prévues par l'article 6, § 7, al. 1er et 2, a) et b), de la directive 2014/36/UE.

Il est renvoyé à cet acte car dans la pratique, il constitue l'instrument juridique de base pour le franchissement des frontières extérieures et est donc largement utilisé.

Artikel 6, § 7, tweede lid, c), van de richtlijn voorziet een bijkomende geldigheidsvoorwaarde die niet voorzien wordt door de Schengengrenscodex. Volgens deze voorwaarde moet het reisdocument ten minste twee blanco pagina's bevatten. Krachtens de aan hem toegekende bevoegdheid zal de Koning dit kunnen eisen.

Artikel 29

Artikel 61/29-2 bepaalt de maximale duur gedurende dewelke de onderdaan van een derde land in de hoedanigheid van seizoenarbeider kan verblijven, evenals de nadere regels voor de berekening van deze duur.

Deze bepaling zet artikel 14, van de richtlijn 2014/36/EU, overeenkomstig artikel 19, van het samenwerkingsakkoord van 6 december 2018, om.

De richtlijn verplicht de lidstaten ertoe om een maximumduur te bepalen die per periode van twaalf maanden van vijf maanden tot negen maanden kan uiteenlopen. In artikel 19 van het samenwerkingsakkoord van 6 december 2018 wordt deze duur beperkt tot vijf maanden per periode van twaalf maanden.

Bijgevolg zal een onderdaan van een derde land na het verstrijken van deze duur in geen geval tot een verblijf in de hoedanigheid van seizoenarbeider kunnen worden gemachtigd. Bij het bepalen van de duur van de machtiging tot verblijf zal er dus rekening worden gehouden met deze maximumduur.

Concreet betekent dit dat de betrokkene het grondgebied zal moeten verlaten indien de maximumduur bereikt wordt. Indien hij een aanvraag voor een vernieuwing van zijn verblijf in de hoedanigheid van seizoenarbeider indient zal deze aanvraag geweigerd worden. Een bevel om het grondgebied te verlaten zal dus aan hem kunnen worden afgegeven, tenzij hij gemachtigd is om in een andere hoedanigheid op het grondgebied te verblijven. Dit blijkt uitdrukkelijk uit de artikelen 14, 15, § 7, en 18, § 2, tweede lid, van de richtlijn 2014/36/EU.

De richtlijn 2014/36/EU bepaalt de nadere regels voor de berekening van de maximumduur niet.

Aangezien de richtlijn de lidstaten ertoe verplicht om deze duur te bepalen moeten de nadere regels voor de berekening van de duur, met het oog op de rechtszekerheid en rekening houdend met de gevolgen van het verstrijken van de duur, eveneens gedefinieerd worden.

De nadere regels voor de berekening zijn gebaseerd op de nadere regels voor de berekening die voorzien worden door artikel 6, § 1 en 2, van de

L'article 6, § 7, alinéa 2, c), de la directive, prévoit une condition de validité supplémentaire, non prévue par le Code frontières Schengen, selon laquelle le document de voyage doit comporter au moins deux feuillets vierges. Le Roi pourra l'exiger en vertu de l'habilitation qui lui est accordée.

Article 29

L'article 61/29-2 détermine la durée maximale pendant laquelle le ressortissant de pays tiers peut séjourner en qualité de travailleur saisonnier ainsi que les modalités de calcul de cette durée.

Cette disposition transpose l'article 14, de la directive 2014/36/UE, conformément à l'article 19, de l'accord de coopération du 6 décembre 2018.

La directive impose aux États membres de déterminer un plafond maximum pouvant aller de cinq mois à neuf mois par période de douze mois. Aux termes de l'article 19, de l'accord de coopération du 6 décembre 2018, cette durée est limitée à cinq mois par période de douze mois.

Par conséquent, un ressortissant de pays tiers ne pourra en aucun cas être autorisé à séjourner en qualité de travailleur saisonnier au-delà de cette durée. La durée de l'autorisation de séjour sera donc déterminée en tenant compte de ce plafond maximum.

Concrètement, cela implique que, si la durée maximale est atteinte, l'intéressé devra quitter le territoire. En cas de demande de renouvellement de son séjour en qualité de travailleur saisonnier, celle-ci lui sera refusée. Un ordre de quitter le territoire pourra donc lui être délivré, sauf s'il est autorisé à séjourner sur le territoire à un autre titre. Cela ressort expressément des articles 14, 15, § 7, et 18, § 2, alinéa 2, de la directive 2014/36/UE.

La directive 2014/36/UE, ne détermine pas les modalités de calcul de la durée maximale.

Toutefois, vu qu'elle charge les États membres de déterminer cette durée, la sécurité juridique impose de définir également ses modalités de calcul, compte tenu des effets liés à son expiration.

Les modalités de calcul s'inspirent des modalités de calcul prévues par l'article 6, § 1er et 2, du Code frontières Schengen et de l'article 6, de la loi, pour le

Schengengrenscore en artikel 6, van de wet, voor de berekening van de toegestane maximale duur van het kort verblijf. Deze keuze wordt met het oog op coherentie, zowel juridisch als praktisch, gedaan.

De richtlijn staat de onderdanen van derde landen toe om in de hoedanigheid van werknemer, in het kader van een kort verblijf, op het grondgebied te verblijven en het verblijf na het verstrijken van de maximale duur van het kort verblijf (90 dagen per 180 dagen) te verlengen.

Bij de berekening van de toegestane maximale verblijfsduur in de hoedanigheid van seizoenarbeider moet er dus noodzakelijk rekening worden gehouden met de duur van het verblijf in het kader van een kort verblijf. Dit blijkt duidelijk uit de artikelen 14, 15, § 2, en 18, § 2, tweede lid, van de richtlijn 2014/36/EU, die van toepassing zijn op de onderdanen van derde landen die in de hoedanigheid van seizoenarbeider op het grondgebied verblijven, en dit ongeacht het feit of het om een kort verblijf of een lang verblijf gaat.

De relevante regels van het Schengenacquis zijn verder van toepassing op de onderdanen van derde landen die in het kader van een kort verblijf als seizoenarbeider komen werken of werken (art. 1, § 2, van de richtlijn 2014/36/EU, gelezen in samenhang met de overwegingen 29, 33, 38 en 42).

Bijgevolg moet de duur van hun kort verblijf in de hoedanigheid van seizoenarbeider overeenkomstig artikel 6, § § 1 en 2, van de Schengengrenscore, en artikel 6 van de wet, dat de inhoud ervan grotendeels overneemt.

De regels voor de berekening van de maximale duur van het kort verblijf zullen dus ook van toepassing zijn op de onderdaan van een derde land die, in de hoedanigheid van seizoenarbeider, in het kader van een kort verblijf naar België wenst te komen of die daartoe gemachtigd is.

Indien een aanvraag voor verlenging wordt ingediend moet men allereerst weten of deze verlenging al dan niet in het kader van een kort verblijf past, om te weten welk juridisch regime van toepassing is. Allereerst moeten dus de duur van het reeds uitgevoerd kort verblijf en de resterende duur bepaald worden.

Indien de totale duur van het verblijf na de verlenging korter is dan of gelijk is aan de maximale duur van het kort verblijf zal het verblijf in overeenstemming met de regels van het Schengenacquis verlengd worden.

Indien de maximale duur van het kort verblijf na de verlenging daarentegen bereikt is zal de betrokkene

calcul de la durée maximale autorisée de court séjour. Ce choix est fait dans un souci de cohérence, tant sur un plan juridique que pratique.

La directive permet en effet aux ressortissants de pays tiers de séjourner en qualité de travailleurs dans le cadre d'un court séjour et de le prolonger au-delà de la durée maximale de court séjour (90 jours sur 180 jours).

La durée de séjour effectuée dans le cadre d'un court séjour doit donc nécessairement être prise en compte dans le calcul de la durée maximale de séjour autorisée en qualité de travailleur saisonnier. Cela ressort clairement des articles 14, 15, § 2, et 18, § 2, alinéa 2, de la directive 2014/36/UE, lesquels s'appliquent aux ressortissants de pays tiers séjournant en qualité de travailleurs saisonniers, que ce soit dans le cadre d'un court séjour ou d'un long séjour.

S'agissant des ressortissants de pays tiers qui viennent travailler ou qui travaillent comme saisonniers dans le cadre d'un court séjour, les règles pertinentes de l'acquis de Schengen continuent de s'appliquer à eux (art. 1er, § 2, de la directive 2014/36/UE, lu en combinaison avec les considérants 29, 33, 38 et 42).

Par conséquent, la durée de leur court séjour en qualité de travailleur saisonnier doit être calculée conformément à l'article 6, § § 1er et 2, du Code frontières Schengen, et à l'article 6, de la loi, qui reprend son contenu en substance.

Les règles de calcul de la durée maximale de court séjour s'appliqueront donc aussi au ressortissant de pays tiers qui souhaite venir en Belgique comme travailleur saisonnier dans le cadre d'un court séjour ou qui y est autorisé.

En cas de demande de prolongation, afin de savoir quel régime juridique s'applique, il y aura d'abord lieu de savoir si cette prolongation s'inscrit toujours dans le cadre d'un court séjour ou non. Il y aura donc lieu d'abord de déterminer la durée de court séjour déjà effectuée et celle qui reste à courir.

Si, à la suite de la prolongation, la durée totale du séjour est inférieure ou égale à la durée maximale de court séjour, le séjour sera prolongé conformément aux règles de l'acquis de Schengen.

Par contre, si, à la suite de la prolongation, la durée maximale de court séjour est atteinte, l'intéressé sera

aan de gezamenlijke procedure onderworpen worden. Hij zal een aanvraag voor een arbeidsvergunning, die als aanvraag voor een machtiging tot verblijf zal gelden, moeten indienen bij de bevoegde overheid.

In geval van verlenging zullen de regels van het Schengenacquis of van de gezamenlijke procedure “verblijf-werk” dus van toepassing zijn, in functie van het feit of de duur van het kort verblijf al dan niet bereikt is of bereikt zal worden.

De duur gedurende dewelke de betrokkene tijdens de voorafgaande periode van 360 dagen al, in de hoedanigheid van seizoenarbeider, op het grondgebied verbleven heeft zal ook moeten worden bepaald. De machtiging tot verblijf zal tot de resterende duur beperkt worden. Indien de duur bereikt is zal de machtiging tot verblijf geweigerd worden.

Met het oog op de nauwe band tussen de regels van de richtlijn 2014/36/EU en de regels van het Schengenacquis met betrekking tot het kort verblijf moet er in het kader van hun toepassing voor een zekere concordantie gezorgd worden. Daarom zal de maximumduur die van toepassing is op de seizoenarbeiders volgens dezelfde logica als de duur van het kort verblijf berekend worden.

Het doel is de rechtszekerheid te verzekeren en de behandeling van de aanvragen en de opvolging van het verblijf van de seizoenarbeiders gemakkelijker te maken.

Dit zal het ook mogelijk maken om bepaalde vormen van misbruik te vermijden die lijken op de vormen van misbruik die de Europese wetgever wou bestrijden toen hij de andere regels voor de berekening van de maximale duur van het kort verblijf herzag. Er moet vermeden worden dat er misbruik wordt gemaakt van de status van verblijf in de hoedanigheid van seizoenarbeider, zodat deze status het mogelijk maakt om, dankzij juridische kunstgrepen, meer dan vijf maanden op het grondgebied te verblijven. Deze maximumduur mag niet puur theoretisch worden.

Het eenvoudige feit dat men het grondgebied van de lidstaten verlaat zal dus niet volstaan om een nieuwe periode van vijf maanden op twaalf maanden te laten beginnen. Indien dat het geval zou zijn zou het voor de seizoenarbeiders perfect mogelijk zijn om op (quasi) permanente wijze op het grondgebied te verblijven, in de hoedanigheid van seizoenarbeider. Het zou volstaan om het grondgebied te verlaten wanneer de termijn van vijf maanden verstrijkt, om onmiddellijk daarna, dezelfde dag of enkele dagen later terug te keren, om vijf maanden lang opnieuw op het grondgebied te verblijven. Dit is in strijd met de intentie van de Europese wetgever,

soumis à la procédure conjointe. Il devra introduire une demande d'autorisation de travail valant demande d'autorisation de séjour auprès de l'autorité compétente.

Donc, les règles de l'acquis de Schengen ou bien de la procédure conjointe “séjour-travail” s'appliqueront, selon que la durée de court séjour est atteinte ou pas ou le sera, en cas de prolongation.

Par ailleurs, il faudra aussi déterminer la durée pendant laquelle l'intéressé a déjà séjourné en qualité de travailleur saisonnier durant les 360 jours qui précèdent. L'autorisation de séjour sera limitée à la durée restante. Si elle est atteinte, l'autorisation de séjour sera refusée.

Vu le lien étroit qui existe entre les règles de la directive 2014/36/UE et les règles de l'acquis de Schengen relatives au court séjour, il convient d'assurer une certaine concordance dans le cadre de leur mise en œuvre. C'est pourquoi le plafond maximum applicable aux travailleurs saisonniers sera calculé selon la même logique que la durée de court séjour.

Le but est d'assurer la sécurité juridique et de faciliter le traitement des demandes ainsi que le suivi du séjour des travailleurs saisonniers.

Cela permettra également d'éviter certains abus, semblables à ceux que le législateur européen a voulu contrer lorsqu'il a revu les modalités de calcul de la durée maximale de court séjour. Il s'agit en effet d'éviter que le statut de séjour de travailleur saisonnier soit détourné et permette de séjourner pendant plus de cinq mois sur le territoire grâce à des ingénieries juridiques. Ce plafond ne doit pas devenir purement théorique.

Ainsi, le simple fait de sortir du territoire des États membres ne suffira pas à faire courir une nouvelle période de cinq mois sur douze mois. Si c'était le cas, les travailleurs saisonniers pourraient très bien séjourner de manière (quasi-) permanente sur le territoire comme saisonniers. Il leur suffirait de quitter le territoire à l'expiration du délai de cinq mois pour revenir immédiatement après, le même jour ou quelques jours après, pour séjourner à nouveau pendant cinq mois. Ce qui est contraire à la volonté du législateur européen, à savoir établir “des règles équitables et transparentes en matière d'admission et de séjour [...]”, tout en fournissant

namelijk de invoering “van eerlijke en transparante regels voor toelating en verblijf [...], terwijl in de regeling tegelijk stimulansen en waarborgen worden ingebouwd om te voorkomen dat hun verblijf langer duurt dan is toegestaan of dat een tijdelijk verblijf permanent wordt”.

De Koning zal de nadere regels voor de berekening kunnen preciseren. In functie van de evolutie van de Europese rechtspraak of wetgeving zal hij de in paragraaf 2 voorziene nadere regels door nieuwe nadere regels kunnen vervangen. Hij zal ze ook kunnen aanvullen of opheffen, om te verzekeren dat ze in overeenstemming zijn met het recht van de Europese Unie.

Artikel 30

Artikel 61/29-3, in het wetsvoorstel, zet artikel 16 van de richtlijn 2014/36/EU om.

Het artikel legt aan de lidstaten de verplichting op om de binnenkomst van de onderdanen van derde landen in de hoedanigheid van seizoenarbeider gemakkelijker te maken, wanneer ze in de loop van de voorafgaande vijf jaar al in deze hoedanigheid verbleven hebben, zonder tijdens hun verblijven de regels die krachtens de richtlijn 2014/36/EU van toepassing zijn op seizoenarbeiders overtreden te hebben.

De Koning zal dus aan de bepalingen van hoofdstuk VIII*bis* kunnen afwijken, overeenkomstig richtlijn 2014/36/EU, in bijzonder zijn artikel 16.

Artikelen 32 en 37

Zoals hierboven vermeld werd bevat afdeling 3 van hoofdstuk VIII*bis* de specifieke regels die van toepassing zijn op de onderdanen van derde landen die, in de hoedanigheid van seizoenarbeider, gedurende meer dan negentig dagen in België wensen te verblijven.

Ze passen in het kader dat vastgelegd is door de samenwerkingsakkoorden van 2 februari 2018 en 6 december 2018.

Ze zijn in twee onderafdelingen gegroepeerd:

— de onderafdeling 1 die de gezamenlijke procedure “verblijf-werk” bepaalt, en dus de nadere regels die betrekking hebben op de indiening van de aanvraag voor een arbeidsvergunning en een machtiging tot verblijf in de hoedanigheid van seizoenarbeider en de gezamenlijke behandeling van deze aanvraag door de bevoegde overheden;

des incitations et des garanties permettant d’éviter que la durée de séjour autorisée ne soit dépassée ou qu’un séjour temporaire ne se transforme en séjour permanent.”. (considérant 7)

Le Roi pourra préciser les modalités de calcul. En fonction de l’évolution jurisprudentielle ou législative européenne, il pourra remplacer les modalités prévues au paragraphe 2, par de nouvelles modalités, les compléter ou les abroger afin d’assurer la conformité au droit de l’Union européenne.

Article 30

L’article 61/29-3, de la proposition de loi, transpose l’article 16, de la directive 2014/36/UE.

Il impose aux États membres de faciliter l’entrée des ressortissants de pays tiers en qualité de travailleur saisonnier lorsque ceux-ci ont déjà séjourné en cette qualité durant la cinq années précédentes sans avoir enfreint, durant les séjours effectués, les règles applicables aux travailleurs saisonniers, au titre de la directive 2014/36/UE.

Le Roi pourra donc déroger aux dispositions du chapitre VIII*bis*, conformément à la directive 2014/36/UE, en particulier son article 16.

Articles 32 et 37

Comme mentionné plus haut, la section 3, du chapitre VIII*bis*, contient les règles particulières applicables aux ressortissants de pays tiers qui souhaitent séjourner en Belgique en qualité de travailleurs saisonniers pendant plus de nonante jours.

Elles s’inscrivent dans le cadre fixé par les accords de coopération du 2 février 2018 et du 6 décembre 2018.

Elles sont regroupées sous deux sous-sections:

— la sous-section 1 qui détermine la procédure conjointe “séjour-travail” et donc les modalités relatives à l’introduction de la demande d’autorisation de travail et d’autorisation de séjour en qualité de travailleur saisonnier et à son traitement conjoint par les autorités compétentes;

— de onderafdeling 2 die de voorwaarden voor de toekenning en de vernieuwing van de machtiging tot verblijf in de hoedanigheid van seizoenarbeider bepaalt.

Artikel 33

Artikel 61/29-4 voorziet de nadere regels voor de indiening en de behandeling van de aanvraag voor een machtiging tot verblijf.

Overeenkomstig het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018 voorziet paragraaf 1 dat de machtiging tot verblijf wordt aangevraagd door een aanvraag voor een arbeidsvergunning bij de bevoegde overheid in te dienen. De aanvraag voor een arbeidsvergunning geldt als aanvraag voor een machtiging tot verblijf.

Paragraaf 2 bepaalt de onderdanen van derde landen die gemachtigd zijn om een dergelijke aanvraag in te dienen. Deze paragraaf zet artikel 2, § 1, van de richtlijn 2014/36/EU om, overeenkomstig artikel 15 van het samenwerkingsakkoord van 6 december 2018.

Paragraaf 3 bepaalt de documenten die moeten worden voorgelegd om de aanvraag te staven.

Het gaat om het bewijs van de betaling van de retributie en de documenten die het mogelijk maken om te bewijzen dat de onderdaan van een derde land aan de voorwaarden voor de toekenning van de machtiging tot verblijf voldoet.

Paragraaf 4 bepaalt de termijn waarbinnen de beslissing tot toekenning of weigering van de machtiging tot verblijf moet worden genomen. De paragraaf zet artikel 18, § 1, van de richtlijn 2014/36/EU om, overeenkomstig artikel 17 van het uitvoerend samenwerkingsakkoord van 6 december 2018.

Artikel 16, § 2, c), van de richtlijn 2014/36/EU wordt eveneens omgezet. De duur van de behandeling zal korter zijn voor de onderdanen die in de loop van de voorgaande vijf jaar al in de hoedanigheid van seizoenarbeider in België verbleven hebben, zonder tijdens de uitgevoerde verblijven de wetgeving die hun verblijfsstatus en werkstatus regelt ooit overtreden te hebben.

Overeenkomstig artikel 6, § 5, van de richtlijn 2014/36/EU preciseert paragraaf 5 de draagwijdte van het onderzoek van de aanvraag. De paragraaf heeft niet enkel tot doel te verifiëren of de betrokkene de verblijfsvoorwaarden daadwerkelijk vervult, maar heeft ook tot doel zich ervan te verzekeren dat de betrokkene geen enkel risico op illegale immigratie oplevert en ook geen risico vormt voor de openbare orde en de nationale veiligheid van de

— la sous-section 2 qui détermine les conditions d'octroi et de renouvellement de l'autorisation de séjour en qualité de travailleur saisonnier.

Article 33

L'article 61/29-4 prévoit les modalités d'introduction et de traitement de la demande d'autorisation de séjour.

Conformément à l'accord de coopération du 2 février 2018, le paragraphe 1er prévoit que l'autorisation de séjour est demandée en introduisant une demande d'autorisation de travail auprès de l'autorité compétente. La demande d'autorisation de travail vaut demande d'autorisation de séjour.

Le paragraphe 2 détermine les ressortissants de pays tiers qui sont autorisés à introduire une telle demande. Il transpose l'article 2, § 1er, de la directive 2014/36/UE, conformément à l'article 15, de l'accord de coopération du 6 décembre 2018.

Le paragraphe 3 détermine les documents qui doivent être produits à l'appui de la demande.

Il s'agit de la preuve du paiement de la redevance et des documents permettant d'établir que le ressortissant de pays tiers remplit les conditions d'octroi de l'autorisation de séjour.

Le paragraphe 4 détermine le délai dans lequel la décision d'octroi ou de refus de l'autorisation de séjour doit être prise. Il transpose l'article 18, § 1er, de la directive 2014/36/UE, conformément à l'article 17 de l'accord de coopération d'exécution du 6 décembre 2018.

L'article 16, § 2, c), de la directive 2014/36/UE, est également transposé. La durée du traitement sera plus courte pour les ressortissants qui ont déjà séjourné en Belgique en qualité de travailleurs saisonniers durant les cinq années précédentes, sans jamais contrevenir, durant les séjours effectués, à la législation régissant leur statut de séjour et de travail.

Conformément à l'article 6, § 5, de la directive 2014/36/UE, le paragraphe 5 précise la portée de l'examen de la demande. Il vise non seulement à vérifier si l'intéressé remplit effectivement les conditions de séjour mais aussi à s'assurer que l'intéressé ne présente aucun risque ni d'immigration illégale ni pour l'ordre public et la sécurité nationale des États membres. Il vise aussi à vérifier si l'intéressé a la volonté réelle de

lidstaten. De paragraaf heeft ook tot doel te verifiëren of de betrokkene echt van plan is om het grondgebied te verlaten wanneer zijn verblijf verstrijkt. De aanvraag zal dus kunnen worden geweigerd indien een dergelijk risico bestaat of indien er twijfel bestaat met betrekking tot de echte intentie van de betrokkene.

Paragraaf 6 zet artikel 18, § 3, van de richtlijn 2014/36/EU, gelezen in samenhang met zijn artikel 4, § 2, om, en dit overeenkomstig artikel 17, § 4, van het samenwerkingsakkoord van 6 december 2018.

Artikel 18, § 3, van de richtlijn maakt het mogelijk om van de aanvrager te eisen dat hij binnen een redelijke termijn aanvullende documenten voorlegt. Overeenkomstig deze bepaling, in dit geval wordt de behandeling opgeschort totdat de gevraagde documenten voorgelegd werden.

Volgens artikel 17, § 4, van het samenwerkingsakkoord van 6 december 2018 kan de behandelingstermijn echter niet verlengd worden. Het verzet zich dus tegen een onderbreking van de termijn, omdat dat concreet tot een verlenging van de duur van de procedure zou leiden.

Bijgevolg moet de termijn van tien dagen waarbinnen de betrokkene of zijn werkgever de vereiste documenten en inlichtingen moeten voorleggen noodzakelijk in de wettelijk voorziene behandelingstermijn inbegrepen zijn. Om deze redenen moeten de aanvullende documenten of inlichtingen ten laatste vijftien dagen voor het verstrijken van de behandelingstermijn aangevraagd worden.

De voorziene termijnen hebben tot doel ervoor te zorgen dat de betrokkene en zijn werkgever over voldoende tijd beschikken om ze voor te leggen en dat de administratie over voldoende tijd beschikt om ze te onderzoeken en een beslissing te nemen, en dit vooraleer de behandelingstermijn verstrijkt.

Aangezien de vraag om aanvullende inlichtingen niet tot gevolg zal hebben dat de behandelingsduur van de aanvraag langer wordt zijn de regels die voorzien worden in de paragrafen 4 en 6, van artikel 61/29-4, gunstiger dan artikel 18, § 3, van de richtlijn 2014/36/EU, overeenkomstig artikel 4, § 2, van de richtlijn.

Paragraaf 7 heeft betrekking op het specifieke geval van de onderdaan van een derde land die in het kader van een kort verblijf al gemachtigd is om in de hoedanigheid van seizoenarbeider op het grondgebied te werken en te verblijven en die zijn verblijf na de maximale duur van het kort verblijf wenst te verlengen. De paragraaf zet artikel 18, § 2, van de richtlijn 2014/36/EU, om.

quitter le territoire au terme de son séjour. La demande pourra donc est refusée si un tel risque existe ou en cas de doute sur la volonté réelle de l'intéressé.

Le paragraphe 6 transpose l'article 18, § 3, de la directive 2014/36/UE, lu en combinaison avec son article 4, § 2, et ce conformément à l'article 17, § 4, de l'accord de coopération du 6 décembre 2018.

L'article 18, § 3, de la directive permet d'exiger du demandeur de produire des documents complémentaires dans un délai raisonnable. Conformément à cette disposition, dans ce cas, le délai de traitement est suspendu jusqu'à ce que les documents demandés aient été produits.

Or, selon l'article 17, § 4, de l'accord de coopération du 6 décembre 2018, le délai de traitement ne peut pas être prolongé. Il s'oppose donc à ce que le délai de traitement soit interrompu car cela conduirait concrètement à allonger la durée de la procédure.

Par conséquent, le délai de dix jours dans lequel l'intéressé ou son employeur doivent produire les documents et les renseignements requis doit nécessairement être compris dans le délai de traitement prévu légalement. Pour ces raisons, les documents ou renseignements complémentaires doivent être demandés au plus tard quinze jours avant l'expiration du délai de traitement.

Les délais prévus visent à donner suffisamment de temps à l'intéressé et son employeur pour les produire et à l'administration pour ensuite les examiner et prendre une décision, et ce avant l'expiration du délai de traitement.

Vu que la demande d'informations complémentaires n'aura pas pour effet d'allonger la durée de traitement de la demande, les règles prévues aux paragraphes 4 et 6, de l'article 61/29-4, sont plus favorables que l'article 18, § 3, de la directive 2014/36/UE, conformément à son article 4, § 2.

Le paragraphe 7 vise le cas spécifique du ressortissant de pays tiers qui est déjà autorisé à travailler et à séjourner en qualité de saisonnier dans le cadre d'un court séjour et qui souhaite prolonger son séjour au-delà de la durée maximale de court séjour. Il transpose l'article 18, § 2, de la directive 2014/36/UE.

Indien zijn verblijf tijdens de behandeling van zijn aanvraag verstrijkt zal een document aan hem worden afgegeven om zijn verblijf te dekken totdat er een beslissing wordt genomen over zijn aanvraag.

Paragraaf 8 preciseert dat de arbeidsvergunning en de machtiging tot verblijf die na afloop van de gecombineerde procedure toegekend worden in de vorm van een gecombineerde akte betekend worden, overeenkomstig artikel 33 van het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018.

Deze procedure heeft tot doel artikel 13 van de richtlijn 2014/36/EU om te zetten.

Artikel 34

Artikel 61/29-5, in het wetsvoorstel, heeft betrekking op de procedure voor de vernieuwing van de machtiging tot verblijf.

De aanvraag voor de vernieuwing van de machtiging zal eveneens volgens de gezamenlijke procedure “verblijf-werk” ingediend en behandeld worden. Net zoals de initiële aanvraag voor een machtiging tot verblijf zal de aanvraag bij de bevoegde overheid ingediend worden in de vorm van een aanvraag voor een arbeidsvergunning die als aanvraag voor een machtiging tot verblijf zal gelden.

Overeenkomstig artikel 21, § 1, van het samenwerkingsakkoord van 6 december 2018 heeft de hier voorziene vernieuwingsprocedure betrekking op de onderdaan van een derde land die al gemachtigd is om in de hoedanigheid van seizoenarbeider meer dan negentig dagen op het grondgebied te verblijven of te werken en die zijn verblijf wil vernieuwen of verlengen. Het gaat dus meer concreet om de houder van een seizoenarbeidersvergunning of de houder een visum lang verblijf die of dat na een verlenging van een kort verblijf afgegeven wordt.

Zoals hierboven vermeld zal de onderdaan van een derde land die, in de hoedanigheid van seizoenarbeider, in het kader van een kort verblijf op het grondgebied verblijft en zijn verblijf na de toegestane duur van het kort verblijf wenst te verlengen of te vernieuwen een eerste aanvraag voor een machtiging tot verblijf moeten indienen, met toepassing van artikel 61/29-4, in het wetsvoorstel. Het gaat dus niet om een aanvraag voor vernieuwing zoals die hier bedoeld wordt. Pas nadat hij met toepassing van artikel 61/29-7, § 2, in het wetsvoorstel, een visum lang verblijf bekomen heeft zal

Si son séjour expire durant le traitement de sa demande, un document lui sera délivré afin de couvrir son séjour jusqu'à ce qu'une décision soit prise sur sa demande.

Le paragraphe 8 précise que l'autorisation de travail et l'autorisation de séjour accordées à l'issue de la procédure unique sont notifiées sous la forme d'un acte unique, conformément à l'article 33, de l'accord de coopération du 2 février 2018.

Cette procédure vise à transposer l'article 13, de la directive 2014/36/UE.

Article 34

L'article 61/29-5, de la proposition de loi, concerne la procédure de renouvellement de l'autorisation de séjour.

La demande de renouvellement de l'autorisation sera également introduite et traitée suivant la procédure conjointe “séjour-travail”. Comme la demande d'autorisation de séjour initiale, elle sera introduite sous la forme d'une autorisation de travail auprès de l'autorité compétente qui vaudra demande d'autorisation de séjour.

Conformément à l'article 21, § 1er, de l'accord de coopération du 6 décembre 2018, la procédure de renouvellement prévue ici concerne le ressortissant de pays tiers qui est déjà autorisé à séjourner et à travailler pendant plus de nonante jours en qualité de travailleur saisonnier et qui souhaite renouveler ou prolonger son séjour. Il vise donc plus concrètement le titulaire d'un permis pour travailleur saisonnier ou le titulaire d'un visa de long séjour délivré à la suite d'une prolongation d'un court séjour.

Comme mentionné plus haut, le ressortissant de pays tiers qui séjourne en qualité de travailleur saisonnier dans le cadre d'un court séjour et qui souhaite prolonger ou renouveler son séjour au-delà de la durée autorisée de court séjour devra, quant à lui, introduire une première demande d'autorisation de séjour en application de l'article 61/29-4, de la proposition de loi. Il ne s'agira donc pas d'une demande de renouvellement telle que visée ici. Ce n'est qu'après avoir obtenu un visa de long séjour en application de l'article 61/29-7, § 2, de la proposition de loi, qu'il sera soumis au présent article

hij voor de vernieuwing van zijn verblijf aan dit artikel onderworpen worden. Hij zal dan geen retributie meer moeten betalen.

Paragraaf 2 voorziet de verplichting om de documenten die het mogelijk maken om vast te stellen dat de betrokkene aan de in artikel 61/29-8, § 1, voorziene vernieuwingsvoorwaarden voldoet aan de aanvraag toe te voegen.

Met betrekking tot het bewijs dat de betrokkene over voldoende huisvesting beschikt, is paragraaf 2 in overeenstemming met artikel 16 van het samenwerkingsakkoord van 6 december 2018. Overeenkomstig artikel 61/29-8, § 1, tweede lid, zal de Koning de nadere regels voor het bewijzen van deze voorwaard kunnen preciseren.

Overeenkomstig artikel 17, § § 3 en 4, van het samenwerkingsakkoord van 6 december 2018 wordt de beslissing binnen een niet verlengbare termijn van dertig dagen genomen. De vernieuwingsprocedure is dus korter dan de initiële aanvraagprocedure die in principe maximum negentig dagen duurt.

Paragraaf 4 preciseert waaruit het onderzoek van de aanvraag bestaat. De draagwijdte ervan is identiek aan die van een initiële aanvraag.

Deze bepaling zet de artikelen 6, § 5, en 15, §§ 1 en 3, van de richtlijn 2014/36/EU om.

De paragrafen 5, 6 en 7 voorzien regels die lijken op de regels die van toepassing zijn op de onderdaan van een derde land die een eerste aanvraag indient.

Aan de onderdaan van een derde land of zijn werkgever zullen aanvullende documenten of inlichtingen kunnen worden gevraagd. Te dien einde zullen ze over een termijn van tien dagen beschikken. De vraag om inlichtingen zal ten laatste vijftien dagen voor het verstrijken van de behandelingstermijn moeten worden ingediend, zodat de procedure niet verlengd wordt als gevolg van deze aanvraag. Het gaat dus om een gunstigere bepaling in de zin van artikel 4, § 2, van de richtlijn 2014/36/EU, in vergelijking met dat wat door artikel 18, § 3, voorzien wordt.

Indien de geldigheidsduur van de machtiging tot verblijf tijdens de procedure verstrijkt zal een verblijfsdocument aan de betrokkene worden afgegeven, en dit onder de voorwaarden en volgens de nadere regels die door de Koning bepaald worden.

Indien de betrokkene na afloop van de gezamenlijke procedure gemachtigd wordt om zijn verblijf in de

pour le renouvellement de son séjour. Il ne devra plus alors payer de redevance.

Le paragraphe 2 prévoit l'obligation de joindre à la demande les documents permettant d'établir que l'intéressé remplit les conditions de renouvellement prévues à l'article 61/29-8, § 1er.

Concernant la preuve que l'intéressé dispose d'un logement suffisant, le paragraphe 2 est conforme à l'article 16 de l'accord de coopération du 6 décembre 2018. Conformément à l'article 61/29-8, § 1er, alinéa 2, le Roi pourra préciser les modalités de preuve de cette condition.

Conformément à l'article 17, § § 3 et 4, de l'accord de coopération du 6 décembre 2018, la décision est prise dans un délai de trente jours, non prorogeable. La procédure de renouvellement est donc plus courte que la procédure de demande initiale dont la durée maximale est en principe de nonante jours.

Le paragraphe 4 précise en quoi consiste l'examen de la demande. Sa portée est identique à celle d'une demande initiale.

Cette disposition transpose les articles 6, § 5, et 15, §§ 1er et 3, de la directive 2014/36/UE.

Les paragraphes 5, 6 et 7 prévoient des règles semblables à celles qui s'appliquent au ressortissant de pays tiers qui introduit une première demande.

Des documents ou renseignements complémentaires pourront être demandés au ressortissant de pays tiers ou à son employeur. Ils disposeront à cette fin d'un délai de dix jours. La demande d'informations devra être demandée au plus tard quinze jours avant l'expiration du délai de traitement de la demande de sorte que la procédure ne sera pas prolongée du fait de cette demande. Il s'agit donc d'une disposition plus favorable au sens de l'article 4, § 2, de la directive 2014/36/UE, comparativement à ce que prévoit son article 18, § 3.

Si la durée de validité de l'autorisation de séjour arrive à son terme durant la procédure, un document de séjour sera délivré à l'intéressé aux conditions et suivant les modalités déterminées par le Roi.

Si l'intéressé est autorisé à prolonger son séjour en qualité de travailleur saisonnier à l'issue de la procédure

hoedanigheid van seizoenarbeider te verlengen zullen de arbeidsvergunning en de machtiging tot verblijf door middel van een gecombineerde akte betekend worden.

Artikel 35

Artikel 61/29-6 heeft betrekking op de kennisgeving van de beslissingen die na afloop van de gezamenlijke procedure genomen worden. Overeenkomstig het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018 is de Dienst Vreemdelingenzaken belast met de kennisgeving van de beslissingen die in dit artikel vermeld worden. Hij moet de werkgever ook over sommige van deze beslissingen informeren.

Artikel 36

Artikel 61/29-7, in het wetsvoorstel, bepaalt de documenten die zullen worden afgegeven aan de onderdaan van een derde land die in het kader van een lang verblijf gemachtigd is om in de hoedanigheid van seizoenarbeider op het grondgebied te verblijven en te werken.

Een visum lang verblijf met een vermelding inzake seizoenarbeid zal worden afgegeven, op zijn verzoek,:

— aan de onderdaan van een derde land die zich in zijn land van herkomst of verblijf bevindt en die de vereiste machtigingen bekomen heeft om in de hoedanigheid van seizoenarbeider gedurende meer dan negentig dagen te komen werken;

— aan de onderdaan van een derde land die, op het moment van de indiening van zijn aanvraag, in het kader van een kort verblijf al in de hoedanigheid van seizoenarbeider op het grondgebied verbleef en de vereiste machtigingen bekomen heeft om in het kader van een lang verblijf verder als seizoenarbeider te kunnen werken.

In het eerste geval maakt het visum lang verblijf deel uit van de voor de binnenkomst vereiste documenten bedoeld in artikel 2 van de wet. Vervolgens zal de betrokkene, op zijn verzoek, een seizoenarbeidersvergunning, in de vorm van een verblijfstitel met een vermelding inzake seizoenarbeid, ontvangen en zal hij in het vreemdelingenregister ingeschreven worden.

In het tweede geval zal de onderdaan van een derde land geen seizoenarbeidersvergunning, maar een visum lang verblijf ontvangen. Behalve indien een tegenovergestelde bepaling voorzien wordt door een koninklijk besluit zal hij in principe niet in het vreemdelingenregister ingeschreven worden. Het visum heeft tot

conjointe, l'autorisation de travail et l'autorisation de séjour seront notifiées au moyen d'un acte unique.

Article 35

L'article 61/29-6 concerne la notification des décisions qui sont prises à l'issue de la procédure conjointe. Conformément à l'accord de coopération du 2 février 2018, l'Office des étrangers est chargé de la notification des décisions mentionnées à cet article. Il est également chargé d'informer l'employeur de certaines d'entre-elles.

Article 36

L'article 61/29-7, de la proposition de loi, détermine les documents qui seront délivrés au ressortissant de pays tiers qui est autorisé à séjourner et à travailler sur le territoire en qualité de travailleur saisonnier dans le cadre d'un long séjour.

Un visa de long séjour comportant une mention relative au travail saisonnier sera délivré, à sa demande,:

— au ressortissant de pays tiers qui se trouve dans son pays d'origine ou de résidence et qui a obtenu les autorisations requises pour pouvoir venir travailler en qualité de travailleur saisonnier pendant plus de nonante jours;

— au ressortissant de pays tiers qui, au moment de l'introduction de sa demande, séjournait déjà en qualité de travailleur saisonnier dans le cadre d'un court séjour et qui a obtenu les autorisations requises pour pouvoir continuer à travailler comme travailleur saisonnier dans le cadre d'un long séjour.

Dans le premier cas, le visa de long séjour fait partie des documents requis pour l'entrée visés à l'article 2, de la loi. L'intéressé recevra ensuite, à sa demande, un permis pour travailleur saisonnier sous la forme d'un titre de séjour comportant une mention relative au travail saisonnier et sera inscrit dans le registre des étrangers.

Dans le second cas, le ressortissant de pays tiers ne recevra pas de permis pour travailleur saisonnier mais un visa de long séjour. Il ne sera en principe pas inscrit dans le registre des étrangers sauf disposition contraire prévue par arrêté royal. Le visa est destiné à couvrir le séjour de son titulaire. Le paragraphe 2 précise donc

doel het verblijf van de houder te dekken. Paragraaf 2 preciseert dus dat de geldigheidsduur gelijk is aan de geldigheidsduur van de machtiging tot verblijf.

De Koning is bevoegd om de regels met betrekking tot de inschrijving van de betrokkene en de afgifte en de vernieuwing van de seizoenarbeidersvergunning en van het visum te preciseren.

Artikel 38

Artikel 61/29-8 bepaalt de voorwaarden voor de toekenning en de vernieuwing van de machtiging tot verblijf en de redenen van weigering en einde van het verblijf.

Het gaat om specifieke voorwaarden en vereisten die eigen zijn aan de seizoenarbeiders. Aangezien ze niet van de algemene bepalingen afwijken zijn deze eveneens van toepassing. In het bijzonder artikel 21 en artikel 74/20 van de wet zijn ook van toepassing.

Paragraaf 1 somt de voorwaarden voor de toekenning of de vernieuwing van het verblijf op. De paragraaf moet in samenhang met paragraaf 2, die de redenen van weigering van toekenning en vernieuwing, en paragraaf 3, die de redenen om een einde te maken aan het verblijf, gelezen worden.

Concreet betekent dit dat de minister of zijn gemachtigde, op elk moment tijdens hun verblijf, een einde zal kunnen maken aan het verblijf van de seizoenarbeiders, zonder te moeten wachten op de indiening van een aanvraag voor vernieuwing om hun situatie te kunnen controleren.

Een van de verblijfsvoorwaarden is dat de seizoenarbeider over een reisdocument bedoeld in artikel 61/29-1 moet beschikken. Dit zet artikel 6, § 7, van de richtlijn 2014/36/EU om. Voor de rest wordt naar de commentaren van artikel 61/29-1 verwezen.

De bepaling onder 2°, die betrekking heeft op de financiële capaciteit van de betrokkene, zet artikel 6, § 3, van de richtlijn 2014/36/EU, om. Bij de beoordeling van deze bepaling zal er met name rekening worden gehouden met de vergoeding die hij tijdens zijn verblijf in de hoedanigheid van seizoenarbeider zal ontvangen.

De bepaling onder 3°, die betrekking heeft op de ziektekostenverzekering, zet artikel 6, § 1, b), van de richtlijn 2014/36/EU, om.

De bepaling onder 4°, die betrekking heeft op de voldoende huisvesting, zet de artikelen 6, § 1, c), en

que sa durée de validité est égale à la durée de validité de l'autorisation de séjour.

Le Roi est habilité à préciser les règles relatives à l'inscription de l'intéressé et à la délivrance et au renouvellement du permis pour travailleur saisonnier et du visa.

Article 38

L'article 61/29-8 détermine les conditions d'octroi et de renouvellement de l'autorisation de séjour ainsi que les motifs de refus et de fin de séjour.

Il s'agit de conditions et d'exigences particulières, propres aux travailleurs saisonniers. Vu qu'elles ne dérogent pas aux dispositions générales, celles-ci s'appliquent également. En particulier, l'article 21 et l'article 74/20, de la loi, s'appliqueront donc aussi.

Le paragraphe 1er énumère les conditions d'octroi ou de renouvellement de séjour. Il doit être lu en combinaison avec le paragraphe 2, qui détermine les motifs de refus d'octroi et de renouvellement, et le paragraphe 3, qui énumère les motifs de fin de séjour.

Concrètement, cela implique que le ministre ou son délégué pourra mettre fin au séjour des travailleurs saisonniers à tout moment de leur séjour, sans devoir attendre qu'une demande de renouvellement soit introduite pour pouvoir contrôler leur situation.

Parmi les conditions de séjour, le travailleur saisonnier doit disposer d'un document de voyage tel que visé à l'article 61/29-1. Il transpose l'article 6, § 7, de la directive, 2014/36/UE. Il est renvoyé pour le surplus aux commentaires de l'article 61/29-1.

Le 2°, relatif à la capacité financière de l'intéressé, transpose l'article 6, § 3, de la directive 2014/36/UE. Elle sera évaluée en tenant compte notamment de la rémunération qu'il percevra durant son séjour en tant que travailleur saisonnier.

Le 3°, relatif à l'assurance-maladie, transpose l'article 6, § 1er, b), de la directive 2014/36/UE.

Le 4°, relatif au logement suffisant, transpose les articles 6, § 1er, c), et 20, de la directive 2014/36/UE,

20, van de richtlijn 2014/36/EU, overeenkomstig artikel 16, derde lid, van het samenwerkingsakkoord van 6 december 2018 om.

De Europese wetgever heeft willen garanderen dat de seizoenarbeiders over passende levensomstandigheden beschikken door de verplichting op te leggen dat ze tijdens hun verblijf over huisvesting moeten beschikken die aan de geldende veiligheids- en gezondheidsvoorschriften voldoet (overweging 41 van de richtlijn 2014/36/EU).

De bepalingen onder 5° en 6°, zetten artikel 6, § 4, van de richtlijn 2014/36/EU, gelezen in samenhang met overweging 16, volgens dewelke de onderdanen van derde landen die een, zelfs potentiële, bedreiging voor de openbare orde, de nationale veiligheid of de volksgezondheid vormen niet kunnen worden gemachtigd om als seizoenarbeider te werken, om.

Het Hof van Justitie heeft reeds een uitspraak gedaan over de draagwijdte van een dergelijke bedreiging in het kader van verblijf met het oog op studie, in zijn arrest Fahimian van 4 april 2017, C 544-15.

Artikel 6, § 1, d), en overweging 14, van de richtlijn 2004/114/EG, die op de feiten van toepassing zijn, waren op dezelfde manier geformuleerd, vergelijkbaar met artikel 6, § 4, en overweging 16 van de richtlijn 2014/36/EU. De richtlijn 2016/801/EU, die nu de richtlijn 2004/114/EG vervangt, bevat bepalingen die identiek zijn aan de oude bepalingen en heeft zo de rechtspraak van het Hof van Justitie bevestigd.

Overeenkomstig de rechtspraak van het Hof van Justitie impliceren deze beperkingen dat “[...] de bevoegde nationale autoriteiten, wanneer bij hen door een derdelander een visum voor studiedoeleinden wordt aangevraagd, over een ruime beoordelingsmarge beschikken om in het licht van alle relevante gegevens die de situatie van deze derdelander kenmerken, na te gaan of deze derdelander een – al was het maar potentiële – bedreiging voor de openbare veiligheid vormt. Deze bepaling moet tevens in die zin worden uitgelegd dat zij zich er niet tegen verzet dat de bevoegde nationale autoriteiten weigeren een derdelander die een diploma bezit van een universiteit ten aanzien waarvan beperkende Uniemaatregelen zijn genomen wegens de vergaande verwevenheid ervan met de regering van Iran op militair gebied en aanverwante gebieden, en die voornemens is in deze lidstaat onderzoek te verrichten op een voor de openbare veiligheid gevoelig gebied, tot het grondgebied van de betrokken lidstaat toe te laten voor die studiedoeleinden, indien de elementen waarover deze autoriteiten beschikken, de vrees rechtvaardigen dat de kennis die deze persoon tijdens zijn onderzoek zal

conformément à l'article 16, alinéa 3, de l'accord de coopération du 6 décembre 2018.

S'agissant des travailleurs saisonniers, le législateur européen a voulu leur garantir des conditions de vie adéquates en imposant qu'ils résident durant leur séjour dans un logement qui réponde aux normes de sécurité et salubrité applicables (considérants 7 et 41, de la directive 2014/36/UE).

Le 5° et le 6°, transposent l'article 6, § 4, de la directive 2014/36/EU, lu en combinaison avec le considérant 16, selon lequel les ressortissants de pays tiers qui représentent une menace, même potentielle, pour l'ordre public, la sécurité nationale ou la santé publique, ne peuvent pas être autorisés à séjourner en qualité de travailleur saisonnier.

La Cour de Justice s'est déjà prononcée sur la portée d'une telle menace dans le cadre du séjour à des fins d'études, dans son arrêt Fahimian, du 4 avril 2017, C 544-15.

L'article 6, § 1er, d), et le considérant 14, de la directive 2004/114/CE, applicables aux faits, étaient formulés de manière comparable à l'article 6, § 4, et au considérant 16, de la directive 2014/36/UE. La directive 2016/801/UE, qui remplace maintenant la directive 2004/114/CE, contient des dispositions identiques aux anciennes et a confirmé ainsi la jurisprudence de la Cour de Justice.

Conformément à la jurisprudence de la Cour de Justice, ces limitations impliquent que “[...] les autorités nationales compétentes, lorsqu'elles sont saisies par un ressortissant d'un pays tiers d'une demande de visa à des fins d'études, disposent d'une large marge d'appréciation pour vérifier, à la lumière de l'ensemble des éléments pertinents caractérisant la situation de ce ressortissant, si ce dernier représente une menace, fût-elle potentielle, pour la sécurité publique. Cette disposition doit également être interprétée en ce sens qu'elle ne fait pas obstacle à ce que les autorités nationales compétentes refusent d'admettre sur le territoire de l'État membre concerné, à de telles fins, un ressortissant d'un pays tiers qui est diplômé d'une université visée par des mesures restrictives de l'Union en raison du niveau important de l'engagement de celle-ci auprès du gouvernement iranien, dans le domaine militaire ou dans des domaines liés à ce dernier, et qui envisage de mener, dans cet État membre, des recherches dans un domaine sensible pour la sécurité publique, si les éléments dont disposent ces autorités permettent de craindre que les connaissances qu'acquerra cette personne lors de ses

verwerven, later zou kunnen worden aangewend voor doelen die indruisen tegen de openbare veiligheid. Het staat aan de nationale rechter waarbij beroep is ingesteld tegen het besluit van de bevoegde nationale autoriteiten tot weigering om het aangevraagde visum te verlenen, om na te gaan of dat besluit op een toereikende motivering en op een voldoende solide feitelijke grondslag berust.”

Dit geldt ook voor de onderdanen van derde landen die in de hoedanigheid van seizoenarbeider in België wensen te verblijven, ongeacht het feit of dit in het kader van een kort verblijf of een lang verblijf is.

Bijgevolg zullen de door de bepalingen 5° en 6°, ver- eiste documenten de bevoegde overheid moeten helpen om het gevaar dat de betrokkene vormt te beoordelen, maar het feit dat ze voorgelegd worden zal op zich niet volstaan om tot de conclusie te komen dat de betrok- kene geen bedreiging vormt. De bevoegde overheid zal rekening houden met alle elementen met betrekking tot dit onderwerp waarover ze beschikt, met inbegrip van de elementen die andere overheden in het kader van hun wettelijke opdrachten naar de bevoegde overheid zouden hebben gestuurd.

Indien een aanvraag om vernieuwing wordt ingediend zullen ze niet meer moeten worden voorgelegd, tenzij een kort verblijf verlengd wordt. Deze verschillende behandeling kan verklaard worden door de bijzondere situatie waarin de onderdanen van derde landen met een kort verblijf zich bevinden. In de meeste geval- len kon de Dienst Vreemdelingenzaken hun situatie nog niet onderzoeken. In de praktijk komt de Dienst Vreemdelingenzaken in het proces van de afgifte van de visa kort verblijf tussenbeide indien de diplomatieke of consulaire ambtenaar twijfel koestert of in geval van weigering. Wat de onderdanen van derde landen die niet aan de visumplicht onderworpen zijn betreft, komt de Dienst Vreemdelingenzaken per definitie niet tus- senbeide, behalve in het kader van de grenscontrole, op basis van de elementen die doorgestuurd door de politiediensten die met de controle belast zijn. Bijgevolg leek het opportuun te zijn om deze personen aan deze vereisten te onderwerpen.

De Koning zal de nadere regels voor het bewijzen van de verblijfsvoorwaarden kunnen preciseren en zal kun- nen eisen dat de documenten bedoeld in de bepalingen onder 5° en 6°, aan bepaalde voorwaarden voldoen.

Paragraaf 2 somt de redenen van de weigering van de verblijfsaanvraag of de aanvraag voor de vernieuwing van het verblijf op. De paragraaf zet artikel 8, afzonderlijk gelezen of in samenhang met de artikelen 6 en 15, van de richtlijn 2014/36/EU, om.

recherches puissent ultérieurement être employées à des fins contraires à la sécurité publique. Il appartient au juge national, saisi d'un recours relatif à la décision des autorités nationales compétentes de refuser l'octroi du visa sollicité, de vérifier que cette décision repose sur une motivation suffisante et sur une base factuelle suffisamment solide.”

Il en sera donc de même en ce qui concerne les ressortissants de pays tiers qui souhaitent séjourner en Belgique en qualité de travailleur saisonnier, que ce soit dans le cadre d'un court séjour ou d'un long séjour.

Par conséquent, les documents requis par les 5° et 6°, devront aider l'autorité compétente à apprécier la dangerosité de l'intéressé mais leur production ne suffira pas à elle seule à conclure à l'absence de menace dans le chef de l'intéressé. L'autorité compé- tente tiendra compte de l'ensemble des éléments dont elle dispose à ce sujet, dont ceux qui lui auraient été transmis par d'autres autorités dans le cadre de leurs missions légales.

En cas de demande de renouvellement, ils ne devront plus être produits, sauf en cas de prolongation d'un court séjour. Cette différence de traitement s'explique par la situation particulière dans laquelle se trouve les ressortissants de pays tiers en court séjour. Dans la plupart des cas, l'Office des étrangers n'aura pas encore dû examiner leur situation. Dans la pratique, l'Office des étrangers intervient dans le processus de délivrance des visas de court séjour en cas de doutes de l'agent diplomatique ou consulaire ou en cas de refus. S'agissant des ressortissants de pays tiers non soumis à l'obligation de visa, par définition, l'Office des étranger- s n'intervient pas, sauf dans le cadre du contrôle aux frontières, sur base des éléments transmis par les services de police chargés du contrôle. Par conséquent, il semblait opportun de soumettre ces personnes à ces exigences.

Le Roi pourra préciser les modalités de preuve des conditions de séjour et exiger que les documents visés au 5° et 6°, remplissent certaines conditions.

Le paragraphe 2 énumère les motifs de refus de la demande de séjour ou de renouvellement de séjour. Il transpose l'article 8, lu isolément ou en combinaison avec les articles 6 et 15, de la directive 2014/36/UE.

Het eerste lid vermeldt de gevallen waarin een beslissing tot weigering zal worden genomen:

De bepaling onder 1° trekt gevolgen uit het niet respecteren van de verblijfsvoorwaarden voorzien in paragraaf 1. Het zet artikel 8, § 1, a), van de richtlijn 2014/36/EU, om.

Het feit dat het vereiste uittreksel uit het strafregister en het vereiste geneeskundige getuigschrift niet worden voorgelegd zal niet noodzakelijk tot een beslissing tot weigering leiden. Er zal rekening worden gehouden met de omstandigheden van het geval.

De bepaling onder 2° verwijst naar de redenen van artikel 3, van de wet, die betrekking hebben op de openbare orde, de nationale veiligheid, de volksgezondheid en het niet respecteren van een terugwijzings- of uitzettingsmaatregel, van een inreisverbod dat niet opgeheven of opgeschort werd.

De bepaling onder 3° heeft betrekking op de maximumduur gedurende dewelke een onderdaan van een derde land in de hoedanigheid van seizoenarbeider op het grondgebied kan verblijven. Indien deze duur bereikt wordt zal de machtiging tot verblijf of de vernieuwing ervan geweigerd worden en, in voorkomend geval, zal een bevel om het grondgebied te verlaten kunnen worden afgegeven, overeenkomstig artikel 7 van de wet. De bepaling onder 3° zet artikel 14, § 1, gelezen in samenhang met de artikelen 15, § 7, en 18, § 2, tweede lid, van de richtlijn 2014/36/EU, om.

De bepaling onder 4° heeft betrekking op de draagwijdte van het onderzoek van de aanvraag.

De bepaling onder 4° zet artikel 8 van de richtlijn 2014/36/EU, gelezen in samenhang met zijn artikel 6, § 5, volgens hetwelk het onderzoek van de aanvraag impliceert dat gecontroleerd wordt of de betrokken onderdaan van een derde land geen risico op illegale immigratie vormt en voornemens is het grondgebied uiterlijk op de datum van het verstrijken van het beoogde verblijf te verlaten, om.

Artikel 21, § 1, van de Visumcode, dat de nadere regels voor de behandeling van een visumaanvraag bepaalt, is in quasi identieke bewoordingen opgesteld. Als gevolg van deze vereiste maakt artikel 32, § 1, b), van de Visumcode het mogelijk om de aanvraag te weigeren indien “er redelijke twijfel bestaat over de echtheid van de door de aanvrager overgelegde bewijsstukken of over de geloofwaardigheid van de inhoud ervan, de betrouwbaarheid van de verklaringen van de aanvrager

L’alinéa 1er énonce les cas dans lesquels une décision de refus sera prise:

Le 1° tire les conséquences du non-respect des conditions de séjour prévues au paragraphe 1er. Il transpose l’article 8, § 1er, a), de la directive 2014/36/UE.

Concernant l’extrait de casier judiciaire requis et le certificat médical requis, le fait de ne pas les produire ne conduira pas nécessairement à une décision de refus. Il sera tenu compte des circonstances propres au cas d’espèce.

Le 2° renvoi aux motifs de l’article 3, de la loi, portant sur l’ordre public, la sécurité nationale, la santé publique et le non-respect d’une mesure de renvoi ou d’expulsion ou d’une interdiction d’entrée, ni levée, ni suspendue.

Le 3° est liée à la durée maximale pendant laquelle un ressortissant de pays tiers peut séjourner en qualité de travailleur saisonnier sur le territoire. Si cette durée est atteinte, l’autorisation de séjour ou son renouvellement sera refusé(e) et, le cas échéant, un ordre de quitter le territoire pourra être délivré conformément à l’article 7, de la loi. Il transpose l’article 14, § 1er, lu en combinaison avec les articles 15, § 7, et 18, § 2, alinéa 2, de la directive 2014/36/UE.

Le 4° est liée à la portée de l’examen de la demande.

Il transpose l’article 8, de la directive 2014/36/UE, lu en combinaison avec son article 6, § 5, selon lequel l’examen de la demande implique de vérifier que le ressortissant de pays tiers concerné ne présente pas de risque d’immigration illégale et qu’il a bien la volonté de quitter le territoire au plus tard à l’expiration du séjour envisagé.

L’article 21, § 1er, du Code des visas, qui détermine les modalités de traitement d’une demande de visa, est rédigé en des termes quasi-identiques. En conséquence de cette exigence, l’article 32, § 1er, b), du Code des visas, permet de refuser la demande lorsque “il existe des doutes raisonnables sur l’authenticité des documents justificatifs présentés par le demandeur ou sur la véracité de leur contenu, sur la fiabilité des déclarations effectuées par le demandeur ou sur sa

of zijn voornemen om het grondgebied van de lidstaten te verlaten vóór het verstrijken van de geldigheid van het aangevraagde visum.”

Op basis van deze vaststelling werd de bepaling onder 6° op bijna dezelfde manier als artikel 32, § 1, b), van de Visumcode opgesteld. De bepaling onder 6° trekt ook gevolgen uit de vereiste die voorzien wordt door artikel 6, § 5, van de richtlijn 2014/36/EU, overeenkomstig zijn artikel 8, § 1, a).

Het onderzoek van de aanvraag voor een verblijf van meer dan negentig dagen met het oog op seizoenarbeid en de aanvraag voor vernieuwing van dit verblijf zal dus niet enkel uit een controle van de verblijfsvoorwaarden het veiligheidsrisico bestaan, maar ook uit een controle van het risico op illegale immigratie.

De bepaling onder 5° trekt gevolgen uit het niet respecteren van de verplichting die krachtens artikel 61/29-4, § 5, of 61/29-5, § 5, aan de werkgever of de onderdaan van een derde land wordt opgelegd.

Overeenkomstig artikel 18, § 3, van de richtlijn 2014/36/EU, en artikel 25, § 2, van het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018 zal van hen geëist kunnen worden dat ze aanvullende documenten of inlichtingen voorleggen. De richtlijn 2014/36/EU bepaalt de gevolgen van het niet respecteren van deze verplichting echter niet.

Met het oog op rechtszekerheid voorziet de bepaling onder 5° uitdrukkelijk dat de aanvraag zal kunnen worden geweigerd indien de aanvullende documenten of inlichtingen die gevraagd werden niet of laattijdig voorgelegd worden.

Het tweede lid voorziet twee gevallen waarin een beslissing tot weigering zal kunnen worden genomen.

De bepaling onder 1° zet artikel 8, § 4, c), van de richtlijn 2014/36/EU, gelezen in samenhang met artikel 16, § 1, om.

De bepaling onder 2° heeft betrekking op de voorwaarden voor de indiening van de aanvraag en heeft tot doel te vermijden dat het statuut van seizoenarbeider voor pure migratiedoeleinden gebruikt wordt. Deze bepaling zet artikel 15, § 5, gelezen in samenhang met artikel 18, § 2, tweede lid, van de richtlijn 2014/36/EU, waaruit duidelijk blijkt dat de seizoenarbeider gemachtigd moet zijn om in deze hoedanigheid te verblijven en te werken wanneer hij zijn aanvraag voor vernieuwing indient, om.

volonté de quitter le territoire des États membres avant l'expiration du visa demandé.”

Partant de ce constat, le 6° a été rédigé lui aussi de manière quasi-identique à l'article 32, § 1er, b), du Code des visa. Il tire ainsi les conséquences de l'exigence prévue par l'article 6 § 5, de la directive 2014/36/UE, conformément à son article 8, § 1er, a).

Ainsi, l'examen de la demande de séjour de plus de nonante jours à des fins de travail saisonnier et la demande de renouvellement de ce séjour consistera à vérifier non seulement les conditions de séjour et le risque sécuritaire mais également le risque d'immigration illégale.

Le 5° tire les conséquences du non-respect de l'obligation imposée à l'employeur ou au ressortissant de pays tiers en vertu de l'article 61/29-4, § 5, ou 61/29-5, § 5.

Conformément à l'article 18, § 3, de la directive 2014/36/UE, et de l'article 25, § 2, de l'accord de coopération du 2 février 2018, il pourra leur être exigé des documents ou informations complémentaires. La directive 2014/36/UE ne détermine cependant pas les conséquences du non-respect de cette obligation

Dans un souci de sécurité juridique, le 5° prévoit expressément que la demande pourra être refusée en cas de non-production ou de production tardive des documents ou informations complémentaires demandés.

L'alinéa 2 prévoit deux cas de figure dans lesquels une décision de refus pourra être prise.

Le 1° transpose l'article 8, § 4, c), de la directive 2014/36/UE, lu en combinaison avec l'article 16, § 1er.

Le 2° est lié aux conditions d'introduction de la demande et répond au souci d'éviter que le statut de travailleurs saisonniers ne soit utilisé à des fins purement migratoires. Il transpose l'article 15, § 5, lu en combinaison avec l'article 18, § 2, alinéa 2, de la directive 2014/36/UE, dont il ressort clairement que le travailleur saisonnier doit être autorisé à séjourner et à travailler en cette qualité lors de l'introduction de sa demande de renouvellement.

De bepaling trekt dus gevolgen uit het niet respecteren van deze verplichting. Overeenkomstig de overwegingen 7, 16, 34 en 39, van de richtlijn 2014/36/EU, gaat het erom te vermijden dat een tijdelijk verblijf geen permanent verblijf wordt en dat er geen misbruik wordt gemaakt van de vereiste van het seizoenafhankelijke karakter van de tewerkstelling. Het feit dat de aanvraag laattijdig wordt ingediend rechtvaardigt een beslissing tot weigering op behoorlijke wijze. De werknemers zullen hun aanvraag voor het verstrijken van de te dien einde voorgeschreven termijn moeten indienen, en dit zo snel mogelijk.

De in paragraaf 2 voorziene redenen zijn redenen voor de weigering van het verblijf of de vernieuwing van het verblijf die eigen zijn aan seizoenarbeiders. Zoals hierboven vermeld wordt zijn ze ook onderworpen aan de algemene bepalingen van de wet, voor zover de specifieke bepalingen die op hen van toepassing zijn daar niet van afwijken.

Bijgevolg zal artikel 74/20, § 1, van de wet moeten worden toegepast indien er sprake is van fraude of misbruik van de procedure. Dit artikel zet artikel 8, § 1, b), gelezen in samenhang of afzonderlijk met artikel 15, § § 1 en 3, van de richtlijn 2014/36/EU, om.

Paragraaf 3 bepaalt de redenen van het einde van het verblijf, overeenkomstig artikel 9 van de richtlijn 2014/36/EU.

De bepaling onder 1° trekt gevolgen uit het niet respecteren van de verblijfsvoorwaarden die in paragraaf 1, 1°, tot 4, voorzien worden.

De bepaling zet artikel 9, § 3, a), van de richtlijn 2014/36/EU, om.

De bepaling onder 2° heeft betrekking op het geval waarin de onderdaan van een derde land de seizoenarbeid waarvoor hij tot het verblijf en tot werk gemachtigd werd niet uitoefent, maar een andere betrekking uitoefent of voor een andere werkgever werkt, of nog niet werkt maar voor andere doeleinden op het grondgebied verblijft. Deze doeleinden kunnen uiteenlopend zijn (bijvoorbeeld familiale, economische, culturele doeleinden of doeleinden die enkel op de migratie betrekking hebben). De bepaling zet artikel 9, § 1, b), van de richtlijn 2014/36/EU, om.

De bepaling onder 3° heeft betrekking op de maximumduur gedurende dewelke een onderdaan van een derde land in de hoedanigheid van seizoenarbeider op het grondgebied kan verblijven.

Il tire donc les conséquences du non-respect de cette obligation. Conformément aux considérants 7, 16, 34 et 39, de la directive 2014/36/UE, il s'agit d'éviter qu'un séjour temporaire ne se transforme en un séjour permanent et que l'exigence du caractère saisonnier de l'emploi ne détournée. Le fait que la demande soit introduite tardivement est de nature à justifier dûment une décision de refus. Il reviendra aux travailleurs d'introduire leur demande avant l'expiration du délai prescrit à cette fin, le plus rapidement possible.

Les motifs prévus au paragraphe 2 constituent des motifs de refus de séjour ou de renouvellement du séjour propres aux travailleurs saisonniers. Comme mentionné plus haut, ils sont également soumis aux dispositions générales de la loi dans la mesure où les dispositions particulières qui leur sont applicables n'y dérogent pas.

Par conséquent, l'article 74/20, § 1er, de la loi, trouvera à s'appliquer en cas de comportement frauduleux ou de détournement de procédure. Cet article transpose l'article 8, § 1er, b), lu en combinaison ou isolément avec l'article 15, § § 1er et 3, de la directive 2014/36/UE.

Le paragraphe 3 détermine les motifs de fin de séjour, conformément à l'article 9, de la directive 2014/36/UE.

Le 1° tire les conséquences du non-respect des conditions de séjour prévues au paragraphe 1er, 1° à 4°.

Il transpose l'article 9, § 3, a), de la directive 2014/36/UE.

Le 2° vise le cas où il s'avère que le ressortissant de pays tiers n'exerce pas le travail saisonnier pour lequel il a été autorisé au séjour et au travail mais exerce un autre emploi ou travaille pour un autre employeur ou encore ne travaille pas mais séjourne à d'autres fins, lesquelles peuvent être de nature diverse, par exemple, familiale, économique, culturelle ou encore purement migratoire. Il transpose l'article 9, § 1er, b), de la directive 2014/36/UE.

Le 3° est liée à la durée maximale pendant laquelle un ressortissant de pays tiers peut séjourner en qualité de travailleur saisonnier sur le territoire.

Net zoals voor elke andere onderdaan van een derde land die voor een beperkte duur van meer dan negentig dagen tot het verblijf gemachtigd of toegelaten wordt zal er, met toepassing van artikel 21 van de wet, om redenen van openbare orde of nationale veiligheid een einde kunnen worden gemaakt aan het verblijf van de seizoenarbeiders, of, met toepassing van artikel 74/20, § 2, van de wet, in geval van fraude of misbruik van de procedure.

Paragraaf 4 voorziet procedurele garanties die betrekking hebben op het nemen van de beslissing.

Volgens het eerste lid zullen de beslissingen die krachtens artikel 61/29-9 genomen worden aan elk geval aangepast worden, na de omstandigheden die eigen zijn aan elk geval te hebben onderzocht, en met respect voor het evenredigheidsbeginsel. Deze bepaling zet de artikelen 8, § 5, 9, § 5, en 15, § 11, van de richtlijn 2014/36/EU om.

Het tweede lid heeft betrekking op de onderdanen van derde landen die, met het oog op hun vorige verblijfsperiodes in de hoedanigheid van seizoenarbeider, als bonafide kunnen worden beschouwd. Het lid zet artikel 16 van de richtlijn 2014/36/EU dat de lidstaten verplicht om de binnenkomst van de seizoenarbeiders die in de loop van de voorafgaande vijf jaar reeds in deze hoedanigheid op het grondgebied verbleven hebben en die de voorwaarden en vereisten die krachtens deze richtlijn op hen van toepassing zijn nageleefd hebben te faciliteren, om.

Artikel 39

Artikel 29/9-9 heeft betrekking op de geldigheidsduur van de machtiging tot verblijf. Deze geldigheidsduur komt overeen met de geldigheidsduur van de arbeidsvergunning. Hij zal van rechtswege eindigen indien de arbeidsvergunning ingetrokken, opgeheven of nietig verklaard wordt of verstreken is.

Comme pour tout autre ressortissant de pays tiers autorisé ou admis au séjour pour une durée limitée de plus de nonante jours, il pourra aussi être mis fin au séjour des travailleurs saisonniers pour des raisons d'ordre public ou de sécurité nationale, en application de l'article 21, de la loi, ou en cas de comportement frauduleux ou détournement de procédure, en application de l'article 74/20, § 2, de la loi.

Le paragraphe 4 prévoit des garanties procédurales relatives à la prise de décision.

Selon l'alinéa 1er, les décisions prises en vertu de l'article 61/29-9 seront adoptées au cas par cas, après avoir examiné les circonstances propres à chaque cas, et dans le respect du principe de proportionnalité. Cette disposition transpose les articles 8, § 5, 9, § 5, et 15, § 11, de la directive 2014/36/UE.

L'alinéa 2 concerne les ressortissants de pays tiers qui au vu de leurs séjours antérieurs en qualité de travailleurs saisonniers peuvent être considérés comme étant de bonne foi. Il transpose l'article 16, de la directive 2014/36/UE, qui impose aux États membres de faciliter l'entrée des travailleurs saisonniers qui ont déjà séjourné en cette qualité au cours des cinq années précédentes, sans contrevenir aux conditions et exigences qui leurs sont applicables au titre de cette directive.

Article 39

L'article 29/9-9 concerne la durée de validité de l'autorisation de séjour. Elle correspond à la durée de validité de l'autorisation de travail. Elle prendra fin de plein droit si l'autorisation de travail est retirée, abrogée, annulée ou a expiré.

HOOFDSTUK 3

Overgangsbepaling

Artikel 40

Wanneer dit wetsvoorstel in werking treedt zal elke hangende aanvraag om met het oog op hooggekwalificeerd werk op het grondgebied te verblijven met toepassing van de oude reglementering behandeld worden.

Katja GABRIËLS (Open Vld)
Sandrine DE CROM (Open Vld)

CHAPITRE 3

Disposition transitoire

Article 40

A l'entrée en vigueur de la présente proposition de loi, toute demande de séjourner sur le territoire à des fins d'un emploi hautement qualifié pendant sera traitée en application de l'ancienne réglementation.

WETSVOORSTEL

HOOFDSTUK 1

Algemene bepalingen

Artikel 1

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 74 van de Grondwet.

Art. 2

Deze wet voorziet in de gedeeltelijke omzetting van:

1° de richtlijn 2009/50/EG van de Raad van 25 mei 2009 betreffende de voorwaarden voor toegang en verblijf van onderdanen van derde landen met het oog op een hooggekwalificeerde baan;

2° de richtlijn 2011/98/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 betreffende één enkele aanvraagprocedure voor een gecombineerde vergunning voor onderdanen van derde landen om te verblijven en te werken op het grondgebied van een lidstaat, alsmede inzake een gemeenschappelijk pakket rechten voor werknemers uit derde landen die legaal in een lidstaat verblijven;

3° de richtlijn 2014/36/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 februari 2014 betreffende de voorwaarden voor toegang en verblijf van onderdanen van derde landen met het oog op tewerkstelling als seizoenarbeider.

HOOFDSTUK 2

Bepalingen tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

Art. 3

In artikel 1, § 1, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd bij de wetten van 19 januari 2012, 15 mei 2012, 19 maart 2014, 24 februari 2017 en 21 november 2017, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de bepaling onder 15° wordt opgeheven;

PROPOSITION DE LOICHAPITRE 1ER**Dispositions générales**Article 1er

La présente loi règle une matière visée à l'article 74 de la Constitution.

Art. 2

La présente loi transpose partiellement:

1° la directive 2009/50/CE du Conseil du 25 mai 2009 établissant les conditions d'entrée et de séjour des ressortissants de pays tiers aux fins d'un emploi hautement qualifié.

2° la directive 2011/98/UE du Parlement européen et du Conseil du 13 décembre 2011 établissant une procédure de demande unique en vue de la délivrance d'un permis unique autorisant les ressortissants de pays tiers à résider et à travailler sur le territoire d'un État membre et établissant un socle commun de droits pour les travailleurs issus de pays tiers qui résident légalement dans un État membre;

3° la directive 2014/36/UE du Parlement européen et du Conseil du 26 février 2014 établissant les conditions d'entrée et de séjour des ressortissants de pays tiers aux fins d'un emploi en tant que travailleur saisonnier.

CHAPITRE 2

Dispositions modifiant la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers

Art. 3

A l'article 1er, § 1er, de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers, modifié par les lois du 19 janvier 2012, du 15 mai 2012, du 19 mars 2014, du 24 février 2017 et du 21 novembre 2017, les modifications suivantes sont apportées:

1° le 15° est abrogé;

2° paragraaf 1 wordt aangevuld met de bepalingen 21° tot 26°, luidende:

“21° “luchthaventransitvisum”: het visum dat krachtens de Visumcode vereist is voor een transit door de internationale transitzone van de luchthavens op het grondgebied en dat overeenkomstig de genoemde Code afgegeven wordt;

22° “visum kort verblijf”: het visum dat, krachtens de verordening (EU) 2018/1806 van het Europees Parlement en de Raad van 14 november 2018 tot vaststelling van de lijst van derde landen waarvan de onderdanen bij overschrijding van de buitengrenzen in het bezit moeten zijn van een visum en de lijst van derde landen waarvan de onderdanen van die plicht zijn vrijgesteld, vereist is om gedurende een maximale duur van negentig dagen op het grondgebied door te reizen of erop te verblijven en dat overeenkomstig de Visumcode afgegeven wordt;

23° “visum lang verblijf”: het visum dat overeenkomstig artikel 18 van de Schengenovereenkomst vereist is om meer dan negentig dagen op het grondgebied te verblijven en dat zijn houder in staat stelt om aan te tonen dat hij gemachtigd of toegelaten werd om, in overeenstemming met de toepasselijke wettelijke en reglementaire bepalingen, meer dan negentig dagen op het grondgebied te verblijven;

24° “Visumcode”: de verordening (EG) nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke visumcode (Visumcode);

25° “Schengengrenscore”: verordening (EU) 2016/399 van het Europees Parlement en de Raad van 9 maart 2016 betreffende een Uniecode voor de overschrijding van de grenzen door personen (Schengengrenscore);

26° “Schengenovereenkomst”: overeenkomst ter uitvoering van het tussen de regeringen van de staten van de Benelux Economische Unie, de Bondsrepubliek Duitsland en de Franse Republiek op 14 juni 1985 te Schengen gesloten akkoord betreffende de geleidelijke afschaffing van de controles aan de gemeenschappelijke grenzen.”

Art. 4

In artikel 1/1, § 2, van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 19 december 2014 en gewijzigd bij de wetten van 1 juni 2016, 18 december 2016, 27 april 2018

2° le paragraphe 1er est complété par les 21° à 26°, rédigés comme suit:

“21° “visa de transit aéroportuaire”: le visa qui est requis en vertu du Code des visa pour passer par la zone internationale de transit des aéroports situés sur le territoire et qui est délivré conformément audit Code;

22° “visa de court séjour”: le visa qui est requis pour transiter ou pour séjourner sur le territoire pendant une durée maximale de nonante jours, en vertu du règlement (UE) 2018/1806 du Parlement européen et du Conseil du 14 novembre 2018 fixant la liste des pays tiers dont les ressortissants sont soumis à l’obligation de visa pour franchir les frontières extérieures des États membres et la liste de ceux dont les ressortissants sont exemptés de cette obligation, et qui est délivré conformément au Code des visas ;

23° “visa de long séjour”: le visa qui, conformément à l’article 18, de la Convention de Schengen, est requis pour séjourner plus de nonante jours sur le territoire et qui permet à son titulaire d’attester qu’il a été autorisé ou admis à séjourner plus de nonante jours sur le territoire, conformément aux dispositions légales et réglementaires applicables ;

24° “Code des visas”: le règlement (CE) n° 810/2009 du Parlement européen et du Conseil du 13 juillet 2009 établissant un code communautaire des visas (code des visas);

25° “Code frontières Schengen”: règlement (UE) 2016/399 du parlement européen et du conseil du 9 mars 2016 concernant un code de l’Union relatif au régime de franchissement des frontières par les personnes (code frontières Schengen);

26° “Convention de Schengen”: la convention d’application de l’accord de Schengen du 14 juin 1985 entre les gouvernements des États de l’Union économique Benelux, de la République fédérale d’Allemagne et de la République française relatif à la suppression graduelle des contrôles aux frontières communes.”

Art. 4

A l’article 1er/1, § 2, de la même loi, inséré par la loi du 19 décembre 2014 et modifié par les lois du 1er juin 2016, du 18 décembre 2016, du 27 avril 2018

en 22 juli 2018, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° 10° wordt vervangen als volgt:

“10° artikel 61/26”;

2° paragraaf 2 wordt aangevuld met een bepaling 11°, luidende:

“11° artikel 61/29-4.”.

Art. 5

Artikel 1/2, § 1, tweede lid, van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 18 december 2016, wordt aangevuld met de bepalingen 10°, 11° en 12°, luidende:

“10° artikel 61/26;

11° artikel 61/29-4;

12° artikel 10*bis*, § 4.”.

Art. 6

In titel I, hoofdstuk II, van dezelfde wet, wordt een artikel 2/1 ingevoegd, luidende:

“Art. 2/1. Er zijn verschillende soorten visa, met name in functie van het beoogde doel van de reis en de beoogde duur van het verblijf.

Visa kort verblijf en luchthaventransitvisa worden overeenkomstig de Visumcode afgegeven.

Visa lang verblijf worden afgegeven wanneer de vereiste machtiging tot verblijf of de toelating tot verblijf voor een verblijf van meer dan negentig dagen op het grondgebied, overeenkomstig de toepasselijke wettelijke en reglementaire bepalingen, werd toegekend.

Onverminderd de relevante bepalingen van het Schengenacquis kan de Koning, bij een in Ministerraad overlegd besluit, de regels met betrekking tot de afgifte van visa, met inbegrip van de regels met betrekking tot hun opheffing en nietigverklaring, preciseren.”.

Art. 7

In titel I, hoofdstuk II, van dezelfde wet, wordt een artikel 8*ter* ingevoegd, luidende:

et du 22 juillet 2018, les modifications suivantes sont apportées:

1° le 10° est remplacé par ce qui suit:

“10° l'article 61/26”;

2° le paragraphe 2 est complété par un 11°, rédigé comme suit:

“11° l'article 61/29-4.”.

Art. 5

L'article 1er/2, § 1er, alinéa 2, de la même loi, inséré par la loi du 18 décembre 2016, est complété par les 10°, 11° et 12°, rédigés comme suit:

“10° l'article 61/26;

11° l'article 61/29-4;

12° l'article 10*bis*, § 4.”.

Art. 6

Dans le titre Ier, chapitre II, de la même loi, il est inséré un article 2/1, rédigé comme suit:

“Art. 2/1. Il existe différents types de visa en fonction notamment de l'objet du voyage envisagé et de la durée envisagée du séjour.

Des visas de court séjour et des visas de transit aéroportuaire sont délivrés conformément au Code des visas.

Des visas de long séjour sont délivrés lorsque l'autorisation de séjour requise ou l'admission au séjour requise pour un séjour de plus de nonante jours sur le territoire a été accordée, conformément aux dispositions légales et réglementaires applicables.

Sans préjudice des dispositions pertinentes de l'acquis de Schengen, le Roi peut préciser, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, les règles relatives à la délivrance des visas, en ce compris celles relatives à leur abrogation et à leur annulation.”.

Art. 7

Dans le titre Ier, chapitre II, de la même loi, il est inséré un article 8*ter*, rédigé comme suit:

“Art. 8ter. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn onverminderd de relevante bepalingen van het Schengenacquis met betrekking tot de grensoverschrijdingen en het kort verblijf, in het bijzonder de Schengengrenscodex, de Visumcodex en de Schengenovereenkomst, van toepassing.”

Art. 8

In artikel 10bis, § 4, eerste lid, van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 28 juni 1984, vervangen door de wet van 8 juli 2011 en gewijzigd bij de wetten van 15 mei 2012, 19 maart 2014 en 4 mei 2016, worden de woorden “artikel 61/27” vervangen door “artikel 61/27-4”.

Art. 9

In artikel 61/25-1, eerste lid, van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 22 juli 2018, worden de woorden “met uitzondering van de onderdanen van derde landen bedoeld in hoofdstuk VIII van titel II van de Wet.” vervangen door de woorden “met uitzondering van de onderdanen van derde landen die onderworpen zijn aan de bepalingen van hoofdstuk VIII en van hoofdstuk VIIIbis.”

Art. 10

In artikel 61/25-5, § 1, van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 22 juli 2018, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in 1° de woorden “artikel 3, 5° tot 10°” worden vervangen door de woorden “artikel 3, eerste lid, 5° tot 10°”;

2° paragraaf 1 wordt aangevuld met een bepaling 4°, luidende:

“4° hij voldoet aan de voorwaarden voorzien in artikel 61/25-2, paragraaf 1, tweede lid.”

Art. 11

In titel II, hoofdstuk VIII, van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 15 mei 2012, wordt een afdeling 1, die de artikelen 61/26 en 61/27 bevat, ingevoegd, met de titel:

“Afdeling 1 – Toepassingsgebied en definities.”

“Art. 8ter. Les dispositions du présent chapitre s’appliquent sans préjudice des dispositions pertinentes de l’acquis de Schengen relatives aux franchissements des frontières et au court séjour, en particulier le Code frontières Schengen, le Code des visas et la Convention de Schengen.”

Art. 8

A l’article 10bis, § 4, alinéa 1er, de la même loi, inséré par la loi du 28 juin 1984, remplacé par loi du 8 juillet 2011 et modifié par les lois du 15 mai 2012, 19 mars 2014 et 4 mai 2016, les mots “article 61/27” sont remplacés par “article 61/27-4”.

Art. 9

Dans l’article 61/25-1, alinéa 1er, de la même loi, inséré par la loi du 22 juillet 2018, les mots “à l’exception des ressortissants de pays tiers visés par le chapitre VIII du titre II de la Loi.” sont remplacés par les mots “à l’exception des ressortissants de pays tiers qui sont soumis aux dispositions du chapitre VIII et du chapitre VIIIbis.”

Art. 10

A l’article 61/25-5, § 1er, de la même loi, inséré par la loi du 22 juillet 2018, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans le 1°, les mots “l’article 3, 5° à 10°” sont remplacés par les mots “l’article 3, alinéa 1er, 5° à 10°”;

2° le paragraphe 1er, est complété par un 4°, rédigé comme suit:

“4° il satisfasse aux conditions prévues à l’article 61/25-2, paragraphe 1er, alinéa 2.”

Art. 11

Dans le titre II, chapitre VIII, de la même loi, inséré par la loi du 15 mai 2012, il est inséré une section 1ère, comportant les articles 61/26 et 61/27, intitulée:

“Section 1ère – Champ d’application et définitions.”

Art. 12

In afdeling 1, ingevoegd door artikel 11, wordt artikel 61/26, ingevoegd bij de wet van 15 mei 2012, vervangen als volgt:

“Art 61/26. § 1. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de onderdanen van derde landen die in het Rijk een aanvraag voor een arbeidsvergunning of de vernieuwing van deze vergunning bij de bevoegde overheid indienen, om hooggekwalificeerd werk uit te oefenen.

De indiening van deze aanvraag geldt als indiening van een verblijfsaanvraag.

§ 2. Ze zijn van toepassing, onverminderd de relevante bepalingen van:

1° het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018 tussen de Federale Staat, het Waals Gewest, het Vlaams Gewest, het Brussels-Hoofdstedelijk Gewest en de Duitstalige Gemeenschap met betrekking tot de coördinatie tussen het beleid inzake de toelatingen tot arbeid en het beleid inzake de verblijfsvergunningen en inzake de normen betreffende de tewerkstelling en het verblijf van buitenlandse arbeidskrachten;

2° het samenwerkingsakkoord van 6 december 2018 tussen de Federale Staat, het Waals Gewest, het Vlaams Gewest, het Brussels-Hoofdstedelijk Gewest en de Duitstalige Gemeenschap houdende uitvoering van het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018 tussen de Federale Staat, het Waals Gewest, het Vlaams Gewest, het Brussels-Hoofdstedelijk Gewest en de Duitstalige Gemeenschap met betrekking tot de coördinatie tussen het beleid inzake de toelatingen tot arbeid en het beleid inzake de verblijfsvergunningen en inzake de normen betreffende de tewerkstelling en het verblijf van buitenlandse arbeidskrachten.”

Art. 13

In dezelfde afdeling 1, wordt artikel 61/27, van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 15 mei 2012, vervangen als volgt:

“Art. 61/27. Voor de toepassing van dit hoofdstuk wordt verstaan onder:

1° “bevoegde overheid”: de gewest- of gemeenschapsoverheid die, overeenkomstig de gewestelijke of communautaire decreten, verordeningen en besluiten, bevoegd is voor de tewerkstelling van buitenlandse werknemers;

Art. 12

Dans la section 1ère, insérée par l'article 11, l'article 61/26, inséré par la loi du 15 mai 2012, est remplacé par ce qui suit:

“Art. 61/26. § 1er. Les dispositions du présent chapitre s'appliquent aux ressortissants de pays tiers qui introduisent une demande d'autorisation de travail, ou de renouvellement de cette autorisation, dans le Royaume, auprès de l'autorité compétente, afin d'occuper un travail hautement qualifié.

L'introduction de cette demande vaut introduction d'une demande de séjour.

§ 2. Elles s'appliquent sans préjudice des dispositions pertinentes de:

1° l'accord de coopération du 2 février 2018 entre l'État fédéral, la région wallonne, la Région flamande, la Région de Bruxelles-Capitale et la communauté germanophone portant sur la coordination des politiques d'octroi d'autorisations de travail et d'octroi du permis de séjour, ainsi que les normes relatives à l'emploi et au séjour des travailleurs étrangers;

2° l'accord de coopération du 6 décembre 2018 entre l'État fédéral, la région wallonne, la Région flamande, la Région de Bruxelles-Capitale et la communauté germanophone portant exécution de l'accord de coopération du 2 février 2018 entre l'État fédéral, la région wallonne, la Région flamande, la Région de Bruxelles-Capitale et la communauté germanophone portant sur la coordination des politiques d'octroi d'autorisations de travail et d'octroi du permis de séjour, ainsi que les normes relatives à l'emploi et au séjour des travailleurs étrangers.”

Art. 13

Dans la même section 1ère, l'article 61/27, de la même loi, inséré par la loi du 15 mai 2012, est remplacé par ce qui suit:

“Art. 61/27. Pour l'application du présent chapitre, on entend par:

1° “autorité compétente”: l'autorité régionale ou communautaire qui, conformément aux décrets, ordonnances et arrêtés régionaux ou communautaires, a l'occupation des travailleurs étrangers dans ses attributions;

2° “samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018”: het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018 tussen de Federale Staat, het Waals Gewest, het Vlaams Gewest, het Brussels-Hoofdstedelijk Gewest en de Duitstalige Gemeenschap met betrekking tot de coördinatie tussen het beleid inzake de toelatingen tot arbeid en het beleid inzake de verblijfsvergunningen en inzake de normen betreffende de tewerkstelling en het verblijf van buitenlandse arbeidskrachten;

3° “samenwerkingsakkoord van 6 december 2018”: het samenwerkingsakkoord van 6 december 2018 tussen de Federale Staat, het Waals Gewest, het Vlaams Gewest, het Brussels-Hoofdstedelijk Gewest en de Duitstalige Gemeenschap houdende uitvoering van het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018;

4° “Europese blauwe kaart”: de verblijfstitel zoals gedefinieerd in artikel 6, 1°, van het samenwerkingsakkoord van 6 december 2018.”

Art. 14

In titel II, hoofdstuk VIII, van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 15 mei 2012, wordt een afdeling 2, die de artikelen 61/27-1 en 61/27-2 bevat, ingevoegd, met de titel:

“Afdeling 2 – Bepalingen met betrekking tot de gezamenlijke procedure inzake de tewerkstelling van hoogkwalificeerde werknemers.”

Art. 15

In afdeling 2, ingevoegd door artikel 14, wordt een artikel 61/27-1 ingevoegd, luidende:

“Art 61/27-1. § 1. De minister of zijn gemachtigde beslist over de in artikel 61/26 bedoelde verblijfsaanvraag.

Onverminderd de mogelijkheid voor de minister of zijn gemachtigde om aanvullende inlichtingen of documenten te eisen overeenkomstig artikel 25, § 2, van het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018 baseert de minister of zijn gemachtigde zich met name op de volgende documenten en inlichtingen om over de aanvraag te beslissen:

1° een geldig paspoort of een daarmee gelijkgestelde reistitel;

2° behalve bij het vernieuwen van de aanvraag ingediend op basis van artikel 61/26, een geneeskundig getuigschrift waaruit blijkt dat hij niet aangetast is

2° “accord de coopération du 2 février 2018”: l'accord de coopération du 2 février 2018 entre l'État fédéral, la région wallonne, la Région flamande, la Région de Bruxelles-Capitale et la communauté germanophone portant sur la coordination des politiques d'octroi d'autorisations de travail et d'octroi du permis de séjour, ainsi que les normes relatives à l'emploi et au séjour des travailleurs étrangers;

3° “accord de coopération du 6 décembre 2018”: l'accord de coopération du 6 décembre 2018 entre l'État fédéral, la Région wallonne, la Région flamande, la Région de Bruxelles-Capitale et la Communauté germanophone portant exécution à l'accord de coopération du 2 février 2018;

4° “carte bleue européenne”: le titre de séjour tel que défini à l'article 6, 1°, de l'accord de coopération du 6 décembre 2018.”

Art. 14

Dans le titre II, chapitre VIII, de la même loi, inséré par la loi du 15 mai 2012, il est inséré une section 2, comprenant les articles 61/27-1 et 61/27-2, intitulée:

“Section 2 – Dispositions relatives à la procédure conjointe en matière d'occupation de travailleurs hautement qualifiés.”

Art. 15

Dans la section 2, insérée par l'article 14, il est inséré un article 61/27-1, rédigé comme suit:

“Art. 61/27-1. § 1er. Le ministre ou son délégué statue sur la demande de séjour visée à l'article 61/26.

Sans préjudice de la possibilité pour le ministre ou son délégué de demander des informations ou des documents complémentaires conformément à l'article 25, § 2, de l'accord de coopération du 2 février 2018, le ministre ou son délégué se base notamment sur les documents et informations suivants pour statuer sur la demande:

1° un passeport ou un titre de voyage en tenant lieu en cours de validité;

2° sauf en cas de renouvellement de la demande d'autorisation de séjour introduite sur base de l'article 61/26, un certificat médical attestant qu'il n'est

door een van de in bijlage bij deze wet opgesomde ziekten;

3° behalve bij het vernieuwen van de aanvraag voor de machtiging tot verblijf ingediend op basis van artikel 61/26, het bewijs van de betaling van de retributie, zoals die geëist wordt door artikel 1/1;

4° behalve bij het vernieuwen van de aanvraag voor de machtiging tot verblijf ingediend op basis van artikel 61/26, een uittreksel uit het strafregister of een gelijkwaardig document, en in voorkomend geval zijn gelegaliseerde vertaling, afgegeven door het land van oorsprong of het land van zijn laatste verblijfplaats, dat niet ouder is dan zes maanden en bevestigt dat hij niet veroordeeld is geweest voor misdaden of wanbedrijven van gemeen recht;

5° het bewijs dat hij over een ziektekostenverzekering beschikt die alle risico's in België voor hemzelf en zijn gezinsleden dekt.

Bij behoorlijk bewezen onmogelijkheid de in het tweede lid, 2° en 4°, bedoelde documenten voor te leggen, kan de minister of zijn gemachtigde, rekening houdend met de omstandigheden, de onderdaan van een derde land echter machtigen in België te verblijven.

§ 2. De onderdaan van een derde land die toegelaten of gemachtigd is op het grondgebied van het Rijk te verblijven voor een periode die negentig dagen niet overschrijdt, overeenkomstig titel I, hoofdstuk II, of voor een periode van meer dan negentig dagen, overeenkomstig titel I, hoofdstuk III, kan een aanvraag voor een arbeidsvergunning indienen bedoeld in artikel 61/26.

Onverminderd de mogelijkheid om aanvullende inlichtingen of documenten te eisen, worden de in paragraaf 1, tweede lid, 1°, 3° en 5° bedoelde documenten en inlichtingen aan de aanvraag toegevoegd.

§ 3. De onderdaan van een derde land die al achttien maanden als houder van een Europese blauwe kaart in een andere lidstaat van de Europese Unie verblijft, kan overeenkomstig § 1 en op voorlegging van zijn geldige Europese blauwe kaart een aanvraag voor een in artikel 61/26 bedoelde arbeidsvergunning indienen.

De in het eerste lid bedoelde onderdaan van een derde land kan zijn aanvraag eveneens overeenkomstig paragraaf 2 en op voorlegging van zijn Europese blauwe kaart indienen, en dit zo spoedig mogelijk en uiterlijk één maand nadat hij het Rijk is binnengekomen.

pas atteint d'une des maladies énumérées à l'annexe de la présente loi;

3° sauf en cas de renouvellement de la demande d'autorisation de séjour introduite sur base de l'article 61/26, la preuve du paiement de la redevance tel qu'exigé par l'article 1er/1er;

4° sauf en cas de renouvellement de la demande d'autorisation de séjour introduite sur base de l'article 61/26, un extrait du casier judiciaire ou un document équivalent, et le cas échéant sa traduction légalisée, délivré par le pays d'origine ou par le pays de sa dernière résidence, datant de moins de six mois, et attestant qu'il n'a pas été condamné pour des crimes ou des délits de droit commun;

5° la preuve qu'il dispose d'une assurance maladie couvrant l'ensemble des risques en Belgique pour lui-même et les membres de sa famille.

En cas d'impossibilité dûment justifiée de pouvoir produire les documents visés à l'alinéa 2, 2° et 4°, le ministre ou son délégué peut néanmoins, compte tenu des circonstances, autoriser le ressortissant d'un pays tiers à séjourner en Belgique.

§ 2. Le ressortissant d'un pays tiers admis ou autorisé à séjourner sur le territoire du Royaume pour une période n'excédant pas nonante jours, conformément au titre I, chapitre II, ou pour une période de plus de nonante jours, conformément au titre I, chapitre III, peut introduire une demande d'autorisation de travail visée à l'article 61/26.

Sans préjudice de la possibilité de demander des informations ou documents complémentaires, les documents et informations visés au paragraphe 1er, alinéa 2, 1°, 3° et 5°, sont produits à l'appui de la demande.

§ 3. Le ressortissant d'un pays tiers qui réside depuis dix-huit mois dans un autre État membre de l'Union européenne en tant que titulaire d'une carte bleue européenne, peut introduire une demande d'autorisation de travail visée à l'article 61/26 conformément au paragraphe 1er, sur présentation de sa carte bleue européenne en cours de validité.

Le ressortissant d'un pays tiers visé à l'alinéa 1er peut également introduire sa demande conformément au paragraphe 2 dans les plus brefs délais et au plus tard un mois après son entrée dans le Royaume, sur présentation de sa carte bleue européenne.

§ 4. Overeenkomstig artikel 29, eerste lid, van het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018, wanneer de onderdaan van een derde land met toepassing van de bepalingen van dit hoofdstuk gemachtigd wordt om op het grondgebied te verblijven, brengt de minister of zijn gemachtigde de bevoegde overheid daarvan per brief, fax of e-mail op de hoogte.

Overeenkomstig artikel 17, derde lid, van het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018, wanneer de onderdaan van een derde land met toepassing van de bepalingen van dit hoofdstuk tot het verblijf wordt gemachtigd, is de machtiging tot verblijf enkel geldig als de bevoegde overheid een definitieve beslissing neemt waarbij de onderdaan van een derde land gemachtigd wordt om op het grondgebied van het Rijk te werken.

§ 5. Wanneer de onderdaan van een derde land met toepassing van de bepalingen van deze afdeling tot een verblijf gemachtigd wordt en door de bevoegde overheid gemachtigd wordt om te werken, betekent de minister of zijn gemachtigde hem een beslissing waarmee de Europese blauwe kaart wordt toegekend.

Deze beslissing neemt de vorm aan van een gecombineerde administratieve akte die tegelijkertijd het verblijf en het werk toestaat.

De minister of zijn gemachtigde brengt de werkgever daarvan op de hoogte.

§ 6. Overeenkomstig de artikelen 26, derde lid en 36, § 3, van het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018 brengt de minister of zijn gemachtigde, wanneer hij een beslissing tot weigering of tot beëindiging van het verblijf neemt, de bevoegde overheid daarvan op de hoogte per brief, fax of e-mail.

§ 7. Overeenkomstig artikel 36, § 1 en 3, van het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018, wordt de onderdaan van een derde land kennisgegeven van elke beslissing genomen door de minister of zijn gemachtigde over een op grond van artikel 61/26 ingediende aanvraag. De minister of zijn gemachtigde brengt zijn werkgever daarvan op de hoogte.

De onderdaan van een derde land wordt kennisgegeven van elke beslissing tot beëindiging van de machtiging betreffende een aanvraag ingediend op grond van artikel 61/26.

De onderdaan van een derde land en zijn werkgever worden door de minister of zijn gemachtigde kennisgegeven van elke beslissing tot beëindiging van de

§ 4. Conformément à l'article 29, alinéa 1er, de l'accord de coopération du 2 février 2018, lorsque le ressortissant d'un pays tiers est autorisé à séjourner sur le territoire en application des dispositions du présent chapitre, le ministre ou son délégué en informe l'autorité compétente par courrier, par télécopie ou par courrier électronique.

Conformément à l'article 17, alinéa 3, de l'accord de coopération du 2 février 2018, lorsque le ressortissant d'un pays tiers est autorisé à séjourner en application des dispositions du présent chapitre, l'autorisation de séjour n'est valable que sous la condition que l'autorité compétente prenne une décision définitive autorisant le ressortissant d'un pays tiers à travailler sur le territoire du Royaume.

§ 5. Lorsque le ressortissant d'un pays tiers est autorisé à séjourner en application des dispositions de la présente section et autorisé à travailler par l'autorité compétente, le ministre ou son délégué lui notifie une décision accordant la carte bleue européenne.

Cette décision prend la forme d'un acte administratif unique autorisant à la fois le séjour et le travail.

Le ministre ou son délégué en informe l'employeur.

§ 6. Conformément aux articles 26, alinéa 3 et 36, § 3, de l'accord de coopération du 2 février 2018, lorsque le ministre ou son délégué prend une décision de refus ou de fin de séjour, il en informe l'autorité compétente par courrier, par télécopie ou par courrier électronique.

§ 7. Conformément à l'article 36, § 1er et 3, de l'accord de coopération du 2 février 2018, toute décision relative à une demande introduite sur base de l'article 61/26 prise par le ministre, ou son délégué, est notifiée au ressortissant d'un pays tiers. Le ministre ou son délégué en informe son employeur.

Toute décision de fin d'autorisation relative à une demande introduite sur base de l'article 61/26 est notifiée au ressortissant d'un pays tiers.

Toute décision de fin d'autorisation de travail prise par l'autorité compétente est notifiée par le ministre ou son délégué au ressortissant d'un pays tiers et à son

arbeidsvergunning genomen door de bevoegde overheid. De minister of zijn gemachtigde informeert de bevoegde overheid over deze kennisgeving.”

Art. 16

In dezelfde afdeling 2 wordt een artikel 61/27-2 ingevoegd, luidende:

“Art 61/27-2. Overeenkomstig artikel 21 van het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018 wordt de aanvraag om vernieuwing op grond van artikel 61/26 die de door de bevoegde overheid bepaalde voorwaarden vervult, ten laatste twee maanden voor het verstrijken van de geldigheid van de vorige vergunning ingediend.

Indien, bij deze aanvraag om vernieuwing, de verblijfstitel vervalt, ontvangt de onderdaan van een derde land een document dat voorlopig zijn verblijf dekt, in afwachting van een beslissing genomen door de minister of zijn gemachtigde of, in voorkomend geval, door de bevoegde overheid. De Koning bepaalt het verblijfsdocument dat aan de onderdaan van een derde land wordt afgegeven.”

Art. 17

In titel II, hoofdstuk VIII, van dezelfde wet, wordt een afdeling 3, die de artikelen 61/27-3 tot 61/27-6 bevat, ingevoegd, met de titel:

“Afdeling 3 – Bepalingen met betrekking tot de machtiging tot verblijf op het grondgebied, met het oog op hooggekwalificeerd werk.”

Art. 18

In afdeling 3, ingevoegd door artikel 17, wordt een artikel 61/27-3 ingevoegd, luidende:

“Art. 61/27-3. De bepalingen van deze afdeling zijn van toepassing op de onderdanen van derde landen die een aanvraag voor een machtiging tot verblijf, overeenkomstig artikel 61/26, indienen en die voor een periode van meer dan negentig dagen in het Rijk wensen te verblijven of voor een periode van meer dan negentig dagen in het Rijk worden gemachtigd te verblijven, om hooggekwalificeerd werk uit te oefenen.”

employeur. Le ministre, ou son délégué, informe l'autorité compétente de cette notification.”

Art. 16

Dans la même section 2, il est inséré un article 61/27-2, rédigé comme suit:

“Art. 61/27-2. Conformément à l'article 21 de l'accord de coopération du 2 février 2018, la demande de renouvellement introduite sur base de l'article 61/26 et répondant aux conditions déterminées par l'autorité compétente est introduite au plus tard deux mois avant l'expiration de la validité de l'autorisation précédente.

Lors de la demande de renouvellement, si le titre de séjour vient à échéance, le ressortissant d'un pays tiers reçoit un document qui couvre provisoirement son séjour dans l'attente d'une décision prise par le ministre ou son délégué ou, le cas échéant, par l'autorité compétente. Le Roi détermine le document de séjour délivré au ressortissant d'un pays tiers.”

Art. 17

Dans le titre II, chapitre VIII, de la même loi, il est inséré une section 3, comprenant les articles 61/27-3 à 61/27-6, intitulée:

“Section 3 – Dispositions relatives à l'autorisation de séjourner sur le territoire à des fins d'emploi hautement qualifié.”

Art. 18

Dans la section 3, insérée par l'article 17, il est inséré un article 61/27-3, rédigé comme suit:

“Art. 61/27-3. Les dispositions de la présente section s'appliquent aux ressortissants de pays tiers qui introduisent une demande d'autorisation de travail conformément à l'article 61/26 et qui souhaitent séjourner ou sont autorisés à séjourner dans le Royaume pour une période de plus de nonante jours afin d'occuper un emploi hautement qualifié.”

Art. 19

In dezelfde afdeling 3 wordt een artikel 61/27-4 ingevoegd, luidende:

“Art. 61/27-4. § 1. De onderdaan van een derde land bedoeld in artikel 61/27-3 wordt gemachtigd om het grondgebied van het Rijk binnen te komen en er meer dan negentig dagen te verblijven om er te werken, of zijn machtiging tot verblijf wordt vernieuwd, mits:

1° hij voldoet aan de voorwaarden bedoeld in artikel 61/27-1, § § 1 tot 3, die op hem van toepassing zijn;

2° hij zich niet bevindt in een van de gevallen opgesomd in artikel 3, eerste lid, 5° tot 10°;

3° in het geval waarin de onderdaan van een derde land zich reeds op het grondgebied van het Rijk bevindt wanneer hij de aanvraag bedoeld in artikel 61/26 indient, is hij reeds toegelaten of gemachtigd tot een verblijf in het Rijk voor een periode die negentig dagen niet overschrijdt, overeenkomstig Titel I, Hoofdstuk II, of voor een periode van meer dan negentig dagen, overeenkomstig Titel I, Hoofdstuk III.

§ 2. Overeenkomstig artikel 9 van het samenwerkingsakkoord van 6 december 2018, beslist de minister of zijn gemachtigde over de verblijfsaanvraag, of over de aanvraag voor vernieuwing, binnen negentig dagen na de kennisgeving van het volledig karakter van de aanvraag.

De in het eerste lid bedoelde termijn kan in geen geval verlengd worden.

Indien de minister of zijn gemachtigde binnen de termijn bedoeld in het eerste lid geen beslissing neemt, wordt de onderdaan van een derde land tot het verblijf gemachtigd.

§ 3. Overeenkomstig artikel 25, § 2, van het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018, en onverminderd de termijn voorzien in paragraaf 2 kan tijdens het onderzoek van de aanvraag van de onderdaan van een derde land geëist worden dat hij binnen een termijn van vijftien dagen aanvullende inlichtingen of documenten voorlegt.

Indien de aanvullende inlichtingen en documenten niet binnen de in het eerste lid bedoelde termijn zijn voorgelegd, wordt de machtiging tot verblijf of de vernieuwing ervan geweigerd.”

Art. 19

Dans la même section 3, il est inséré un article 61/27-4 rédigé comme suit:

“Art. 61/27-4. § 1er. Le ressortissant de pays tiers visé à l'article 61/27-3, est autorisé à entrer et à séjourner plus de nonante jours sur le territoire du Royaume afin d'y travailler, ou son autorisation de séjour est renouvelée, si:

1° il satisfait aux conditions visées à l'article 61/27-1, § § 1er à 3, qui lui sont applicables;

2° il ne se trouve pas dans un des cas énumérés à l'article 3, alinéa 1er, 5° à 10°;

3° dans le cas où le ressortissant de pays tiers se trouve sur le territoire du Royaume lors de l'introduction de la demande visée à l'article 61/26, il est déjà admis ou autorisé à séjourner dans le Royaume pour une période n'excédant pas nonante jours conformément au Titre I, Chapitre II, ou pour une période de plus de nonante jours conformément au Titre I, Chapitre III.

§ 2. Conformément à l'article 9 de l'accord de coopération du 6 décembre 2018, le ministre ou son délégué statue sur la demande de séjour, ou de son renouvellement, au plus tard dans les nonante jours suivant la notification du caractère complet de la demande.

Le délai visé à l'alinéa 1er ne peut en aucun cas être prolongé.

Si le ministre ou son délégué ne statue pas dans le délai visé à l'alinéa 1er, le ressortissant d'un pays tiers est autorisé au séjour.

§ 3. Conformément à l'article 25, § 2, de l'accord de coopération du 2 février 2018, et sans préjudice du délai prévu au paragraphe 2, lors de l'examen de la demande, il peut être exigé du ressortissant d'un pays tiers de produire dans un délai de quinze jours des informations ou documents complémentaires.

Si les informations et documents complémentaires ne sont pas produits dans le délai visé à l'alinéa 1er, l'autorisation de séjour, ou le renouvellement de celle-ci, est refusée.”

Art. 20

In dezelfde afdeling 3 wordt een artikel 61/27-5 ingevoegd, luidende:

“Art 61/27-5. § 1. Overeenkomstig artikel 10, tweede lid, van het samenwerkingsakkoord van 6 december 2018, wordt aan een onderdaan van een derde land bedoeld in artikel 61/26, die zich op de datum van de beslissing die hem tegelijkertijd machtigt om in de hoedanigheid van hooggekwalificeerde werknemer op het grondgebied te verblijven en te werken, op zijn verzoek, een visum lang verblijf afgegeven, zodat hij het grondgebied kan binnenkomen.

De Koning kan, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de nadere regels voor de afgifte van het visum bepalen.

§ 2. Overeenkomstig artikel 10, vierde lid, van het samenwerkingsakkoord van 6 december 2018, wordt de onderdaan van een derde land die krachtens artikel 12, eerste lid, tot het verblijf gemachtigd is en gemachtigd is om in de hoedanigheid van hooggekwalificeerde werknemer te werken in het vreemdelingenregister ingeschreven. Een Europese blauwe kaart, zoals bepaald in artikel 6, 1°, van het voornoemd akkoord, wordt aan hem afgegeven.

De Koning bepaalt:

1° het model van de Europese blauwe kaart;

2° de geldigheidsduur van de Europese blauwe kaart;

3° het verblijfsdocument dat aan de onderdaan van een derde land, in afwachting van de afgifte van de Europese blauwe kaart, wordt afgegeven.

§ 3. Indien de machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 61/27-4, § 2, eerste lid, wordt toegekend en indien binnen een termijn van negentig dagen, vanaf de kennisgeving van het volledig/ontvankelijk karakter van de aanvraag, geen enkele beslissing die tegelijkertijd op de machtiging tot verblijf en de arbeidsvergunning betrekking heeft genomen werd wordt de onderdaan van een derde land tot het verblijf gemachtigd en wordt hij tegelijkertijd gemachtigd om in de hoedanigheid van hooggekwalificeerde werknemer te werken. De paragrafen 1 en 2 zijn van toepassing.”

Art. 21

In dezelfde afdeling 3 wordt een artikel 61/27-6 ingevoegd, luidende:

Art. 20

Dans la même section 3, il est inséré un article 61/27-5 rédigé comme suit:

“Art. 61/27-5. § 1er. Conformément à l’article 10, alinéa 2, de l’accord de coopération du 6 décembre 2018, si le ressortissant d’un pays tiers visé à l’article 61/26 se trouve à l’étranger à la date de la décision l’autorisant à la fois à séjourner et à travailler en qualité de travailleur hautement qualifié, un visa de long séjour lui est délivré, à sa demande, en vue de son entrée sur le territoire.

Le Roi peut préciser par arrêté délibéré en Conseil des ministres, les modalités relatives à la délivrance du visa.

§ 2. Conformément à l’article 10, alinéa 4, de l’accord de coopération du 6 décembre 2018, le ressortissant de pays tiers autorisé à la fois à séjourner et à travailler en qualité de travailleur hautement qualifié est inscrit au registre des étrangers conformément à l’article 12, alinéa 1er, et une carte bleue européenne lui est délivrée, conformément à l’article 12, alinéas 4 et 5.

Le Roi détermine:

1° le modèle de la carte bleue européenne;

2° la durée de validité de la carte bleue européenne;

3° le document de séjour délivré au ressortissant d’un pays tiers dans l’attente de la délivrance de la carte bleue européenne.

§ 3. Si l’autorisation de séjour est accordée en application de l’article 61/27-4, § 2, alinéa 1er, et si aucune décision relative à la fois à l’autorisation de séjour et à l’autorisation de travail n’a été prise dans un délai de nonante jours à compter de la notification du caractère complet/recevable de la demande, le ressortissant de pays tiers est autorisé à la fois à séjourner et à travailler en qualité de travailleur hautement qualifié. Les paragraphes 1er et 2 s’appliquent.”

Art. 21

Dans la même section 3, il est inséré un article 61/27-6, rédigé comme suit:

“Art 61/27-6. § 1. De minister of zijn gemachtigde maakt een einde aan de machtiging tot verblijf in de hoedanigheid van hooggekwalificeerde werknemer, of weigert om die machtiging te vernieuwen, wanneer de onderdaan van een derde land de in artikel 61/27-4, § 1, 1° en 2°, bedoelde voorwaarden niet of niet meer vervult.

§ 2. In de volgende gevallen kan de minister of zijn gemachtigde een einde maken aan de machtiging tot verblijf in de hoedanigheid van hooggekwalificeerde werknemer of weigeren die te vernieuwen:

1° indien de onderdaan van een derde land niet over voldoende bestaansmiddelen ten behoeve van zichzelf en van zijn gezinsleden beschikt, om te voorkomen dat ze ten laste van de openbare overheden vallen. In het kader van de evaluatie van de bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met de persoonlijke situatie van de vreemdeling en, meer bepaald, de aard en de regelmaat van zijn inkomsten en het aantal gezinsleden die te zijnen laste zijn;

2° de onderdaan van een derde land verblijft voor andere doeleinden dan die waarvoor hij tot het verblijf werd gemachtigd.”

Art. 22

In titel II, van dezelfde wet, wordt een hoofdstuk *VIIIbis*, dat de artikelen 61/28 tot 61/29-9 bevat, ingevoegd, met de titel:

“Hoofdstuk *VIIIbis* – Seizoenarbeiders”

Art. 23

In hoofdstuk *VIIIbis*, ingevoegd door artikel 22, wordt een afdeling 1, die de artikelen 61/28 en 61/28-1 bevat, ingevoegd, met de titel:

“Afdeling 1. – Toepassingsgebied en definities.”

Art. 24

In afdeling 1, ingevoegd door artikel 23, wordt artikel 61/28, ingevoegd door de wet van 15 mei 2012, vervangen als volgt:

“Art. 61/28. § 1. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de onderdanen van derde landen die zich buiten het grondgebied van de lidstaten van de Europese Unie bevinden en die het Rijk wensen binnen te komen en er te verblijven om er in de hoedanigheid

“Art. 61/27-6. § 1er. Le ministre ou son délégué met fin à l’autorisation de séjour en tant que travailleur hautement qualifié ou refuse de renouveler celle-ci lorsque le ressortissant d’un pays tiers ne remplit pas ou plus les conditions visées à l’article 61/27-4, § 1er, 1° et 2°.

§ 2. Le ministre ou son délégué peut mettre fin à l’autorisation de séjour en tant que travailleur hautement qualifié ou refuser de renouveler celle-ci dans les cas suivants:

1° lorsque le ressortissant d’un pays tiers ne dispose pas de ressources suffisantes pour subvenir à ses propres besoins et à ceux des membres de sa famille, afin de ne pas devenir une charge pour les autorités publiques. Dans le cadre de l’évaluation des ressources, il est tenu compte de la situation personnelle de l’étranger et, notamment, de la nature et de la régularité de ses revenus et du nombre de membres de la famille qui sont à sa charge;

2° le ressortissant d’un pays tiers séjourne à des fins autres que celles pour lesquelles il a été autorisé au séjour.”

Art. 22

Dans le titre II, de la même loi, il est inséré un chapitre *VIIIbis*, comprenant les articles 61/28 à 61/29-9, intitulé :

“Chapitre *VIIIbis* – Travailleurs saisonniers.”

Art. 23

Dans le chapitre *VIIIbis*, inséré par l’article 22, il est inséré une section 1ère, comportant les articles 61/28 et 61/28-1, intitulée:

“Section 1ère – Champ d’application et définitions.”

Art. 24

Dans la section 1ère, insérée par l’article 23, l’article 61/28, inséré par la loi du 15 mai 2012, est remplacé par ce qui suit:

“Art. 61/28. § 1er. Les dispositions du présent chapitre s’appliquent aux ressortissants de pays tiers qui, se trouvant en-dehors du territoire des États membres de l’Union européenne, souhaitent entrer et séjourner dans le Royaume pour y travailler en qualité de travailleurs

van seizoenarbeider te werken, en op de onderdanen van derde landen die gemachtigd worden om in deze hoedanigheid in het Rijk te verblijven en er te werken.

§ 2. Ze zijn van toepassing, onverminderd de relevante bepalingen van:

1° het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018 tussen de Federale Staat, het Waals Gewest, het Vlaams Gewest, het Brussels-Hoofdstedelijk Gewest en de Duitstalige Gemeenschap met betrekking tot de coördinatie tussen het beleid inzake de toelatingen tot arbeid en het beleid inzake de verblijfsvergunningen en inzake de normen betreffende de tewerkstelling en het verblijf van buitenlandse arbeidskrachten;

2° het samenwerkingsakkoord van 6 december 2018 tussen de Federale Staat, het Waals Gewest, het Vlaams Gewest, het Brussels-Hoofdstedelijk Gewest en de Duitstalige Gemeenschap houdende uitvoering van het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018 tussen de Federale Staat, het Waals Gewest, het Vlaams Gewest, het Brussels-Hoofdstedelijk Gewest en de Duitstalige Gemeenschap met betrekking tot de coördinatie tussen het beleid inzake de toelatingen tot arbeid en het beleid inzake de verblijfsvergunningen en inzake de normen betreffende de tewerkstelling en het verblijf van buitenlandse arbeidskrachten.”

Art. 25

In dezelfde afdeling 1 wordt een artikel 61/28-1 ingevoegd, luidende:

“Art. 61/28-1. Voor de toepassing van de bepalingen van dit hoofdstuk wordt verstaan onder:

1° “bevoegde overheid”: de gewest- of gemeenschapsoverheid die, overeenkomstig de gewestelijke of communautaire decreten, verordeningen en besluiten, bevoegd is voor de tewerkstelling van buitenlandse werknemers;

2° “samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018”: het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018 tussen de Federale Staat, het Waals Gewest, het Vlaams Gewest, het Brussels-Hoofdstedelijk Gewest en de Duitstalige Gemeenschap met betrekking tot de coördinatie tussen het beleid inzake de toelatingen tot arbeid en het beleid inzake de verblijfsvergunningen en inzake de normen betreffende de tewerkstelling en het verblijf van buitenlandse arbeidskrachten;

3° “samenwerkingsakkoord van 6 december 2018”: het samenwerkingsakkoord van 6 december 2018

saisonniers ainsi qu’aux ressortissants de pays tiers qui sont autorisés à séjourner et à travailler dans le Royaume en cette qualité.

§ 2. Elles s’appliquent sans préjudice des dispositions pertinentes de:

1° l’accord de coopération du 2 février 2018 entre l’État fédéral, la région wallonne, la Région flamande, la Région de Bruxelles-Capitale et la communauté germanophone portant sur la coordination des politiques d’octroi d’autorisations de travail et d’octroi du permis de séjour, ainsi que les normes relatives à l’emploi et au séjour des travailleurs étrangers;

2° l’accord de coopération du 6 décembre 2018 entre l’État fédéral, la région wallonne, la Région flamande, la Région de Bruxelles-Capitale et la communauté germanophone portant exécution de l’accord de coopération du 2 février 2018 entre l’État fédéral, la région wallonne, la Région flamande, la Région de Bruxelles-Capitale et la communauté germanophone portant sur la coordination des politiques d’octroi d’autorisations de travail et d’octroi du permis de séjour, ainsi que les normes relatives à l’emploi et au séjour des travailleurs étrangers.”

Art. 25

Dans la même section 1ère, il est inséré un article 61/28-1, rédigé comme suit:

“Art. 61/28-1. Pour l’application des dispositions du présent chapitre, on entend par:

1° “autorité compétente”: l’autorité régionale ou communautaire qui, conformément aux décrets, ordonnances et arrêtés régionaux et communautaires, a l’occupation des travailleurs étrangers dans ses attributions;

2° “accord de coopération du 2 février 2018”: l’accord de coopération du 2 février 2018 entre l’État fédéral, la région wallonne, la Région flamande, la Région de Bruxelles-Capitale et la communauté germanophone portant sur la coordination des politiques d’octroi d’autorisations de travail et d’octroi du permis de séjour, ainsi que les normes relatives à l’emploi et au séjour des travailleurs étrangers;

3° “accord de coopération du 6 décembre 2018”: l’accord de coopération du 6 décembre 2018 entre

tussen de Federale Staat, het Waals Gewest, het Vlaams Gewest, het Brussels-Hoofdstedelijk Gewest en de Duitstalige Gemeenschap houdende uitvoering van het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018 tussen de Federale Staat, het Waals Gewest, het Vlaams Gewest, het Brussels-Hoofdstedelijk Gewest en de Duitstalige Gemeenschap met betrekking tot de coördinatie tussen het beleid inzake de toelatingen tot arbeid en het beleid inzake de verblijfsvergunningen en inzake de normen betreffende de tewerkstelling en het verblijf van buitenlandse arbeidskrachten; .”

4° “seizoenarbeider”: de onderdaan van een derde land bedoeld in artikel 12, 1°, van het uitvoeringsakkoord van 6 december 2018;

5° “seizoenarbeidersvergunning”: de verblijfstitel bedoeld in artikel 12, 3°, van het uitvoeringsakkoord van 6 december 2018.”

Art. 26

In hoofdstuk VIII*bis*, ingevoegd door artikel 23, wordt een afdeling 2, die de artikelen 61/29 tot 61/29-3 bevat, ingevoegd, met de titel:

“Afdeling 2 – Toegang tot het grondgebied en kort verblijf – Vereiste documenten.”

Art. 27

In afdeling 2, ingevoegd door artikel 26, wordt artikel 61/29 vervangen als volgt:

“Art 61/29. § 1. Onverminderd de bepalingen van hoofdstuk II, van titel I, moet de onderdaan van een derde land die het grondgebied, voor een maximale duur van negentig dagen, wenst binnen te komen en er wenst te verblijven, en dit in de hoedanigheid van seizoenarbeider, over de volgende documenten beschikken:

1° een geldig paspoort of een daarmee gelijkgestelde reistitel dat of die voldoet aan de geldigheidsvoorwaarden die voorzien worden door artikel 6, § 1, a), van de Schengengrenscode;

2° een visum kort verblijf met een vermelding dat het met het oog op seizoenarbeid werd afgegeven, behalve indien hij vrijgesteld is van de visumplicht, krachtens artikel 6, § 1, b), van de Schengengrenscode;

3° de vereiste arbeidsvergunning voor de voorziene seizoenarbeid.

l’État fédéral, la région wallonne, la Région flamande, la Région de Bruxelles-Capitale et la communauté germanophone portant exécution de l’accord de coopération du 2 février 2018 entre l’État fédéral, la région wallonne, la Région flamande, la Région de Bruxelles-Capitale et la communauté germanophone portant sur la coordination des politiques d’octroi d’autorisations de travail et d’octroi du permis de séjour, ainsi que les normes relatives à l’emploi et au séjour des travailleurs étrangers;

4° “travailleur saisonnier”: le ressortissant de pays tiers visé à l’article 12, 1°, de l’accord de coopération du 6 décembre 2018;

5° “permis pour travailleur saisonnier”: le titre de séjour visé à l’article 12, 3°, de l’accord de coopération du 6 décembre 2018.”

Art. 26

Dans le chapitre VIII*bis*, inséré par l’article 22, il est inséré une section 2, comportant les articles 61/29 à 61/29-3, intitulée:

“Section 2 – Accès au territoire et court séjour – Documents requis.”

Art. 27

Dans la section 2, insérée par l’article 26, l’article 61/29 est remplacé par ce qui suit:

“Art. 61/29. § 1er. Sans préjudice des dispositions du chapitre II, du titre I, pour pouvoir entrer et séjourner sur le territoire en qualité de travailleur saisonnier pendant une durée maximale de nonante jours, le ressortissant de pays tiers doit disposer des documents suivants:

1° un passeport valable ou un titre de voyage en tenant lieu remplissant les conditions de validité prévues par l’article 6, § 1er, a), du Code frontières Schengen;

2° un visa de court séjour comportant une mention indiquant qu’il a été délivré aux fins d’un travail saisonnier, sauf s’il est dispensé de satisfaire à l’obligation de visa, en vertu de l’article 6, § 1er, b), du Code frontières Schengen;

3° le permis de travail requis pour le travail saisonnier envisagé.

§ 2. Voor de beoogde duur van zijn verblijf moet de onderdaan van een derde land ook beschikken over:

1° een ziektekostenverzekering die alle risico's in België dekt;

2° toereikende bestaansmiddelen om niet ten laste te vallen van de openbare overheden. Hierbij wordt met name rekening gehouden met de inkomsten die hij tijdens zijn verblijf in de hoedanigheid van seizoenarbeider zal ontvangen;

3° voldoende huisvesting die voldoet aan de voorwaarden die gesteld worden aan een onroerend goed dat wordt verhuurd als hoofdverblijfplaats zoals bepaald in artikel 2 van Boek III, Titel VIII, Hoofdstuk II, Afdeling 2, van het Burgerlijk Wetboek.

§ 3. Het visum kort verblijf met het oog op seizoenarbeid wordt overeenkomstig de Visumcode afgegeven, vernieuwd of verlengd.

De vereiste arbeidsvergunning voor de voorziene seizoenarbeid wordt voorgelegd om de aanvraag voor de afgifte, de verlenging of de vernieuwing van het visum te ondersteunen.

Onverminderd de door de Visumcode voorziene voorwaarden wordt het visum niet afgegeven, vernieuwd of verlengd indien:

1° de betrokkene de in paragraaf 1, 1° en 3°, genoemde documenten niet voorlegt om zijn aanvraag te ondersteunen;

2° de betrokkene de in paragraaf 2 voorziene voorwaarden niet vervult;

3° de maximale duur voorzien in artikel 61/29-2 bereikt wordt.

§ 4. Onverminderd de andere redenen voorzien in artikel 3 kunnen de met de grenscontrole belaste overheden of de minister of zijn gemachtigde de toegang weigeren aan de onderdaan van een derde land die op het grondgebied wenst te verblijven in de hoedanigheid van seizoenarbeider voor een maximale duur van negentig dagen, indien:

1° hij de in paragrafen 1 en 2 voorziene voorwaarden niet of niet meer vervult;

2° de maximale duur voorzien in artikel 61/29-2 bereikt wordt.

§ 2. Le ressortissant de pays tiers doit en outre disposer pour la durée envisagée de son séjour:

1° d'une assurance-maladie couvrant l'ensemble des risques en Belgique;

2° de moyens de subsistance suffisants afin de ne pas tomber à charge des pouvoirs publics, compte tenu notamment des revenus qu'il percevra durant son séjour en tant que travailleur saisonnier;

3° d'un logement suffisant qui répond aux conditions auxquelles doit satisfaire un immeuble qui est donné en location à titre de résidence principale, conformément à l'article 2 du Livre III, Titre VIII, Chapitre II, Section 2, du Code civil.

§ 3. Le visa de court séjour aux fins d'un travail saisonnier est délivré, renouvelé ou prorogé conformément au Code des visas.

Le permis de travail requis pour le travail saisonnier envisagé est produit à l'appui de la demande de délivrance, de prorogation ou de renouvellement du visa.

Sans préjudice des conditions prévues par le Code des visas, le visa n'est pas délivré, renouvelé ou prorogé si :

1° l'intéressé ne produit pas les documents visés au paragraphe 1er, 1° et 3°, à l'appui de sa demande;

2° l'intéressé ne remplit pas les conditions prévues au paragraphe 2;

3° la durée maximale prévue à l'article 61/29-2, est atteinte.

§ 4. Sans préjudice des autres motifs prévus à l'article 3, les autorités chargées du contrôle aux frontières ou le ministre ou son délégué peuvent refuser l'entrée au ressortissant de pays tiers qui souhaite séjourner sur le territoire en qualité de travailleur saisonnier pendant une durée maximale de nonante jours si:

1° il ne remplit pas ou plus les conditions prévues aux paragraphes 1er et 2;

2° la durée maximale de séjour prévue à l'article 61/29-2, est atteinte.

Onverminderd de andere redenen voorzien in artikel 7 kan de minister of zijn gemachtigde de onderdaan van een derde land die gemachtigd is tot een verblijf van maximum negentig dagen, in de hoedanigheid van seizoenarbeider, het bevel geven om het grondgebied te verlaten om dezelfde redenen als voorzien in het eerste lid, 1° en 2°.

§ 5. Overeenkomstig artikel 21, § 2, van het samenwerkingssakkoord van 6 december 2018 moet de onderdaan van een derde land die, in de hoedanigheid van seizoenarbeider, tot een verblijf van maximum negentig dagen op het grondgebied gemachtigd is en die zijn verblijf in die hoedanigheid wenst te verlengen de machtiging daarvoor aanvragen vooraleer zijn verblijf verstrijkt.

Indien de onderdaan van een derde land van plan is om zijn verblijf te verlengen voor een duur die niet langer is dan de maximale toegestane duur van het kort verblijf wordt de machtiging tot verblijf onder de voorwaarden en volgens de door de Koning bepaalde nadere regels aan hem toegekend.

Indien de onderdaan van een derde land langer dan de maximale duur van een kort verblijf wenst te blijven wordt de machtiging tot verblijf overeenkomstig de bepalingen van afdeling 3 aan hem toegekend.

§ 6. De Koning kan de nadere regels bepalen volgens dewelke het bewijs van de voorwaarden bedoeld in paragrafen 1 en 2 moeten worden geleverd.”

Art. 28

In dezelfde afdeling 2 wordt een artikel 61/29-1 ingevoegd, luidende:

“Art. 61/29-1. Onverminderd de bepalingen van hoofdstuk II, van titel I, moet de onderdaan van een derde land die het grondgebied wenst binnen te komen om er in de hoedanigheid van seizoenarbeider meer dan negentig dagen te verblijven over de volgende documenten beschikken:

1° een geldig paspoort of een daarmee gelijkgestelde reistitel waarvan de geldigheidsduur op zijn minst die van de door de bevoegde overheid afgegeven arbeidsvergunning met het oog op seizoensarbeid dekt en de door artikel 6, § 1, a), van de Schengengrenscodescde voorziene geldigheidsvoorwaarden vervult;

2° een visum lang verblijf dat overeenkomstig artikel 61/29-7, afgegeven wordt.

Sans préjudice des autres motifs prévus à l'article 7, le ministre ou son délégué peut donner l'ordre de quitter le territoire au ressortissant de pays tiers autorisé à séjourner en qualité de travailleur saisonnier pendant une durée maximale de nonante jours pour les mêmes motifs que ceux prévus à l'alinéa 1er, 1° et 2°.

§ 5. Conformément à l'article 21, § 2, de l'accord de coopération du 6 décembre 2018, le ressortissant de pays tiers autorisé à séjourner sur le territoire en qualité de travailleur pendant une durée maximale de nonante jours et qui souhaite prolonger son séjour en cette qualité doit en demander l'autorisation avant l'expiration de son séjour.

Si le ressortissant de pays tiers envisage de prolonger son séjour pour une durée ne dépassant pas la durée maximale autorisée de court séjour, l'autorisation de séjour lui est accordée aux conditions et suivant les modalités déterminées par le Roi.

Si le ressortissant de pays tiers envisage de prolonger son séjour au-delà de la durée maximale de court séjour, l'autorisation de séjour lui est accordée conformément aux dispositions de la section 3.

§ 6. Le Roi peut déterminer les modalités suivant lesquelles la preuve des conditions visées aux paragraphes 1er et 2, doit être apportée.”

Art. 28

Dans la même section 2, il est inséré un article 61/29-1, rédigé comme suit:

“Art. 61/29-1. Sans préjudice des dispositions du chapitre II, du titre I, le ressortissant de pays tiers qui souhaite entrer et séjourner sur le territoire en qualité de travailleur saisonnier pendant une durée de plus de nonante jours doit disposer des documents suivants:

1° un passeport valable ou un titre de voyage en tenant lieu dont la durée de validité couvre au moins celle de l'autorisation de travail aux fins d'un travail saisonnier délivrée par l'autorité compétente et qui remplit les conditions de validité prévues par l'article 6, § 1er, a), du Code frontières Schengen;

2° un visa de long séjour délivré en application de l'article 61/29-7.

De Koning kan het paspoort en de daarmee gelijkgestelde reistitel onderwerpen aan geldigheidsvoorwaarden die preciezer of aanvullend zijn.”.

Art. 29

In dezelfde afdeling 2 wordt een artikel 61/29-2 ingevoegd, luidende:

“Art. 61/29-2. De periode gedurende dewelke de onderdaan van een derde land in de hoedanigheid van seizoenarbeider kan verblijven is beperkt tot honderdvijftig dagen per periode van driehonderdvijfenzestig dagen, waarbij voor iedere dag van het verblijf de driehonderdvijfenzestig voorafgaande dagen in aanmerking worden genomen.

Voor de toepassing van het eerste lid wordt de eerste dag van het verblijf op het grondgebied als de datum van binnenkomst beschouwd en wordt de laatste dag van verblijf op het grondgebied als de datum van vertrek beschouwd. Voor de berekening van de duur van het verblijf wordt rekening gehouden met het totaal van de toegestane verblijfsperiodes in de hoedanigheid van seizoenarbeider, met inbegrip van de verblijfsperiode(s) in het kader van een kort verblijf.

De Koning kan de manier waarop de maximale duur van het verblijf in de hoedanigheid van seizoenarbeider berekend wordt preciseren. Hij kan de nadere regels die voorzien worden in het eerste en tweede lid opheffen, vervangen of aanvullen, om zich aan het recht van de Unie te houden.”.

Art. 30

In dezelfde afdeling 2 wordt een artikel 61/29-3 ingevoegd, luidende:

“Art. 61/29-3. De Koning kan aan de bepalingen van deze hoofdstuk afwijken om de afgifte van het vereiste visum te vergemakkelijken voor de onderdanen van derde landen die in de loop van de vijf jaar die onmiddellijk aan de aanvraag voorafgaan reeds als seizoenarbeider op het grondgebied of in een andere lidstaat verbleven hebben en die de voorwaarden die gelden voor de seizoenarbeiders tijdens elk van hun verblijven nageleefd hebben. Hij kan de voorwaarden voor de toepassing van deze afwijkingen preciseren.”.

Le Roi peut soumettre le passeport et le titre de voyage en tenant lieu à des conditions de validité plus précises ou supplémentaires.”.

Art. 29

Dans la même section 2, il est inséré un article 61/29-2, rédigé comme suit:

“Art. 61/29-2. La durée pendant laquelle le ressortissant de pays tiers peut séjourner en qualité de travailleur saisonnier est limitée à cent-cinquante jours par période de trois-cent-soixante jours, ce qui implique d'examiner la période de trois-cent-soixante jours précédant chaque jour de séjour.

Pour l'application de l'alinéa 1er, la date d'entrée est considérée comme le premier jour de séjour sur le territoire et la date de sortie est considérée comme le dernier jour de séjour sur le territoire. La totalité des périodes de séjour autorisées en qualité de travailleur saisonnier sont prises en considération pour le calcul de la durée du séjour, y compris la ou les périodes de séjour effectuées au titre d'un court séjour.

Le Roi peut préciser la manière dont est calculée la durée maximale du séjour en qualité de travailleurs saisonniers. Il peut abroger, remplacer ou compléter les modalités prévues aux alinéas 1er et 2, pour se conformer au droit de l'Union.”.

Art. 30

Dans la même section 2, il est inséré un article 61/29-3, rédigé comme suit:

“Art.61/29-3. Le Roi peut déroger aux dispositions du présent chapitre afin de faciliter la délivrance du visa requis en ce qui concerne les ressortissants de pays tiers qui ont déjà séjourné en qualité de travailleur saisonnier sur le territoire ou dans un autre État membre au cours des cinq années précédant immédiatement la demande et qui ont pleinement respecté, lors de chacun de leurs séjours, les conditions applicables aux travailleurs saisonniers. Il peut préciser les conditions d'application de ces dérogations.”.

Art. 31

In hoofdstuk VIIIbis, ingevoegd door artikel 22, wordt een afdeling 3, die de artikelen 61/29-4 tot 61/29-9 bevat, ingevoegd, met de titel:

“Afdeling 3. – Seizoenarbeidersvergunning.”

Art. 32

In afdeling 3, ingevoegd door artikel 31, wordt een onderafdeling 1, die de artikelen 61/29-4 tot 61/29-7 bevat, ingevoegd, met de titel:

“Onderafdeling 1 – Bepalingen met betrekking tot de gezamenlijke procedure met de overheid die bevoegd is voor de tewerkstelling van buitenlandse werknemers.”

Art. 33

In onderafdeling 1, ingevoegd door artikel 32, wordt een artikel 61/29-4 ingevoegd, luidende:

“Art 61/29-4. § 1. De onderdaan van een derde land die, in de hoedanigheid van seizoenarbeider, meer dan negentig dagen op het grondgebied wenst te verblijven dient een aanvraag in bij de bevoegde overheid, in de vorm van een aanvraag voor een arbeidsvergunning.

De aanvraag om te mogen werken geldt als aanvraag voor een verblijfsvergunning.

§ 2. Enkel de onderdaan van een derde land die zich buiten het grondgebied van de lidstaten bevindt wanneer de aanvraag wordt ingediend of die zich in het geval bedoeld in artikel 61/29, § 5, derde lid, bevindt, is gemachtigd om een aanvraag voor een machtiging tot verblijf krachtens dit artikel in te dienen.

§ 3. De volgende documenten worden aan de aanvraag toegevoegd:

1° het bewijs van de betaling van de retributie die in artikel 1/1 voorzien wordt;

2° de documenten die toelaten de voorwaarden bedoeld in artikel 61/29-8, § 1, vast te stellen.

§ 4. Overeenkomstig artikel 17, § § 1, 2 en 4, van het uitvoeringsakkoord van 6 december 2018 neemt de minister of zijn gemachtigde ten laatste binnen negentig dagen na de kennisgeving van het volledig karakter van de aanvraag een beslissing met betrekking tot de machtiging tot verblijf.

Art. 31

Dans le chapitre VIIIbis, inséré par l'article 22, il est inséré une section 3, comprenant les articles 61/29-4 à 61/29-9, intitulée:

“Section 3. – Permis pour travailleur saisonnier.”

Art. 32

Dans la section 3, insérée par l'article 31, il est inséré une sous-section 1, comprenant les articles 61/29-4 à 61/29-7 intitulée:

“Sous-section 1ère – Dispositions relatives à la procédure conjointe avec l'autorité compétente en matière d'occupation des travailleurs étrangers.”

Art. 33

Dans la sous-section 1er, insérée par l'article 32, il est inséré un article 61/29-4, rédigé comme suit:

“Art. 61/29-4. § 1er. Le ressortissant de pays tiers qui souhaite séjourner plus de nonante jours sur le territoire en qualité de travailleur saisonnier introduit sa demande auprès de l'autorité compétente sous la forme d'une demande d'autorisation de travail.

La demande d'autorisation de travail vaut demande d'autorisation de séjour.

§ 2. Seul le ressortissant de pays tiers qui se trouve en-dehors du territoire des États membres lors de l'introduction de la demande ou qui se trouve dans le cas visé à l'article 61/29, § 5, alinéa 3, est autorisé à introduire une demande d'autorisation de séjour en vertu du présent article.

§ 3. Les documents suivants sont joints à la demande:

1° la preuve du paiement de la redevance prévue à l'article 1er/1er;

2° les documents permettant d'établir les conditions visées à l'article 61/29-8, § 1er.

§ 4. Conformément à l'article 17, § § 1er, 2 et 4, de l'accord de coopération du 6 décembre 2018, le ministre ou son délégué prend une décision relative à l'autorisation de séjour au plus tard dans un délai de nonante jours suivant la notification du caractère complet de la demande.

De in het eerste lid voorziene termijn wordt tot zestig dagen verminderd indien de onderdaan van een derde land in de loop van de voorafgaande vijf jaar ten minste eenmaal gemachtigd werd om als seizoenarbeider op het grondgebied te verblijven en tijdens elk van deze verblijven de wetgeving met betrekking tot de tewerkstelling van buitenlandse werknemers en de wetgeving met betrekking tot de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen heeft nageleefd.

De in het eerste lid voorziene termijn wordt tot dertig dagen verminderd indien de aanvraag wordt ingediend door een onderdaan van een derde land bedoeld in artikel 61/29, § 5, derde lid.

§ 5. Tijdens het onderzoek van de aanvraag wordt nagegaan of de betrokkene de voorwaarden voor de toekenning van de machtiging tot verblijf vervult. Er wordt in het bijzonder aandacht besteed aan de evaluatie van het risico op illegale immigratie of het risico dat de betrokkene voor de veiligheid van de lidstaten zou vormen, en aan zijn intentie om het grondgebied van de lidstaten ten laatste op de datum waarop zijn verblijf verstrijkt te verlaten.

§ 6. Ten laatste vijftien dagen voor het verstrijken van de in paragraaf 4 bedoelde behandelingstermijn kan de minister of zijn gemachtigde van de onderdaan van een derde land of zijn werkgever eisen dat ze binnen een termijn van tien dagen aanvullende documenten of inlichtingen voorleggen. Ze worden geïnformeerd over de documenten of de inlichtingen die ze moeten voorleggen.

§ 7. Indien de duur gedurende dewelke de onderdaan van een derde land bedoeld in artikel 61/29, § 5, derde lid, tot een verblijf in de hoedanigheid van seizoenarbeider gemachtigd is tijdens het onderzoek van de aanvraag verstrijkt, ontvangt hij een document dat zijn verblijf voorlopig dekt, totdat er een beslissing over wordt genomen. De Koning bepaalt de voorwaarden en de nadere regels van de afgifte van het verblijfsdocument."

§ 8. Overeenkomstig artikel 33 van het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018, worden de arbeidsvergunning en de machtiging tot verblijf in de vorm van een gecombineerde administratieve akte aan de betrokkene betekend, indien hij gemachtigd is om meer dan negentig dagen op het grondgebied in de hoedanigheid van seizoenarbeider te werken en te verblijven."

Le délai prévu à l'alinéa 1er est réduit à soixante jours lorsque le ressortissant de pays tiers a déjà été autorisé à séjourner sur le territoire en qualité de travailleur saisonnier au moins une fois au cours des cinq dernières années et a respecté, lors de chacun de ses séjours, la législation relative à l'occupation des travailleurs étrangers et la législation relative à l'accès au territoire, au séjour, à l'établissement et à l'éloignement des étrangers.

Le délai prévu à l'alinéa 1er est réduit à trente jours lorsque la demande est introduite par un ressortissant de pays tiers visé à l'article 61/29, § 5, alinéa 3.

§ 5. Lors de l'examen de la demande, il est vérifié si l'intéressé remplit les conditions d'octroi et une attention particulière est accordée à l'évaluation du risque d'immigration illégale ou du risque pour la sécurité des États membres que présenterait l'intéressé ainsi qu'à sa volonté de quitter le territoire des États membres au plus tard à la date d'expiration de son séjour.

§ 6. Au plus tard quinze jours avant l'expiration du délai de traitement visé au paragraphe 4, le ministre ou son délégué peut exiger du ressortissant de pays tiers ou de son employeur qu'ils produisent des documents ou des renseignements complémentaires dans un délai de dix jours. Ils sont informés des documents ou des renseignements qu'ils doivent produire.

§ 7. Si la durée pendant laquelle le ressortissant de pays tiers visé à l'article 61/29, § 5, alinéa 3, est autorisé à séjourner en qualité de travailleur saisonnier expire durant l'examen de la demande, il lui est délivré un document qui couvre provisoirement son séjour jusqu'à ce qu'il soit statué dessus. Le Roi détermine les conditions et les modalités de délivrance du document de séjour.

§ 8. Conformément à l'article 33 de l'accord de coopération du 2 février 2018, si l'intéressé est autorisé à séjourner et à travailler plus de nonante jours sur le territoire en qualité de travailleur saisonnier, l'autorisation de travail et l'autorisation de séjour lui sont notifiées sous la forme d'un acte administratif unique."

Art. 34

In dezelfde onderafdeling 1 wordt een artikel 61/29-5 ingevoegd, luidende:

“Art 61/29-5. § 1. Overeenkomstig artikel 21, § 1, van het samenwerkingsakkoord van 6 december 2018, dient de onderdaan van een derde land die met toepassing van artikel 61/29-4, in de hoedanigheid van seizoenarbeider, gemachtigd is tot een verblijf van meer dan negentig dagen en die zijn verblijf in deze hoedanigheid wenst te verlengen ten laatste een maand voor het verstrijken van zijn verblijf een aanvraag in bij de bevoegde overheid, in de vorm van een aanvraag voor een arbeidsvergunning.

§ 2. De documenten die toelaten de voorwaarden bedoeld in artikel 61/29-8, § 1, vast te stellen worden aan de aanvraag toegevoegd.

§ 3. Overeenkomstig artikel 17, § 3 en 4, van het samenwerkingsakkoord van 6 december 2018 wordt een beslissing met betrekking tot het feit of de machtiging tot verblijf al dan niet vernieuwd wordt ten laatste binnen een , niet verlengbare, termijn van dertig dagen na de kennisgeving van het volledig karakter van de aanvraag genomen.

§ 4. Tijdens het onderzoek van de aanvraag wordt nagegaan of de betrokkene de voorwaarden voor de vernieuwing van de machtiging tot verblijf vervult. Er wordt in het bijzonder aandacht besteed aan de evaluatie van het risico op illegale immigratie of het risico dat de betrokkene voor de veiligheid van de lidstaten zou vormen, en aan zijn intentie om het grondgebied van de lidstaten ten laatste op de datum waarop zijn verblijf verstrijkt te verlaten

§ 5. Ten laatste vijftien dagen voor het verstrijken van de in paragraaf 4 bedoelde behandelingstermijn kan de minister of zijn gemachtigde van de onderdaan van een derde land of zijn werkgever eisen dat ze binnen een termijn van tien dagen aanvullende documenten of inlichtingen voorleggen. Ze worden geïnformeerd over de documenten of de inlichtingen die ze moeten voorleggen.

§ 6. Indien de duur gedurende dewelke de betrokkene tot een verblijf in de hoedanigheid van seizoenarbeider gemachtigd is tijdens het onderzoek van de aanvraag verstrijkt, ontvangt hij een document dat zijn verblijf voorlopig dekt, totdat er een beslissing over wordt genomen. De Koning bepaalt de voorwaarden en de nadere regels van de afgifte van het verblijfsdocument

Art. 34

Dans la même sous-section 1er, il est inséré un article 61/29-5, rédigé comme suit:

“Art. 61/29-5. § 1er. Conformément à l'article 21, § 1er, de l'accord de coopération du 6 décembre 2018, le ressortissant de pays tiers qui est autorisé à séjourner en qualité de travailleur saisonnier pendant plus de nonante jours en application de l'article 61/29-4 et qui souhaite prolonger son séjour en cette qualité introduit une demande sous la forme d'une demande d'autorisation de travail auprès de l'autorité compétente au plus tard un mois avant l'expiration de son séjour.

§ 2. Les documents permettant d'établir les conditions visées à l'article 61/29-8, § 1er, sont joints à la demande.

§ 3. Conformément à l'article 17, § 3 et 4, de l'accord de coopération du 6 décembre 2018, une décision concernant le renouvellement ou non de l'autorisation de séjour est prise au plus tard dans un délai de trente jours, non prorogeable, suivant la notification du caractère complet de la demande.

§ 4. Lors de l'examen de la demande, il est vérifié si l'intéressé remplit les conditions de renouvellement de l'autorisation de séjour et une attention particulière est accordée à l'évaluation du risque d'immigration illégale ou du risque pour la sécurité des États membres que présenterait l'intéressé ainsi qu'à sa volonté de quitter le territoire des États membres au plus tard à la date d'expiration de son séjour.

§ 5. Au plus tard quinze jours avant l'expiration du délai de traitement visé au paragraphe 4, le ministre ou son délégué peut exiger du ressortissant de pays tiers ou de son employeur qu'ils produisent des documents ou des renseignements complémentaires dans un délai de dix jours. Ils sont informés des documents ou des renseignements qu'ils doivent produire.

§ 6. Si la durée pendant laquelle l'intéressé est autorisé à séjourner en qualité de travailleur saisonnier expire durant l'examen de la demande, il lui est délivré un document qui couvre provisoirement son séjour jusqu'à ce qu'il soit statué dessus. Le Roi détermine les conditions et les modalités de délivrance du document de séjour.

§ 7. Overeenkomstig artikel 33 van het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018 worden de vereiste arbeidsvergunning en de machtiging tot verblijf in de vorm van een gecombineerde administratieve akte aan de betrokkene betekend, indien hij gemachtigd is om zijn verblijf in de hoedanigheid van seizoenarbeider te verlengen.”

Art. 35

In dezelfde onderafdeling 1 wordt een artikel 61/29-6 ingevoegd, luidende:

“Art.61/29-6. De minister of zijn gemachtigde betekent de volgende beslissingen aan de onderdaan van een derde land:

1° de beslissingen die een einde maken aan de door de bevoegde overheid uitgevaardigde arbeidsvergunning;

2° de beslissingen tot weigering van de machtiging van verblijf, om de machtiging tot verblijf niet te vernieuwen of die een einde maken aan de machtiging tot verblijf, die krachtens deze afdeling genomen worden;

3° de beslissing tot toekenning of vernieuwing van de arbeidsvergunning en de machtiging tot verblijf in de vorm van een gecombineerde administratieve akte.

In de gevallen en onder de voorwaarden die voorzien worden door het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018 informeert de minister of zijn gemachtigde de werkgever over de beslissingen bedoeld in het eerste lid, 1° en 3°.”

Art. 36

In dezelfde onderafdeling 1 wordt een artikel 61/29-7 ingevoegd, luidende:

“Art. 61/29-7. § 1. Overeenkomstig artikel 34, tweede lid, van het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018, en de artikelen 18, tweede lid, en 21, § 2, van het samenwerkingsakkoord van 6 december 2018, wordt, op zijn verzoek, een visum lang verblijf met een vermelding dat het met het oog op seizoenarbeid wordt afgegeven, overeenkomstig de verordening (EG) nr. 1683/95 van de Raad van 29 mei 1995 betreffende de invoering van een uniform visummodel afgegeven aan de onderdaan van een derde land die met toepassing van artikel 61/29-4 gemachtigd is om in de hoedanigheid van seizoenarbeider op het grondgebied te verblijven en te werken.

§ 7. Conformément à l'article 33 de l'accord de coopération du 2 février 2018, si l'intéressé est autorisé à prolonger son séjour en qualité de travailleur saisonnier, l'autorisation de travail requise et l'autorisation de séjour lui sont notifiées sous la forme d'un acte administratif unique.”

Art. 35

Dans la même sous-section 1er, il est inséré un article 61/29-6, rédigé comme suit:

“Art.61/29-6. Le ministre ou son délégué notifie les décisions suivantes au ressortissant de pays tiers:

1° les décisions mettant fin à l'autorisation de travail prises par l'autorité compétente;

2° les décisions de refus, de non-renouvellement ou mettant fin à l'autorisation de séjour prises en vertu de la présente section;

3° les décisions d'octroi ou de renouvellement de l'autorisation de travail et de l'autorisation de séjour sous la forme d'un acte administratif unique.

Le ministre ou son délégué informe l'employeur des décisions visées à l'alinéa 1er, 1° et 3°, dans les cas et conditions prévues par l'accord de coopération du 2 février 2018.”

Art. 36

Dans la même sous-section 1er, il est inséré un article 61/29-7, rédigé comme suit:

“Art. 61/29-7. § 1er. Conformément à l'article 34, alinéa 2, de l'accord de coopération du 2 février 2018, et aux articles 18, alinéa 2, et 21, § 2, de l'accord de coopération du 6 décembre 2018, un visa de long séjour comportant une mention indiquant qu'il est délivré aux fins d'un travail saisonnier, conformément au règlement (CE) n° 1683/95 du Conseil, du 29 mai 1995, établissant un modèle type de visa est délivré au ressortissant de pays tiers qui est autorisé à séjourner et à travailler sur le territoire en qualité de travailleur saisonnier en application de l'article 61/29-4, à sa demande.

§ 2. Wanneer het visum wordt afgegeven aan een onderdaan van een derde land bedoeld in artikel 61/29, § 5, derde lid, is de geldigheidsduur van het visum gelijk aan de toegestane duur van zijn verblijf. Deze onderdaan wordt onder dekking van zijn paspoort of de daarmee gelijkgestelde reistitel en het geldig visum dat met toepassing van paragraaf 1 aan hem werd afgegeven tot een verblijf op het grondgebied gemachtigd.

Behalve in geval van een door de Koning voorziene afwijking wordt de in het eerste lid bedoelde onderdaan van een derde land niet in het vreemdelingenregister ingeschreven. De Koning kan hem onderwerpen aan andere nadere regels voor de inschrijving of de registratie die door Hem bepaald worden, met name in het wachtregister.

§ 3. Overeenkomstig artikel 18, derde lid, van het samenwerkingsakkoord van 6 december 2018, wordt de onderdaan van een derde land die gemachtigd is om meer dan negentig dagen op het grondgebied in de hoedanigheid van seizoenarbeider te werken en te verblijven, in het vreemdelingenregister ingeschreven en wordt, op zijn verzoek, een seizoenarbeidersvergunning aan hem afgegeven. De geldigheidsduur van de seizoenarbeidersvergunning is gelijk aan de duur van de machtiging tot verblijf.

Het eerste lid is niet van toepassing aan de onderdaan van een derde land bedoeld in paragraaf 2.

§ 4. In geval van vernieuwing van het verblijf met toepassing van artikel 61/29-5 wordt de seizoenarbeidersvergunning of het visum lang verblijf waarvan de onderdaan van een derde land houder is verlengd met een duur die gelijk is aan de toegestane duur van zijn verblijf.

§ 5. De Koning bepaalt de voorwaarden en de nadere regels met betrekking tot de inschrijving van de betrokkene en de afgifte en de vernieuwing van het visum en de seizoenarbeidersvergunning.”

Art. 37

In afdeling 3, ingevoegd door artikel 31, wordt een onderafdeling 2, die de artikelen 61/29-8 en 61/29-9 bevat, ingevoegd, met de titel:

“Onderafdeling 2. – Bepalingen met betrekking tot de machtiging tot verblijf in de hoedanigheid van seizoenarbeider.”

§ 2. Lorsque le visa est délivré à un ressortissant de pays tiers visé à l'article 61/29, § 5, alinéa 3, sa durée de validité est égale à la durée autorisée de son séjour. Celui-ci est autorisé à séjourner sur le territoire sous le couvert de son passeport ou du titre de voyage en tenant lieu et du visa qui lui a été délivré en application du paragraphe 1er, en cours de validité.

Sauf dérogation prévue par le Roi, le ressortissant de pays tiers visé à l'alinéa 1er n'est pas inscrit au registre des étrangers. Le Roi peut le soumettre à d'autres modalités d'inscription ou d'enregistrement déterminées par Lui, notamment dans le registre d'attente.

§ 3. Conformément à l'article 18, alinéa 3, de l'accord de coopération du 6 décembre 2018, le ressortissant de pays tiers autorisé à travailler et à séjourner plus de nonante jours sur le territoire en qualité de travailleur saisonnier est inscrit au registre des étrangers et un permis pour travailleur saisonnier lui est délivré, à sa demande. La durée de validité du permis pour travailleur saisonnier est égale à la durée de l'autorisation de séjour.

L'alinéa 1er ne s'applique pas au ressortissant de pays tiers visé au paragraphe 2.

§ 4. En cas de renouvellement du séjour en application de l'article 61/29-5, le permis pour travailleur saisonnier ou le visa de long séjour dont le ressortissant de pays tiers est titulaire est prolongé d'une durée égale à la durée autorisée de son séjour.

§ 5. Le Roi détermine les conditions et les modalités relatives à l'inscription de l'intéressé et à la délivrance et au renouvellement du visa et du permis pour travailleur saisonnier.”

Art. 37

Dans la section 3, insérée par l'article 31, il est inséré une sous-section 2, comprenant les articles 61/29-8 et 61/29-9, intitulée:

“Sous-section 2 – Dispositions relatives à l'autorisation de séjour en qualité de travailleur saisonnier.”

Art. 38

In onderafdeling 2, ingevoegd door artikel 37, wordt een artikel 61/29-8 ingevoegd, luidende:

“Art 61/29-8. § 1. Onder voorbehoud van de toepassing van de paragrafen 2 en 3 en van artikel 61/29-9 wordt de onderdaan van een derde land die een aanvraag met toepassing van artikel 61/29-4 of 61/29-5 indient gemachtigd om, in de hoedanigheid van seizoenarbeider, meer dan negentig dagen op het grondgebied te verblijven of om zijn verblijf in die hoedanigheid te verlengen, indien:

1° hij bewijst dat hij over een reisdocument of een daarmee gelijkgestelde reistitel, zoals bedoeld in artikel 61/29-1, eerste lid, 1°, beschikt;

2° hij bewijst dat hij voor de duur van het beoogd verblijf over toereikende bestaansmiddelen beschikt, om niet ten laste te vallen van de openbare overheden. Hierbij wordt met name rekening gehouden met de inkomsten die hij tijdens zijn verblijf in de hoedanigheid van seizoenarbeider zal ontvangen;

3° hij bewijst dat hij over een ziektekostenverzekering die alle risico's in België dekt, beschikt;

4° hij bewijst dat hij over voldoende huisvesting die voldoet aan de voorwaarden die gesteld worden aan een onroerend goed dat wordt verhuurd als hoofdblijfplaats zoals bepaald in artikel 2 van Boek III, Titel VIII, Hoofdstuk II, Afdeling 2, van het Burgerlijk Wetboek beschikt;

5° hij een geneeskundig getuigschrift voorlegt waaruit blijkt dat hij niet aangetast is door één der in bijlage bij de huidige wet opgesomde ziekten;

6° een uittreksel uit het strafregister of een gelijkwaardig document voorlegt, indien hij ouder is dan achttien jaar.

In geval van aanvraag om vernieuwing is de verplichting om de documenten bedoeld in het eerste lid, 5° en 6°, voor te leggen enkel van toepassing op de onderdaan van een derde land bedoeld in artikel 61/29, § 5, derde lid.

De Koning kan de nadere regels bepalen volgens dewelke het bewijs van de voorwaarden bedoeld in het eerste lid moet worden geleverd. Hij kan ook de voorwaarden bepalen waaraan de documenten bedoeld in het eerste lid, 5° en 6°, moeten voldoen.

Art. 38

Dans la sous-section 2, insérée par l'article 37, il est inséré un article 61/29-8, rédigé comme suit:

“Art. 61/29-8. § 1er. Sous réserve de l'application des paragraphes 2 et 3 et de l'article 61/29-9, le ressortissant de pays tiers qui introduit une demande en application de l'article 61/29-4 ou 61/29-5, est autorisé à séjourner plus de nonante jours sur le territoire en qualité de travailleur saisonnier ou à prolonger son séjour en cette qualité si:

1° il prouve qu'il dispose d'un passeport ou d'un titre de voyage en tenant lieu tel que visé à l'article 61/29-1, alinéa 1er, 1°;

2° il prouve qu'il dispose de moyens de subsistance suffisants pour la durée du séjour envisagée afin de ne pas tomber à charge des pouvoirs public, compte tenu notamment des revenus qu'il percevra durant son séjour en tant que travailleur saisonnier;

3° il prouve qu'il dispose d'une assurance-maladie couvrant l'ensemble des risques en Belgique;

4° il prouve qu'il dispose d'un logement suffisant qui répond aux conditions auxquelles doit satisfaire un immeuble qui est donné en location à titre de résidence principale, conformément à l'article 2 du Livre III, Titre VIII, Chapitre II, Section 2, du Code civil;

5° il produit un certificat médical d'où il résulte qu'il n'est pas atteint d'une des maladies énumérées à l'annexe à la présente loi;

6° il produit un extrait de casier judiciaire ou un document équivalent, s'il est âgé de plus de dix-huit ans.

En cas de demande de renouvellement, l'obligation de produire les documents visés à l'alinéa 1er, 5° et 6°, s'applique uniquement au ressortissant de pays tiers visé à l'article 61/29, § 5, alinéa 3.

Le Roi peut déterminer les modalités suivant lesquelles la preuve des conditions visées à l'alinéa 1er, doit être apportée. Il peut aussi déterminer des conditions auxquelles doit satisfaire les documents visés à l'alinéa 1er, 5° et 6°.

§ 2. De minister of zijn gemachtigde weigert de machtiging tot verblijf in de hoedanigheid van seizoenarbeider van meer dan negentig dagen toe te kennen of te vernieuwen indien:

1° de betrokkene niet voldoet aan de voorwaarden voorzien in paragraaf 1; ;

2° de betrokkene zich in één van de in artikel 3, eerste lid, 5° tot 10°, bedoelde gevallen bevindt;

3° de betrokkene langer dan de maximale toegestane duur van het verblijf in de hoedanigheid van seizoenarbeider, voorzien in artikel 61/29-2, verblijft;

4° er redelijke twijfels bestaan met betrekking tot de authenticiteit van de bewijsstukken die ter ondersteuning van de aanvraag worden voorgelegd of de echtheid van hun inhoud, de betrouwbaarheid van de door de betrokkene afgelegde verklaringen of zijn intentie om het grondgebied te verlaten vooraleer de duur van het beoogde verblijf verstrijkt;

5° de vereiste aanvullende documenten of inlichtingen die niet binnen de voorgeschreven termijn voorgelegd werden.

De minister of zijn gemachtigde kan weigeren de machtiging tot verblijf van meer dan negentig dagen in de hoedanigheid van seizoenarbeider toe te kennen of te vernieuwen indien:

1° de betrokkene de wetgeving met betrekking tot de tewerkstelling van seizoenarbeiders of de wetgeving met betrekking tot de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen niet nageleefd heeft tijdens een vorig verblijf in de hoedanigheid van seizoenarbeider op het Belgisch grondgebied of een andere lidstaat;

2° de betrokkene zijn aanvraag niet binnen de voorgeschreven termijn heeft ingediend.

Indien de documenten bedoeld in paragraaf 1, 5° en 6°, niet kunnen worden voorgelegd kan de minister of zijn gemachtigde de machtiging tot verblijf in de hoedanigheid van seizoenarbeider, rekening houdend met de omstandigheden, echter toekennen of vernieuwen.

§ 3. De minister of zijn gemachtigde stelt een einde aan het verblijf van de onderdaan van een derde land die tot een verblijf van meer dan negentig dagen op het grondgebied, in de hoedanigheid van seizoenarbeider, gemachtigd is, indien:

§ 2. Le ministre ou son délégué refuse d'accorder l'autorisation de séjour de plus de nonante jours en qualité de travailleur saisonnier ou de la renouveler si:

1° l'intéressé ne remplit pas les conditions prévues au paragraphe 1er ;

2° l'intéressé se trouve dans un des cas visés à l'article 3, alinéa 1er, 5° à 10°;

3° l'intéressé séjourne sur le territoire au-delà de la durée maximale autorisée de séjour en qualité de travailleur saisonnier, prévue à l'article 61/29- 2;

4° il existe des doutes raisonnables sur l'authenticité des documents justificatifs présentés à l'appui de la demande ou sur la véracité de leur contenu, sur la fiabilité des déclarations effectuées par l'intéressé ou sur sa volonté de quitter le territoire avant l'expiration de la durée du séjour envisagé;

5° les documents ou renseignements complémentaires requis n'ont pas été produits dans le délai prescrit.

Le ministre ou son délégué peut refuser d'accorder ou de renouveler l'autorisation de séjour de plus nonante jours en qualité de travailleur saisonnier si:

1° l'intéressé n'a pas respecté la législation sur l'occupation des travailleurs saisonniers ou la législation sur l'accès au territoire, au séjour, à l'établissement et à l'éloignement des étrangers lors d'un précédent séjour en qualité de travailleur saisonnier sur le territoire belge ou d'un autre État membre;

2° l'intéressé n'a pas introduit sa demande dans le délai prescrit.

En cas d'impossibilité de produire les documents visés au paragraphe 1er, 5° et 6°, le ministre ou son délégué peut toutefois accorder ou renouveler l'autorisation de séjour en tant que travailleur saisonnier, compte tenu des circonstances.

§ 3. Le ministre ou son délégué met fin au séjour du ressortissant de pays tiers autorisé à séjourner plus de nonante jours sur le territoire en qualité de travailleur saisonnier si:

1° hij niet meer voldoet aan de verblijfsvoorwaarden die voorzien worden in paragraaf 1, 1° tot 4°;

2° hij om andere redenen dan die waarvoor zijn verblijf werd toegestaan op het grondgebied verblijft;

3° hij langer dan de maximale toegestane duur van het verblijf in de hoedanigheid van seizoenarbeider, voorzien in artikel 61/29-2, verblijft. t.

§ 4. Elke beslissing die krachtens dit artikel genomen wordt, wordt genomen na een individueel onderzoek dat rekening houdt met alle omstandigheden die eigen zijn aan elk geval, met inbegrip van het belang van de onderdaan van een derde land, en met respect voor het evenredigheidsbeginsel.

Er wordt rekening gehouden met het feit dat de betrokkene in de loop van de vijf jaar die aan zijn aanvraag voorafgingen al op het grondgebied verbleven heeft en tijdens elk van deze verblijven de voorwaarden die van toepassing zijn op seizoenarbeiders heeft nageleefd, krachtens de wetgeving met betrekking tot de tewerkstelling van seizoenarbeiders en de wetgeving met betrekking tot de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.”

Art. 39

In dezelfde onderafdeling 2 wordt een artikel 61/29-9 ingevoegd, luidende:

“Art. 61/29-9. § 1. Overeenkomstig artikel 17, derde lid, van het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018, wanneer de onderdaan van een derde land met toepassing van de bepalingen van dit hoofdstuk tot het verblijf wordt gemachtigd, is de machtiging tot verblijf enkel geldig als de bevoegde overheid een definitieve beslissing neemt waarbij de onderdaan van een derde land gemachtigd wordt om op het grondgebied van het Rijk te werken.

Overeenkomstig de artikelen 3 en 19 van het samenwerkingsakkoord van 6 december 2018, wordt de duur van de machtiging tot verblijf, die met toepassing van de bepalingen van deze afdeling wordt toegekend, beperkt tot de duur van de arbeidsvergunning, zonder langer te mogen zijn dan de maximale duur voorzien in artikel 61/29-2.

§ 2. Overeenkomstig artikel 22 van het samenwerkingsakkoord van 6 december 2018, eindigt de machtiging tot verblijf die met toepassing van de bepalingen van deze afdeling werd toegekend van rechtswege wanneer de betrokken onderdaan van een derde land

1° il ne remplit pas ou plus les conditions de séjour prévue au paragraphe 1er, 1° à 4°;

2° il séjourne sur le territoire à d'autres fins que celles pour lesquelles il a été autorisé à y séjourner;

3° il séjourne sur le territoire au-delà de la durée maximale autorisée de séjour en qualité de travailleur saisonnier, prévue à l'article 61/29- 2.

§ 4. Toute décision prise en vertu du présent article est prise après un examen individuel, qui tient compte de l'ensemble des circonstances propres à chaque cas, en ce compris l'intérêt du ressortissant de pays tiers, et dans le respect du principe de proportionnalité.

Il est tenu compte notamment du fait que l'intéressé a déjà séjourné sur le territoire durant les cinq années précédant sa demande et a respecté, lors de chacun de ses séjours, la législation sur l'occupation des travailleurs saisonniers et la législation sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers.”

Art. 39

Dans la même sous-section 2, il est inséré un article 61/29-9, rédigé comme suit:

“Art. 61/29-9. § 1er. Conformément à l'article 17, alinéa 3, de l'accord de coopération du 2 février 2018, lorsque le ressortissant d'un pays tiers est autorisé à séjourner en application des dispositions de la présente section, l'autorisation de séjour est valable uniquement si l'autorité compétente prend une décision définitive autorisant le ressortissant d'un pays tiers à travailler sur le territoire du Royaume.

Conformément aux articles 3 et 19, de l'accord de coopération du 6 décembre 2018, la durée de l'autorisation de séjour accordée en application des dispositions de la présente section est limitée à la durée de l'autorisation de travail, sans pouvoir dépasser la durée maximale prévue à l'article 61/29-2.

§ 2. Conformément à l'article 22 de l'accord de coopération du 6 décembre 2018, l'autorisation de séjour accordée en application des dispositions de la présente section prend fin de plein droit lorsque le ressortissant d'un pays tiers

niet meer gemachtigd is om in de hoedanigheid van seizoenarbeider te werken.”.

HOOFDSTUK 3

Overgangsbepaling

Art. 40

De aanvragen voor een machtiging tot verblijf voor een verblijf van meer dan negentig dagen, met het oog op het uitoefenen van hooggekwalificeerd werk, die voor de datum van inwerkingtreding van deze wet werden ingediend en die op die datum nog hangende zijn, worden overeenkomstig de wettelijke en reglementaire bepalingen die voor dezelfde datum van toepassing zijn behandeld.

3 april 2019

Katja GABRIËLS (Open Vld)
Sandrine DE CROM (Open Vld)

concerné n'est plus autorisé à travailler en qualité de travailleur saisonnier.”.

CHAPITRE 3

Disposition transitoire

Art. 40

Les demandes d'autorisations de séjour pour un séjour de plus de nonante jours afin d'occuper un travail hautement qualifié qui ont été introduites avant la date d'entrée en vigueur de la présente loi et qui sont encore pendantes à cette date sont traitées conformément aux dispositions légales et réglementaires applicables avant cette même date.

3 avril 2019